

گه رانه وه لای خوا

سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِحَمْدِهِ

به رهو خوا وهرچه رخان و
واز له گوناح و سه ریچی هینان و
گورانکاری ریشهیی به سهر خودا هینان

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

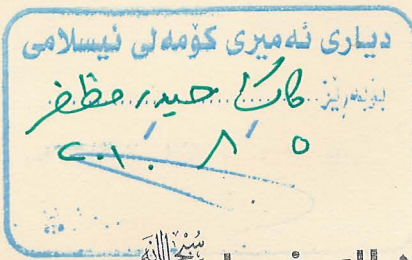
عه لی باپیر

چاپی چوارهم

۱۴۳۱ هـ

۲۰۱۰ ز

www.alibapir.net

سُبْحَانَكَ
وَجَعَلَنِي

گهرانهوه لای خوا

بهره و خوا وهر چهرخان و واز له گوناح و

سهرپیچی هیټان و گورانکاری ریشهی

بهسهر خودا هیټان

عه لی باپیر

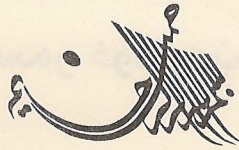
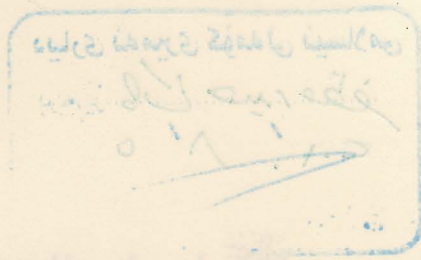
چاپی چوارهم

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

گهرا نهوه لای خوا ^{سبحانه} به ره و خوا وهر چهر خان و
واز له گوناح و سهر پیچی هیئان و گوپانکاری
ریشهیی به سهر خودا هیئان

www.alibapir.net

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ الزمر ﴿٥٤﴾

ameer.maktab@yahoo.com

/AlBapir

/AlBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

مافی له چاپدانه‌وی پارێزراوه بو پرۆژە‌ی باشتەین هاوڕێ

نـاوی کتـیب:

گەڕانەوه‌ی لای خوا ^{بەڕێوە} وەرچەرخان و واز له گوناح و

سەرپیچی هێنان و گۆرانکاری رێشه‌یی به‌سه‌ر خۆدا هێنان

نوسـەر:

عەلی باپـیر

نەخشە‌سازی بهـرگ و ناوه‌وه:

ئەکرەم فەرەیدون

نۆره و سالی چاپ:

چاپی چوارەم ١٤٣١ ک — ٢٠١٠ ز

تـیراژ:

١٠٠٠ دانە

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ژمارە‌ی سپاردنی (٤٢٠) ی سالی (٢٠٠١) وەزارەتی رۆشنییری پێدراوه

پیشکشہ :

* بہ ہمموو ئہو کہسانہی کہ بہرہو خواہ بہرزو مہزن دہ گہرینہوہ

* چ لہ کوفرو شیرک و نیفاقہوہ، بو ئیمان و خوا بہ یہ کگرتن و

ساغیی و راستیی.

* وہ چ لہ گوناح و تاوانہ گہورہو گچکہ کانہوہ، بو خوا پہرستی و

فہرمانبہریی.

* وہ چ لہ بی ئاگایی و تہم و مژہ کانی سہر دل و دہروونہوہ، بو دل

بیڈاریی و صہ فاو بی خوشیی.

بہ ئومیدی ئہوہ کہ مایہی بہرچاو پوونی زیاتریان بی لہو سہفہرہ پر

خیروبیرہی تہمہ نیاندا.

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پیشه کی چای چوارهم

الحمد لله حق حمده وصلاته وسلامه وبركاته على عبده محمد النبي الخاتم المصطفى وآله
المهتدين بهداه والسائرين على دربه

خوینهری سهنگین و شیرین!

ستايش بۆ خواى تاك و پاك ئه وه بۆ جارى چوارهم كتيبي: (گهړانه وه لای خوا)
چاپ دهكريته وه، تاكو ژماره يه كى زياترى خوینهران دهستيان ليى گيربي و ليى
بههرمه ندبن، چونكه له ميژه بهووى له كتيبخاناندا نه مانى داواكارى به سهره وه له بهر
سهرقال بوونم به بهرهمه تازه كانمه وه دهرفته تى پيداچوونه وه نه بوو بۆ سهرله نووى
چاپ كردنه وه و حه زيشم نه ده كرد به بي چاپ و پيداگيړانه وه وى وردى خووم، چاپ
بكړيته وه، وهك عاده تى خووم له گهل سهرجه م كتيب و ناميلكه كانمدا.

ئه وهى كه له پيشه كى ئه م چاپه تازه يه شدا به پيوستى دهرانم ئاماژه ي پي بدهم
ئه وه يه كه به پرستى له پرژگارى ئيستاماندا خه لك و كوومه لگايه كه مان به گشتى و
به تايبته چيني گه نچ و تازه پيگه يشتوومان به ههر دوو ره گه زه كه وه فشاريكي
زوريان كه وتوته سهر، له پرووى ئه خلاقييه وه ئه ویش له سونگه ي چهند هوكارى كه وه
كه له هه مويان كاريگه رتر به خراپ و هه له، يان به مه به ست و ئامانجى گلاو و پيس
به كارهينانى هوپه كانى راگه ياندنه، به تايبته له لايه ن حيزبه حوكمران و هه موو شت
بوخو قورخكه ره كان و هه نديك بلاو كراوه كه جى به جيكه رى پرژه وه ئه جيندا يه كى
ناموو به زه پڼ بۆ خه لك و كوومه لگايه كه مان.

جا له ئاوا هه ل و مه رجيكدا ديارده ي گونهارى و خليسكان به ره زه لكاوى تاوان
پوژ بۆ پوژ له ته شه نه كردن دايه، به تايبته له نيو ئه و كه سانه دا كه به داخه وه خاوه نى

مال و خیزانیکی مسولمان و توکمه و دامه زراونین و پهروه ردهیه کی وانه کراون و ناکرین که بهرگری (مناعة) ی گوناح و خلیسکان و هله خه له تانیان تیدا پهیدا بکات!

وده به راستی من سهرم سوپراوه له که سانی که خاوهن مه قام و پله ی بهرپر سیاریین له کومه لگا که ماند او که چی جاری که له جاران هر لیشیان نابینرئ و نابیسرئ، که له پرووی په روش و دلسوزیه وه بو خه له و ولاتیان ههنگاو و هلو یستی که دهر برن له و باره وه نه گهر ته نیا به هوشیار کردنه وه ی خه له و ناگادار کردنه و دشیان بی له و ناکام و سهره نجامه مه ترسیداره ی که کومه لگا که مان به ره و پرووی ده چی، نه گهر له سهر نه و ریت و هه وایه پروا، که ئیستا ملی لیناوه!

به هه حال هیوادارم نه م کتیبه که لیکولینه وه یه کی خه ست و خو له له باره ی توبه کردن و به ره و خوا گهراڻه وه وه پو لیک کی باش له و باره دا بگیړئ و به هوییه وه ژماره یه کی باش له گه نه چ و تازه پیگه یشتوانمان له لادان و خلیسکان به ره و زه لکاو و هه لیدری گوناوه و تاوان پاریزراوبن، یان بیته هوکاری بادانه وه و به ره و خوا گهراڻه و هیان و خو له چلک و چه په رو ژهنگو ژاری خراپه کاری پی پاکر دنه و هیان و خو به طاعت و چا که کاری پازاندنه و هیان.

خو اش سبحانه و تعالی به چاکترین شیوه پاداشتی بهر زو نه بر او وه هه مو و نه و که سانه بداته وه که به شیوه یه که له شیوه کان هاوکارو دسبارگری بهندن بو چاپ و بلاو کردنه وه ی کتیب و به ره مه که نام خویشم یه که دنیا لیان مه منون و بویان سوپا سگوزارم.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون، والسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.

۲۸ جمادی الثانية ۱۴۳۱

۲۰۱۰/۶/۱۱

هه ولیر

پیشه کی چاپی سی یه م

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله المهتدين بهداه

سوپاس بۆ خوا ئه و بۆ جاری سی یه م ئه م کتیبه ی (گه پانه وه لای خوا) چاپ ده کړیته وه و ئه م چاپه ی سی یه م یس له کاتیکدایه که به داخه وه میلله تی مسولمانی کوردستانمان که وتوته بهر لی شاوی هه ولدانیک سخته و خهستی له خوا دوورخستنه وه ی گه نچ و لا وه کانمان به کوړو کچه وه.

که بیگومان له خوا دوور که وتنه وه و له راسته پری خوا په رستی ترازان، مایه ی هه موو نه هه مته یی و گرفتاریی و ژینتالیی و بی حالییه که بۆ تاك و کومه ل.

جا هیوادارم ئه م کتیبه بتوانی بهر به به شیك له و لی شاوه بگری و له پوچه لکردنه وه ی ئه و هه وله گلاوه دا پو لیکی چاک بگری و خوی به به زه یی و کار به جیش به لوتفی خوی گه لی مسولمانی کوردستانمان له سایه ی شه ریه ته که یدا و به هو ی طاعات و دیندارییه وه سه ره ره زی دنیا و سه رفرازی دوا پوژ بکا.

۲۷ ی ره بیعی دووهم ۱۴۲۶

۲۰۰۵/۶/۴

سلیمانی

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پیشه‌کی چاپی دووهم

الحمد لله التواب الرحيم و على محمد وآله اجمعين افضل الصلوات وانتم التسليم
الى يوم يقوم الناس لرب العالمين، يوم لا ينفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سليم.

خوینهره خوشه‌ویسته‌کان! ستایشی بئی پایان بو خوای خاوه‌ن به‌خششی بئی
سنور، که له ماوه‌یه‌کی زور کورتدا کتیبی (گه‌رانه‌وه لای خوا) له کتیبخانه‌کاندا
نهما! دیاره ئه‌مه‌ش موژده‌و دلخوشیی یه‌کی گه‌وره‌ی بو‌پره‌وتی ئیسلامی (الإنجاة
الاسلامی) تیدایه، که بریتیه له‌وه‌ی سوپاس بو خوا خه‌لک و میلله‌تمان به‌گشتیی و
گه‌نج و خوینده‌وارانمان به‌تایبه‌ت له‌گه‌رمه‌ی گه‌رانه‌وه لای خوادان، چ له‌کوفره‌وه
بو ئیسلام^(۱)، چ له‌گوناح و لادان و تاوانه‌وه به‌ره‌و فرمانبه‌ریی و پابه‌ندیی و چاکه
کاریی.

بویه به‌پیویستم زانی که ده‌ستبه‌جی ئه‌م کتیبه چاپ بکه‌ینه‌وه به‌بئی که‌مو زیاده‌و
بئی ده‌ستکاریی، به‌لام خستنه‌ پرووی ئه‌م چه‌ند خاله به‌پیویست ده‌زانم:

۱/ بیگومان هه‌موو ئینسانه‌کان به‌کافرو مسولمان و خراپه‌کارو چاکه‌کاره‌وه،
پیویستییان به‌گه‌رانه‌وه لای خوا هه‌یه، چونکه وه‌ک چوون له خوا نزیکبونه‌وه
چه‌ندان پله‌ی (درجات)ی هه‌یه، له خوا دورکه‌وتنه‌وه‌ش چه‌ندان نزمی (درکات)ی
هه‌یه، جا ئه‌وه‌ی که خوا نه‌ناسی گه‌رانه‌وه‌که‌ی بریتیه له‌ناسینی خوا (معرفة
الله)، وه ئه‌و که‌سه‌ی خوا بناسی، به‌لام ئیمان و به‌ندایه‌تی به‌رانبه‌ری نه‌بئی،
گه‌رانه‌وه‌که‌ی ئیمان پیه‌ینان و به‌ندایه‌تی ئه‌نجامدان ده‌بئی، به‌لام که‌سیک
خواناس و خاوه‌ن ئیمان و خواپه‌رست بئی، به‌لام که‌مه‌ترخه‌می و هه‌له‌و په‌له‌ی

(۱) میلله‌تی ئیمه به‌گشتیی مسولمان، به‌لام که‌مو زۆریش که‌سانیک به‌ره‌و کوفرو شیرک و نیفاق خلیسکا‌ون و له
بازنه‌ی ئیمان و ئیسلامدا نه‌ما‌ون.

هه‌بێ، تۆبه‌و گه‌رانه‌وه‌که‌ی به‌ زیادکردنی طاعت و چاکه‌و خو‌بژارکردن له‌ گوناح و خراپه‌و هه‌له‌و په‌له‌ ده‌بێ.

که‌واته: سه‌رجه‌م ئینسانه‌کان ئاتاجی تۆبه‌و گه‌رانه‌وه لای خوان، هه‌ر بۆیه‌ خوای تۆبه‌ وه‌رگرو به‌خشنده‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (الذاریات) واته: به‌ره‌و لای خوا پراکه‌ن، (ئه‌ی خه‌لکینه) بیگومان من له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ بۆ ئێوه‌ وریا که‌ره‌وه‌یه‌کی ئاشکرام.

به‌لێ جو‌رو چۆنیه‌تی تۆبه‌کردن و گه‌رانه‌وه لای خوای هه‌ر ئینسانیک له‌ قه‌ده‌ر خۆیه‌تی و پرپیستی ئه‌و ئاسته‌ خواناسیی و ئیمانیی و پارێزگاریی و فه‌رمانبه‌ریی یه‌ که‌ پێی گه‌یشته‌وه، بۆیه‌ ده‌بێ هۆشیارو بی‌داریی و وانه‌زانین که‌ تۆبه‌و په‌شیمانیی و داوای لی‌بوردن کردن و گه‌رانه‌وه لای خوای پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) که‌ له‌ قورئانی باسکراوه، وه‌ک هی ئیمه‌و مانان بووه، ئاخ‌ر چۆن که‌سیک که‌ له‌ نی‌وان چاک‌تر و چاک‌دا (چاک) هه‌ل‌ده‌بژێری و پاشان تۆبه‌ له‌ هه‌ل‌بژاردنه‌ی ده‌کا، وه‌ک که‌سیک وایه‌ که‌ له‌ نی‌وان چاکه‌و خراپه‌دا پوو له‌ خراپه‌ ده‌کا و پاشان تۆبه‌ له‌و پوو له‌ خراپه‌ نه‌کردنه‌ی ده‌کا؟! هه‌ر بۆیه‌ش گو‌ت‌راوه: (حسنات الأبرار سيئات المقربين).

٢/ ئینسان هه‌تا له‌ خوا نزیک‌تر ئیمان کامل‌تر بێ، زیات‌رو چاک‌تر هه‌ست به‌ ئاتاجیی خۆی ده‌کا بۆ گه‌رانه‌وه لای خوا (التوبة الى الله) و داوای لی‌بوردن لێ‌کردنی، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌بینین که‌ پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) که‌ بیگومان هه‌ل‌بژێراوی ئینسانه‌کانن له‌ هه‌موو پ‌روو‌یکه‌وه، هه‌ر له‌ ئاده‌مه‌وه تا خاته‌م ویردی سه‌ر زمانیان بریتیی بووه له‌ تۆبه‌و په‌شیمانیی و داوای لی‌بوردن له‌ خوا کردن و دان به‌ هه‌له‌و په‌له‌ی خۆدا هی‌نان!

بۆ وێنه:

(١) له‌سه‌ر زمانی ئاده‌م و هه‌وا علیهما السلام فه‌رموویه‌تی: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الأعراف).

۲) وه له‌سه‌ر زمانى (نوح) علیه السلام فه‌رموویه‌تى: ﴿وَالَّا تَعْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ٤٧ هود.

۳) وه له‌باره‌ی (داود) هوه - علیه السلام - فه‌رموویه‌تى: ﴿وَضَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ ٢٤ ص.

۴) وه له‌سه‌ر زمانى (سليمان) - علیه السلام - فه‌رموویه‌تى: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ٣٥ ص.

كه‌واته: با هه‌چ كه‌س وانه‌زانى كه تۆبه ته‌نها له گونا‌هه‌كانى وه‌ك قه‌تل و زيناو دزى و جه‌رده‌ى ده‌كرى و ته‌نها گونا‌ه‌باران پى‌ويستىيان به تۆبه و په‌شىمانى هه‌يه! چونكه ئه‌م جو‌ره تىگه‌يه‌شتنه له (توبه) تىگه‌يه‌شتنىكى زۆر سه‌تحيانه‌و عه‌وامانه‌يه!

۳/ زۆر كه‌س تۆبه ته‌نها به پا‌كسازى (تطهير) تىده‌گا، به‌لام راستىيه‌كه‌ى تۆبه و گه‌راته‌وه لای خوا، چه‌نده پا‌كسازى و خو‌بژار‌كردنه له خراپه‌و هه‌له‌و سه‌رپى‌چيه‌كان، هه‌نده و پترىش چا‌كسازى و خو‌پازاندنه‌وه‌يه به طاعت و فه‌رمانبه‌رى و چا‌كه‌كان، ده‌نا ئه‌گه‌ر وانه‌بى ده‌بى تۆبه و گه‌رانه‌وه لای خوا و په‌شىمانى و دا‌واى لى‌بوردن كردنى پى‌غه‌مبه‌ران به‌گشتى و سه‌روه‌رو خاته‌مىيان به تايبه‌تى (على نبينا و على الانبياء جميعا الصلوات والتسليمات) بو‌چى بو‌وبى، له حا‌له‌تى‌كدا كه له هه‌له‌و گونا‌ح پارى‌زراو بوون؟! سه‌رنج بده كه چۆن خ‌واى كاربه‌جى له‌كاتى گرتن و ئازاد‌كرانى شارى مه‌كه‌دا له لايه‌ن پى‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ سوپاى ئىمانه‌وه، كه له لووتكه‌ى هه‌ره به‌رزى پارى‌زگار يى‌كارىدا بوون، به پى‌غه‌مبه‌ركه‌ى خ‌وى ﷺ ده‌فه‌موى: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ١ ورايت

النَّاسُ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ ٢ فسىح بحمد ربك واستغفره إنه كان

نواباً﴾ ٢ النصر، سا خوا به‌كه‌رهم و لوطفى بى‌وينه‌ى خ‌وى له‌و كه‌سانه‌مان

گہرانوہ لای خوا ﷺ (۱۲) عہلی باپیر

بگیرے کہ توبہ کردن و گہرانوہ لای خوا هوکاری پاکسازی و چاکسازیانہ و
پہیژہی لہ خوانزیک بوونہوہی زیاتریان و بہندیہتی کردنی چاکتریان و ئیمانی
کاملتر و دامہزراوتریانہ، ٹامین.

۳ ذی الحجۃ ۱۴۲۲ - ۲۰۰۲/۲/۱۵

ہہورامان / نہحمہد ٹاوا

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

پیشه‌کی چاپی یه‌که‌م

الحمد لله التواب الرحيم والصلاة والسلام على حبيبنا و شفيعنا محمد المبعوث
رحمة للعالمين وآله اجمعين ومن دعى بدعوته و سار بسيرته الى يوم الدين.

خوينه‌ری به‌پیز!

له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که ئه‌م کتیبه‌ وتاریکی پوژدی جومعه‌یه که له مرگه‌وتی
گه‌وره‌ی شارۆچکه‌ی (ته‌کیه) دراوه^(۲)، که به ناو و نیشانی (تۆبه‌و گه‌رانه‌وه لای
خوا) بووه، ئایه‌ته‌کانی ژماره (۵۳، ۵۴، ۵۵) ی سوره‌تی (الزمر) هه‌وی‌نی بوون،
هه‌روه‌ها هه‌ر ئه‌و سێ ئایه‌ته به هه‌مان شیوه، بوونه هه‌ناو هه‌وی‌نی ئه‌م کتیبه‌ش،
بو‌یه به په‌سه‌ندم زانی که ته‌فسیر و تو‌یژینه‌وه‌یه‌کی کورتیشیان بکه‌مه‌ پێشه‌کی ئه‌م
کتیبه‌:

خوا‌ی به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌ فهرمو‌یه‌تی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا
تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۳﴾ وَانۡیَبِۡوْا اِلَی
رَبِّکُمْ وَاَسۡلَمُوْا لَهٗ مِنْ قَبۡلِ اَنۡ یَّاتِیَکُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنۡصَرُوْۤا ﴿۵۴﴾ وَاتَّبِعُوْا اَحۡسَنَ مَا
اُنۡزِلَ اِلَیْکُمْ مِّنۡ رَّبِّکُمْ مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ یَّاتِیَکُمُ الْعَذَابُ بَعۡثَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۵﴾

الزمر ﴿۵۳﴾، واته: (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د! به‌ناوی منه‌وه به‌نده‌کانم بانگ بکه‌و بلی: ئه‌ی ئه‌و
به‌ندانه‌م که سه‌باره‌ت به‌ خو‌تان سنو‌ور به‌زینی‌تان کردو‌ه! له به‌زه‌یی خوا ناو‌می‌د

(۲) له سالی (۱۴۲۱هـ) به‌رانبه‌ر (۱۹۹۹ز) وه‌ هه‌ردو‌وک ب‌رای به‌ریژ: (صلاح الدین) ته‌کیه‌یی و (عبدالرحمان) شوانی
له‌سه‌ر کاسیته‌وه هینا‌بو‌یانه سه‌ر کاغ‌ز، خوا پادا‌شتیان بدا‌ته‌وه، چونکه هه‌رچۆن بی‌ نو‌وسینه‌وه‌که‌ی ئه‌وان
هۆ‌کاریکی گ‌رنگ بو‌و بۆ گه‌ل‌له‌ بو‌ونی به‌ژۆ‌کی دانانی ئه‌م کتیبه‌.

مه بن، بیگومان خوا له تیکړای گوناخان ده بوړی، چونکه بیگومان هر نه وه لیږده ی به خشنده.

وه بهرو لای په روږدگاری خوتان بگهړینه وه و گهرن که چ بن، بهر له وهی نازار (ی دوزخ) تان بو بې پاشان پشتیوانیتان لی نه کړی.

وه بکه ونه شوین چاکترین نه وهی که له په روږدگار تانه وه بو تان نیروا و ته خوار ی، بهر له وهی کتوپر نازار (ی دوزخ) تان بو بې نه وهی هستی پی بکن).

جا نیستا با سهرنجی هم سی نایه ته به هیزو پیژ به دین، داخو له باره ی تو به کردن و بهرو خوی به خشرو دادگر گهړانه وه، چیان تیدایه!

یه که م: جاری نایه تی یه که م که زور له تو یژره روان (مفسرین) به نومیږد به خشتین نایه ت (ارجی آیه) ی قورئانیان، داناو و منیش قه ناعه تم وایه که به ته نکیدی هروایه، هم بهر که ت و روشنایی و فهر حناییانه ی بو گوناخباران گرتو ته نیو خوی:

۱/ که له وشه ی: (قل) ودره گیری، نه ویه که خوی به خشنده، پیغه مبهری خوی ﷺ راسپاردوه که بو ی بانگی بهنده گوناخباره کانی بکا، چونکه دزانن که پیغه مبهریک ﷺ به ده قی قورئان به: ﴿... رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷) الانبیاء، و به: ﴿... رَوْفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) التوبة، و هسف کرابی و بهرو: ﴿... اَرْحَمُ الرَّحِمِينَ﴾ (۱۲) یوسف، یش بانگیان بکا، نه وه به خشران و چاوپوشی لی کرانیان مسوگهرو با بې خه م بن و خاترجه م بن!

۲/ که له وشه ی: (یا عباد ی) ودره گیری، نه ویه که خوی به به زه یی به نازناوی (بهنده کانه) دواندونی که بیگومان بو مه دحه، پاشان پالی دانه لای خوی وهک نه وهی بهرموی: هر چه نده بهنده ی لاسارو خراپیش بن، به لام مادام هی خو من نه گهر بگهړینه وه لام هر پیتان پازیم!

وہ ئہم وشہیہ ئہو فہرمودہیہی پیغہمبہر خوا ﷺ دینیتہوہ یاد کہ فہرموویہ تی "اللہ اشد فرحاً بتوبۃ عبده من اُحدکم سقط علی بعیرہ وقد أَضَلُّهُ فی أرض فلاة" رواہ البخاری ومسلم عن انس بن مالک رضی اللہ عنہ، واتہ: (بیگومان خوا بہ گهراڻهه ی بہندہ کہی بولای شادمان ترہ لہ یہ کیکتان کہ لہ کاتیکدا لہ دہشت و بیابانیکی چول و دوورہ دہستدا حوشرہ کہی بزر کردوہ، لہ نہ کاو دہیدوڑیتہوہ).

۳/ کہ لہ وشہی: (أسرفوا) دہ فامریتہوہ، ئہوہیہ کہ ئہو بہندہ گونا حکارو خہ تابارانہی خوا بانگیان دہکا بو توبہ کردن و گهراڻهه لای خوا، تہنیا گونا حکارو تاوانباریکی ئاسایی نین! بہ لکو ہمومو سنووریکی گوناح و تاوانیان بہ زاندوہ، چونکہ وشہی (إسراف) وہک (راغب الاصفہانی) گوتویہ تی^(۳)، بریتہیہ لہ: (تجاوز الحدّ فی کل فعل یفعلہ الانسان وإن کان ذلک فی الإنفاق أشهر)، تیپہراندن لہ سنوور لہ ہر کردہوہیہ کدا کہ ئینسان ئہنجامی دہدا، ہرچہندہ لہ مال و سامان خہرج کردندا باوترہ.

کہ واتہ: با ئہو بہندہ و گونا حکارانہ ہر کہ سیکی ہن و، ہر گوناح و تاوانیکیان ہہیہ، بی ہیوا نہ بن و مہترسیی ئہوہیان نہ بی کہ لیبوردن و بہزہی خوا نایانگریتہوہ.

۴/ کہ لہ وشہی: (علی أنفسہم) دہ فامریتہوہ، ئہوہیہ کہ خوی کہرہم و لوطف بی سنوور، ئامارثہی فہرموہ بہوہ کہ گوناح و ہلہ کان، خوا بویہ پیی ناخوشہ بہندہ توخنیان بکہوئی، چونکہ وہک تفی بہرہو سہری ہر بو خویان دہگہریتہوہ بہ کورتی خوا لہ بہر خویان پیی ناخوشہ گوناح بکہن، نہک لہ بہر خوی.

۵/ که له پرسته‌ی: (لاتقنطوا من رحمة الله) ودرده‌گیری، ئه‌وه‌یه که بئ هیوا بوون و ته‌مابراو بوون له به‌زه‌یی و که‌رهمی خوا قه‌ده‌غیه، بویه خوا (نهی) یان لئ ده‌کا، دیاره (نهی) یش له ئه‌سلدا نیشانه‌ی قه‌ده‌غه بوون و حه‌رامییه و ئاشکرشه که (نهی) له هر شتیک، فرمان (امر) به پی‌چه‌وانه و دژکه‌ی، که لی‌رهدا ئومید‌ه‌واریی و به ته‌مابوونه.

۶/ که له پرسته‌ی: (إن الله يغفر الذنوب جميعاً) ده‌فامیته‌وه، ئه‌وه‌یه که ئه‌م ته‌عبیره هرچی ره‌گه‌ز (جنس) و جوړی گوناح و تاوانه ده‌یگریته‌وه، چونکه هم ئه‌لیف و لام (أل) ی سهر (ذنوب) بؤ (جنس) ه، هم وشه‌ی (جميعاً) یش یه‌کجاریی که‌سک له هرچی گوناح و هه‌له‌و په‌له‌یه دده‌ا، وه پی‌شتریش ئامپازی (إن) که بؤ داکوکیی و جه‌خت له‌سهر کردن (تأكيد) ه، لی‌بوردن و به‌خشینه‌که مسوگه‌ر ده‌کا!

۷/ که پرسته‌ی: (إنه هو الغفور الرحيم) ده‌یگه‌یه‌نئ، ئه‌وه‌یه به‌چندان شیوه‌ی جه‌خت کردن خوا داکوکیی کردووه که به‌س ئه‌وه لی‌بوردو به‌خشنده‌یه، چونکه هم (إن) که ئامپازی داکوکیی (أداة التأكيد) یه‌و هم پاناوی (هو) که بؤ جه‌خت له‌سهر کردن و کورت هه‌له‌ئینان (حصر) ه، هم وشه‌کانی (غفور و رحيم) که هه‌ردوکیان به‌شیوه‌ی (صيغة المبالغة) هاتوون و له ئه‌سلدا (غافر و راحم) ن، سه‌رجه‌میان حه‌تمیه‌تی لی‌بوردنی خوا و به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی نواندنی ده‌گه‌یه‌نن.

دووه‌م: ئایه‌تی دووه‌میش بریتیه له فرمان‌کردن به‌گه‌رانه‌وه به‌ره‌و په‌روه‌ردگار، وشه‌ی (إنابة) هه‌رچه‌نده به‌مانای گه‌رانه‌وه دئ، به‌لام زیاتر گه‌رانه‌وه‌ی ده‌روونی و له ناخه‌وه ده‌گریته‌وه، دیاره‌وشه‌ی (إسلام) یش زیاتر پواله‌ت ده‌گریته‌وه، به‌تایبه‌ت که لی‌رهدا له‌گه‌ل (إنابة) دا هاتوه، ئه‌گه‌رنا هم (إنابة) و هه‌م (إسلام) یش، ئه‌گه‌ر به‌موتله‌قیی و به‌ته‌نیا بین، پواله‌ت و په‌نهان (ظاهر و باطن) ده‌گرته‌وه.

کهواته: ئەم ئایه ته چوڼیه تی و جهوه هری توبه و گهړاندوه لای خوامان بو
 دهرده خا، که بریتیه له گهړاندوه به دل و جهسته و په نهان و پوالت و دهر وون و
 دهر وه، بو لای خوا جل جلاله.

پاشان ترسی مهرگو^(۴)، قیامهت و دواپوژ دهخاته بهرچاوی بابای گوناخبار،
 تاكوهرچی زووتر په له بكاو دهست له گهړاندوه كهی بجوولینئ و به خه یال
 پلاوو شتی پووچ و بیجئ نه یوه خرینئ^(۵).

سئیه م: وه سهره نجام له ئایه تی سییه میشدا خوی پهروه دگار پربازو شیوازی
 بهره و خوا گهړاندوه و له گهل خوا ناشت بووه نه وه و بهره و طاعات چوونه وه،
 دهخاته بهر چاوی بابای توبه کار که بریتیه له پهیره و بیگردن و شوینکه و تنی
 کتیبی خوا، چونکه ئینسان ئەگه بهرچاوی پرون نه بی، چون چوئی و به کویدا
 بهره و خوا و په زامه ندیی خوا بجئ!! هه رچه نده دلگه رمانه و دلسوزانه ش لئ
 بخه فتئ، به لام بی شاره زایی سهره نجام سهری لئ تیکده چئ. کهواته: ئەم سئ
 ئایه ته هه رسیك پیکهینه ره بنچینه ییه کان (المکونات الثلاث الأساسية) ی توبه و
 بهره و خوا گهړاندوه میان خستوونه پوو، که بریتین له:

یه ک: بانگکردنی پر لوتف و خوشه ویستی و بهزهیی و هاندان و پئ بو خوشکردن و
 ته ماعی لیبووردن و به خشین خستنه بهر، به شیوازیکی یه کجار دلنیار کهرو
 جهخت له سه رکراو و بیانوو بر^۱، وه لئ قه دهغه کردنی نا ئومیدی و بی هیوایی.

(۴) ده شگونج مدهست له (عذاب) نازارو سزاو تۆلهی دنیایی بی.

(۵) نه یوه خرینئ: دواي نه خا وه خزاندن: دواستن (تاخیر).

(۶) (ابن حاتم و ابن مردويه) له (ابی سعد) هوه گیراویانه ته وه که دواي نه وهی (وحشی) مسوئمان بوو، که پیشتر له
 جهنگی (نوحود) دا (حمزة بن عبدالمطلب)ی مامی پیغه مبهری خوی ﷺ شهید کردبوو که نازناوی (سید
 الشهداء)ی هیده، خوی بهرز نایه تی (۶۸)ی (الفرقان)ی ناردده خواری، وه وحشی و هاوه له کانی گوتیان ئیمه ئەم
 گوناخانه مان هه موو کردوون، پاشان خوا: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا... ﴿۱۰۲﴾ الزمر﴾ ناردده خواری و
 قه ناعه تیان هات که خوا لییان خوژ ده بی، پروانه: (فتح القدیر الجامع بین فنی الروایة و الدراية من علم التفسیر)
 للشوکانی، ج ۴، ص ۵۶۸.

دوو: فه‌رمان پێ‌کردن به گه‌رانه‌وه‌یه‌کی راست و ساغ و پوون‌کردنه‌وه‌ی جه‌وه‌ه‌رو کاک‌لی (تۆ‌به)، واته له ئایه‌تی پێ‌ش‌وودا بانگ کراون و ده‌عوته کراون و راج‌له‌کێ‌نراون و هان‌دراون، له‌م ئایه‌ته‌شدا ئه‌س‌لی مه‌به‌ستی‌ان لێ حالی کراوه‌و فه‌رمان‌نیش‌یان پێ‌کراوه‌و بگه‌ره‌ه‌ره‌شه‌شیان لێ‌کراوه‌و ترسیشیان وه‌به‌رنراوه‌و ئه‌گه‌ر بێ و فه‌رمانی خوا جێ‌به‌جێ نه‌که‌ن و به ده‌نگیه‌وه نه‌چن و ده‌عوته و بانگهێشته‌که‌ی قبول نه‌که‌ن!

چ که‌رم و به‌زه‌یی و به‌خششیکی عه‌جایه‌ب و نه‌دی‌ترا و نه‌بیسترا و نه‌زانرا!! بانگ‌کردن و ده‌عوته‌ت‌کردن له‌ پ‌ڕی نوێنه‌ریکی به‌رجه‌سته‌ی به‌زه‌یی خوا (رحمة للعلین) هوه، پاشان قه‌ده‌غه‌کردنی نه‌هاتن و ده‌عوته قبول نه‌کردن، ئینجا له‌سه‌ر فه‌رز‌کردنی ده‌عوته قبول‌کردن و به‌ده‌نگه‌وه هاتن!! ئه‌مه‌ش هه‌مووی بۆچی؟! تا‌کو لی‌یان خۆش بێ و به‌زه‌ییان له‌گه‌ڵ بنوێنی و بیان‌خاته به‌هه‌شتی خۆیه‌وه!

سێ: دیار‌یک‌کردن و پێ‌شان‌دانی رێ‌باز و چۆ‌نیه‌تی و شی‌وازی ئه‌و گه‌رانه‌وه‌و بادانا‌وه‌یه به‌ره‌و خوا، که شوێ‌ن‌که‌وتن و پا‌به‌ندی‌یه به‌ قورئانه‌وه، که چاک‌ترین و گه‌وره‌ترین کتییی هاته‌و خواره‌وه‌ی خ‌وای کار‌به‌جێ و داد‌گه‌رو به‌خشه‌ره.

به‌ئێ خ‌وای لێ‌ب‌ورده‌و به‌خشه‌ر -تبارک و تعالی- پاش بانگ‌کردنی به‌نده گونا‌ح‌باره‌کانی، که هه‌موو جو‌ره به‌نده‌کانی خوا به‌مس‌ول‌مان و نا مس‌ول‌مانه‌وه ده‌گرێته‌وه، وه فه‌رمان‌پێ‌کردن و دا‌کوکی له‌سه‌ر کردنیان که حه‌تمه‌ن ده‌بێ به ده‌نگیه‌وه بێ و حالی کردنیشیان له مه‌به‌ست (مقصود)ی ئه‌و بانگهێشته‌کردنه، ئه‌و جار رێ‌گا و چۆ‌نیه‌تی چوون و گه‌یشته‌نی پێ‌شان دا‌ون! واته: له‌م سێ ئایاته به‌هێ‌زو پێ‌زه‌دا سێ په‌رچ (مانع)ی گه‌وره‌ی سه‌ر پ‌ڕی به‌ره‌و لای خوا گه‌رانه‌وه لا‌برا‌ون و، سێ گرفت‌ی گورچ‌ک‌ری بابای تۆ‌به‌کار چاره‌سه‌رکرا‌ون، که بریتین له:

(١) ده‌ست له خۆ شو‌ردن و نا‌ئومێد‌بوون له به‌زه‌یی و به‌خششی خ‌واو زۆر خ‌و‌ پ‌ڕ خراپ و پی‌س بوون که به هێچ په‌نگێک خوا نایه‌بخشی! جا ئه‌م گرفته گه‌وره‌یه

به ٺاڻه تي: ﴿قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (الزمر ٥٢) چاره سهرڪراوه.

(۲) به ههله داچوون له چه مڪ و واتا و جهوههري توبه گردندا، يان ههري پئي ٺاشنا نه بووني، كه زور كهس پئي وايه گهراڻهوه لای خوا ته نيا شتيڪي پواله تيبه و به گوته چهند جاريڪ (استغفر الله) مهاري ساز دهبي! جا ٺاڻه تي (وانيوا الي ربكم و اسلموا له...) ٺهو په رچهشي لابرده و گرفتي ٺهو به ههله داچوونه شي چاره سه گردوه و پاي گه ياندوه كه (توبه) وهرچه رخان (انعطاف) و گوڙانڪاريهه كي پيشه يي و قووله كه ههركام له دهروون و دهر (باطن و ظاهر) ي ٺينسان ده گريته وهو... هتد.

(۳) به پيگا نه زانين و ٺاشنا و شاره زان نه بوون له قوناغي دواي گهراڻهوه، كه پيوسته چي و چوڻ بڪري و چ ٺهركيڪ ٺه نجام بدري، كه به راستي ٺهه گرفت و په رچهش يه كجار مه ترسيدارو زيان به خشه، چونكه ده بيني باباي سه رپيچيڪه رو گونا هبار گهراوه ته وه لای خوا و برياري داوه بهنده ي چاڪ و پاڪ بي، به لام له سونگه ي ٺهوه وه كه توبه و برياره كه ي له حاله تيڪي دهرووني و هه لوئستيڪي عاتيفيانه به ولاوه نيه، هيچ گوڙانڪاري و وهرچه رخانيڪي ٺهو توي تيڊا پهيدا نابي و، بگره جاري وايه له بهر بي زانستي و نه شاره زايي پوو له شتي ههله و جوړه مسولمانه تيبه كي داهينراو (تدين مبتدع) يش دهكات و ٺهه حاله ته نه خوشييهش، كه بريتيه له دينداري گردني دلگهرمانه و عاتيفيانه ي دور له شاره زايي شهريي له نيوان سه رجهم چين و تويژه ٺيسلامييه كاندا ههيه، چ ٺههلي ته سهه و وف سههله في ناوو، چ كو مهله و بزوتنه وه ٺيسلامييه كانيش، وه چ خه لڪي عهوام به گشتي، جا ٺاڻه تي: ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ...﴾ (الزمر ٥٥) چاره سهرري ٺهو گرفته كوشنده يه ٺهو په رچ و كو سپه ريگره دهكات و لای ده بات و يه كسهر پاش

(توبه کردن) پوو به بابای توبه کار ده کاته شاره زایی له قورئان و زانسته شهر عییه کان تا کو گهراڼه و ده که ی ته نیا سوژو عاتیفه و هه لچوونیکي کاتي نه بی. له کوتایي هم پیشه کیه شدا ده لیم: خوی کاریه جی که مروقی له م سهر خرۆکی زه و ییه به مه بهستی تاقیرکړنه وه داناوه: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ﴾ (۲) الملك، سروشتی ئیسانی و هه لڅستوه که به بی به نډایه تی بو خوا کردن و په یوه نډی له گهل هه بوونی ئارام نه گری و ئوخرنی بو نه یه ت و به خته وهر نه بی.

بویه گهراڼه و بو لای خوا و به نډایه تی بو کردن و په رستنی، مهرجی بنه پرته تی و ریشه یی سهر فرازی و به مراد و مه به ست گه یشتنی ئیسانه و به بی ئه وه ژینتال و شیرزه حال و بی به ش و سهر به هه ش ده بی!

خوی به خشنده ی به به زه یی فهرمو یه تی: ﴿وَتُوبُواْ اِلَى اللّٰهِ جَمِیْعًا اِنَّهُ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ﴾ (۳) النور، واته: ... ئه ی پروادارینه! تی کرا بگه رینه و بو لای خوا به لکو به مراد بگهن (۷).

به لئ ته نها ری ی به مراد و مه به ست گه یشتنی ئیسانه کان، بو لای خوا - تبارک و تعالی - گهراڼه و یانه، ئنجا له سوڼگه ی ئه وه وه که خوی په روه ردگاری به خشهر و دادگر به ته نگ بنده کان ییه و یه و به زه یی پیاندا دیته وه و په رو شنی، له و هه مو ئایه تانه ی قورئاندا و هینده به جهخت و دا کوکی له سهر کړنه وه، سهر پر ای فهرمایشته کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ، بانگی به نده کانی کردوه دلی خو ش کردوون و هانی دا و ن و بگره هه نډیک ترسیی و به رن و هه پره شه شی لی کردوون، که ههرچی زوه بگه رینه و لای و بیته وه ژیر سایه ی فهر و بهر که تی به نډایه تی بو کردن و، له بیابانی قاهر و فو تی نه ری گوناح و سهر پیچی و لادان و تاوان خو یان قوتار بگهن!

(۷) (راغب) گوتویه تی: (الفلح: الشق، و الفلاح: الاکار، و الفلاح: الظفر و إدراك البغية..) پاشان (فلاح) ی دواړوژ به چوار شتان پیتنا سه ده کات: (بقاء بلا فناء، و غنی بلا فقر، و عز بلا ذل و علم بلا جهل) (مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۴۶۶.

رئ خوشکړدن

خوینهری بهرین!

ئهم کتیبه‌ی بهرده‌ستت که له هوت بهش پیکهاتوه، بابه‌ت و باسه‌کانی بهم جوړه‌ی خواره‌وهریزکراون:

به‌شی یه‌که‌م: پیناسه‌ی (توبه)، که له دوو خالدا پیناسه‌مان کردوه، له خالی یه‌که‌مدا له روانگه‌ی زمانه‌وهو له خالی دووه‌میشدا له روانگه‌ی شهرعو شهرعزانان (فقهاء) هوه.

دیاره ههرکام له وشه‌کانی (الإنبابة) و (الأوبة) و (الإستغفار) یشم به کورتی پیناسه‌کردون.

به‌شی دووهم: حوکمی توبه‌و گهړاندوه لای خوا، که ئه‌میشیانمان له چوار خالاندا خستوته‌پروو که ئه‌مانه‌ن:

یه‌ک: توبه‌فهرزی عینه.

دوو: پیویسته توبه‌گشتگیر (شامل) بی.

سی: ده‌بی بهرده‌وام نه‌پساو بی.

چوار: پیویسته ده‌ستبه‌جی و زوو به زوو بی.

به‌شی سی‌یه‌م: چونی‌ته‌ی توبه‌کردن و پیناسه‌ی توبه‌ی راست و ساغ (التوبه النصوح) که چهند تیپینییه‌کی گرنګمان له باره‌ی چونی‌ته‌ی توبه‌کردنه‌وه خستوونه‌ته‌پروو، پیناسه‌یه‌کی پوخت و کورتی توبه‌ی راست و ساغیشمان کردوه.

به‌شی چواره‌م: مهرجه‌کانی توبه‌ی راست و ساغ و هوکارو فاکتیره‌کانی سهرگرتنی، که دوازده (۱۲) مهرجی گه‌وره‌و گرنګمان، که له هه‌مان کاتدا به‌لگو نیشانه‌شن،

بۆ تۆبهی راست و ساغ وهرگیرانی خستونه ږوو، وه ئهم بهشه بهشیکی زور
گرنگی ئهم کتیبهیهو پیویسته بایهخیکی تایبهتی پی بدری.

بهشی پینجه م: تۆبه له چی و چی دهکړی؟!

له م بهشه شدا له سنی خالی سهرهکیدا هم ناوی گوناح و تاوانهکان (ناوه
گشتیهکانیان) و، هم پیناسه ی ههرکام له گوناحی زل (الکبیره) و، گوناحی
بجووک (الصغیره) و، هم نهو هوپانهی که حوکمی گوناحه گچکهکان دهگوپن بۆ
هی گهوره، توپژراونهوه.

بهشی شهشه م: شوینهواری خراپ و شووم و زیانی گوناح و تاوان بۆ تاو و کوهمل.

له م بهشه شدا له دوو خالی گشتیدا باسی شوینهواره شووم و زیان و زهرهکانی
گوناح و تاوان دهکین، له خالی یهکه مدا پوولی خراپهکارانهی گوناح و لادان له
ژیانی تاکداو، پاشان کاریگهریی شووم و نهگبهتانهی سهرپیچیی و تاوان له
ژیان و گوزهرانی کوهملگادا دهخهینه ږوو.

ههرچهنده زهر و زیان و شووم و نهگبهتی خراپه و تاوان به شیوهی
راستهقینهیی تهنها له قیامهت و دواړوژدا ئاشکرا دهبی.

بهشی هوهته م: بهرهم و شوینهواری گهراڻهوه لای خوا له سرینهوهی گوناح و
چاککردنی ئینساندا.

ئهم بهشه که بهشی کوئیی ئهم کتیبهیه گهورهترین و گرنگترین بهشیته چی له
ږووی قهباره و پانتایی بۆ ترخانکراوی و چی له ږووی گرنگی و بایهخ و جهوههرو
کاکلی باسو بابهتهکانیهوه.

ئهم بهشه بهگشتیی له دوو خالان پیک هاتوه:

ا- کاریگهریی و شوینهواری تۆبه له سرینهوه و لابردنی گوناحدا.

ب- کاریگهریی و بهرهمی گهراڻهوه لای خوا له چاککردنی ئینساندا.

پاشان به (دوا قسمه) کوټایی بهم کټیبه هیټراوه، که له خواى پهروهردگارم
داواکارم پیش خوینهره خوشه ویسته کان، خوټی لی بههره مهند کردبی و بکات و
یارمەتی هه موو لایه کمان بدا، که بهوټی هه میشه گهراڻه وه لای و داواى لیږودن
کردنییه وه، ئەم ژيانه کورت و بایه خداره ی ئەم سه رزه وییه مان مسولمانانه و
پاریزکارانه بگوزهرینین و، بتوانین له ولا که مه نزلگای راسته قینه مانه، په زامه ندیی
خواو به هه شتی رازاوه و نه پراوه ی وه ده ست یینین.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۱- پیناسه‌ی (توبه) گهړانه وه لای خوا له روانگه‌ی زمانه وه:

وشه‌ی (تَوْبَة) و (تَوْب) یانی گهړانه وه (الرُّجُوع)، وهك (عَزْمَة) و (عَزْم)، وه پرسته‌ی (تاب الى الله متاباً) واته: گهړاپه وه بؤ لای خوا و له گوناوه وه گهړاپه وه بؤ فهرمانبه‌ریی^(۸)، به‌پرای (الْأَخْفَش) وشه‌ی (تَوْب) كؤی (توبه‌یه)، به‌لام (المبرّد) به چاوگ (مصدر)ی داده‌نئ، هه‌وه‌ها له پرايه‌كیشیدا به كؤ (جمع)ی دده‌نئ، وهك (كَوْز) كه كؤی (كَوْزَة)یه.

(أبو منصور) گوتویه‌تی: (أصلُ تاب، عاد الى الله و رَجَعَ و اناب، و منه قوله عليه الصلاة و السلام، رَبِّ تقبل تَوْبتي و اغسل حَوْبتي^(۹))، و تاب الله على فلان، اي عاد عليه بالمغفرة).

واته: پریشه‌ی (تاب) یانی گهړاپه وه لای خوا و په‌شیمان بووه‌وه، وهك پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: "په‌روه‌دگارم گهړانه‌وه‌م قبول بکه‌و گوناهم بشؤ"، وه پرسته‌ی: (تاب الله على فلان) یانی: به لیبوردنه‌وه گهړاپه وه سه‌ری، هه‌روه‌ها پسپوړانی زمان گوتوویانه:

وشه‌ی (تَوْبَة) خوای په‌روه‌دگارو به‌نده تییدا به‌شدارن، جا نه‌گه‌ر پالدرایه لای به‌نده نه‌وه مانای گهړانه‌وه لای خوا، واز له سه‌ری‌چی (مَعْصِيَة) هیټان و فهرمانبه‌ریی (طاعة) ده‌گه‌یه‌نئ، وه نه‌گه‌ر پال درایه لای خوا، نه‌وه گهړانه‌وه‌ی خوا بؤ لای به‌نده‌که‌ی، به به‌زه‌یی و چاکه‌و لیبوردنییه‌وه، ده‌گه‌یه‌نئ.

هه‌روه‌ها كه خوای لیبورده به (تَوَاب)، وده‌سف كراوه مه‌به‌ست زؤر لیبوردنی خوا، زؤر توبه وهرگرتنی له به‌نده‌کانی و، زؤر گهړانه‌وه‌ی و چاکه‌و چاوپوښییه‌تی له‌گه‌لیاندا.

هوی وده‌سف کرانی به‌نده‌ش به (تَوَاب)، نه‌وه‌یه كه زؤر بؤ لای خوا ده‌گه‌رپټه‌وه‌و زؤر له هه‌له‌و گوناح په‌شیمان ده‌بیټه‌وه‌و بؤ فهرمانبه‌ریی (طاعة) ده‌گه‌رپټه‌وه‌و.

(۸) بړوانه شهرجهم فهره‌نده‌گه‌کانی زمان كه له‌و باره‌وه كؤكن، به تاییدت (لسان العرب) ج ۱، ص ۲۳۳، وه (المعجم الوسط) ص ۹۰، وه (مختار الصحاح)، ص ۸۰، وه (مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۱۸۹.
(۹) رواه الترمذي في سننه برقم ۳۶۲۱، و قال: حديث حسن صحيح.

ب- پیناسه‌ی (توبه) گهړاندوه لای خوا له روانگه‌ی شهرعه‌وه:

گهړاندوه لای خوا (التوبة الى الله) له روانگه‌ی شهرعه‌وه بریتیه له:

(دلته‌نگ بوون و په‌شیمان بوونه‌وه له هه‌له‌و گوناحه‌کان له‌بهر خواو، ده‌ست لای هه‌لگرتنیان و بریاردان و عه‌زم و جه‌زم کردن له‌سهر نه‌گهړاندوه سهریان و هه‌ول‌دان بو پرکردنه‌وه و قهره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی که‌لینې رابردوو، هه‌موو ئه‌مانه‌ش به هاندهری له خواترسان و شهرم لی‌کردنی و له‌خو‌پازی کردنی و، دلنیا‌بوون له زهره‌رو زیانی گوناح و سهر‌پی‌چییه‌کان و سوودو قازانجی طاعت و چاکه‌کان).

۱- (ابن جریر الطبري) له پیناسه‌ی (توبه) دا گوتوویه‌تی^(۱۰): (معنى التوبة من العبد الى ربه: إنايته الى طاعته وأوبته الى ما يرضيه، بتركه ما يسخطه، من الأمور التي كان عليها مقيماً مما يكرهه ربُّه)، واته: مانای گهړاندوه‌ی به‌نده بو لای په‌روه‌دگاری، بادانه‌وه‌یه‌تی به‌ره‌و فهرمان‌به‌ریی وی گهړاندوه‌یه‌تی به‌ره‌و ئه‌و شتانه‌ی پیان پازی ده‌بی، به‌هوی وازه‌ینان و ده‌ست هه‌لگرتنی له‌و شتانه‌ی که خوا پیی ناخو‌ش بوون و ئه‌ویش ئه‌نجامی داون.

۲- (قرطبي) یش ئاوا پیناسه‌ی کردوه^(۱۱): (هي الندم بالقلب و ترك المعصية في الحال و العزم على أن لا يعود الى مثلها و أن يكون ذلك حياءً من الله)، واته: (توبة) بریتیه له‌وه‌ی به‌ دل په‌شیمان بی‌ته‌وه‌و ده‌ست‌به‌جی واز له سهر‌پی‌چی بی‌نی و، دل‌یشی له‌سهر ئه‌وه چه‌سپاو بی که نه‌جیت‌ه‌وه سهری و، به‌هاندهری شهرم له خواش بی.

۳- (ابن كثير) یش له پیناسه‌ی (توبه) دا گوتوویه‌تی^(۱۲): (التوبة النصوح هو أن يُقْلَعَ عن الذنب في الحاضر، و يُنْذَمَ على ما سلف منه في الماضي و يَعْزَمَ على أن لا

(۱۰) پروانه: (تفسير الطبري) ج ۱، ص ۱۹۵.

(۱۱) پروانه: (تفسير القرطبي) ج ۵، ص ۹۱.

(۱۲) پروانه: (تفسير ابن كثير) ج ۴، ص ۳۹۲.

يفعل في المستقبل، ثم إن كان الحق لآدمي رده اليه بطريقه)، واته: توبه‌ی نه‌صووح نه‌وه‌یه که ئیستا ده‌ستبه‌جی واز له گوناحه‌کان بینئ و بو نه‌وه‌ش که رابردوه په‌شیمان بی و بریاری پته‌ویش بدا که له داهاتوودا نه‌یکا، ئنجا نه‌گهر مافی که‌سیکیشی له‌سهر بوو به شیوازی خوئی بوئی بگیړیتته‌وه.

۴- (راغب الأصفهانی) یش له‌وباره‌یه‌وه گوتوویه‌تی^(۱۳): (التوبة ترك الذنب لقبه، والندم على ما فرط منه، والعزيمة على ترك المعاودة، و تدارك ما أمكنه أن يُتدارك من الأعمال بالإعادة)، واته: توبه واز له گوناح هیئانه له‌به‌ر خراپی و په‌شیمان‌بوونه‌وه له‌وه‌ی که له ده‌ستی چووه‌و، دل دامه‌زاندن له‌سهری نه‌گه‌رانه‌وه‌و چاک‌کردن و، گېړانه‌وه‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ش که فریایان ده‌که‌وی.

۵- (الغزالي) یش له پیناسه‌ی توبه‌دا گوتوویه‌تی^(۱۴): (إنها عبارة عن معنى ينظم في ثلاثة أمور مرتبة: علم و حال و عمل، فالعلم هو معرفة الذنوب و عظم خطيئها، و الحال هو تألم النفس من ذلك الضرر و هو ما يسمى بالندم، والعمل هو ترك الذنب و تدارك ما يمكن تداركه في المستقبل)، واته: بریتیه له چه‌مک و مه‌به‌ستی که له سئ شتی به‌رېژدا خوئی ده‌نویئ: زانین و حاله‌ت و کردار، جا زانین بریتیه له ناسینی گوناحه‌کان و مه‌ترسی گه‌وره‌یان، حاله‌تیش بریتیه له نارچه‌تبوونی نه‌فس له‌و زهره‌و زیانه، که په‌شیمان‌یی پی ده‌گوتری، کرده‌وش بریتیه له واز له گوناح هیئان و قهره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی ده‌گونجی له داهاتوودا.

۶- (ابن القيم) یش لایه‌نیکی گه‌وره‌و گرنگی توبه ده‌ستنیشان ده‌کا که گوتوویه‌تی^(۱۵): (لا يكون الإنسان بمجرد الإقلاع و العزم و الندم تائباً، حتى يوجد منه العزم الجازم على فعل المأمور و الإتيان به و هذا حقيقة التوبة، وهي اسم لمجموع الأمرين...)، واته: ئینسان ته‌نیا به‌وه‌نده که واز له گوناح و سه‌رپیچی

۱۳) بړوانه: (مفردات ألفاظ القرآن).

۱۴) بړوانه: (إحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۳.

۱۵) بړوانه: (مدارج السالكين) ج ۱، ص (۳۰۵-۳۰۶).

دیني و بریار ددها که نه یکاو په شیمان دهبیته وه نابیته توبه کار (تائب)، هه تا بریاری پته ویش نه دا بو کردن و نه جامدانی چاکه و طاعت، نه مه جه وهری توبه یه و توبه به کوی هه ردوکیان (واته نه بوونی سهرپیچی و هه بوونی فرمانبریی) دهگوتری.

دیاره نه تیبینییهی (ابن القيم الجوزیه) ش له جیی خوی دایه، چونکه زور کهس پیی وایه که توبه تنیا گوناح نه کردن و تووش نه بوونه وهی هه له و خراپه کانه! به لام بیگومان بهر له وه توبه کردن گهړاندوهیه بو لای خوا به طاعته وه و بریار دانه بو جی به جیکردنی نه رک و فرمانه کان.

شایانی باسه که هه ر کام له وشه کانی: (الأوبة) و (الإنبابة) ش له لای زوربهی پسپوړانی زمان و شهر عزانان، هه مان چه مک و واتای (توبه) یان هه یه، که گهړاندوهیه^(۱۶)، نه وهنده هه یه هه ندیک له زاناو شاره زایان رایان وایه که نه و دو وشانه ویرای گهړاندوه (الرجوع) مانای دیکه ی زیادیش دهگه یه نن، بو وینه (أبو هلال العسكري)^(۱۷)، رای وایه که وشه ی: (إياب و أوبة) به مانای گهړاندوه دی بو کو تایی مه به ست (الرجوع الى منتهی القصد) و نه نایه ته ش به به لگه دینیته وه: ﴿

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾^(۲۵) الغاشية﴾، چونکه بیگومان قیامت هیچ مه نزل دیکه ی له پشته وه نین، به لام راستییه که ی نه وهیه که نه و مانا زیده یه ی (أبو هلال) ره چاوی کردوه له نه سلای وشه ی (إياب) دا نیه و نیشانه ی حال (قرينة الحال) دهیگه یه نی!

هه روه ا (ابن القيم) یش دهر باره ی وشه ی (إنابة) رای وایه که له وشه ی (توبه) تاییه تیره و له پشت نه وه وه دی، واته: هه موو (منيب) يك (تائب) ه، به لام هه موو (تائب) يك (منيب) نیه، هه روه ا گوتوویه تی: (إنابة) دوو جوړه:

(۱۶) پروانه: (لسان العرب) ج ۱، ص (۲۱۷-۲۱۸)، (مفردات: ألفاظ القرآن) ص ۹۷، وه (لسان العرب) ج ۱، ص ۷۷۵، وه (مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۸۲۷.
(۱۷) پروانه: (الفروق اللغوية) لابي هلال العسكري، ص ۲۵۰.

یه‌ك: (إنابة) بۆ په‌روه‌ردگارێتی (ربوبية) خوا، كه ئه‌مه سه‌رجه‌م دروستكراوه‌كان
 تییدا به‌شدان و برودارو كافرو چاكه‌كارو خراپه‌كار تییدا هاوبه‌شن، وه‌ك
 خوای به‌رز فره‌موویه‌تی: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ (۳۳) الروم.

دوو: (إنابة) ی دووه‌میش (إنابة) ی دۆسته‌کانی خوایه‌كه (إنابة) یه بۆ لای
 په‌رستراویتی (إلهية) ی خواو (إنابة) ی به‌ندایه‌تی و خوشه‌ویسته‌نو، چوار شتان
 ده‌گریته‌نیو خوی: خوشه‌ویستی و گه‌ردن بۆ كه‌چكردن و پووتی‌كردن و پوو له
 غه‌یری وی وهرچه‌رخاندن، هه‌روه‌ها ته‌نیا كه‌سیك شایسته‌ی ناوی (منیب) ه‌كه
 ئه‌م چواره‌ی تییدا كۆبووبه‌وه. (۱۸).

منیش وای بۆ ده‌چم كه جیاوازی نیوان وشه‌ی (توبه) و (إنابة) ئه‌وه‌یه‌كه (توبه)
 زیاتر پو‌اله‌ت و حاله‌تی به‌رچاوی گه‌رانه‌وه لای خواو، (إنابة) ش دیوی په‌نه‌ان و
 شیردراوه‌ی گه‌رانه‌وه له ناخ و ده‌روونه‌وه گه‌رانه‌وه‌ی بۆ لای خوا ده‌گه‌یه‌نی.

وشه‌ی (إستغفار) یش كه به‌مانای (داوای لی‌بوردن كردن) دی و له‌قورئانی دا جار
 جار له‌گه‌ل (توبه) و جاو‌رباریش به‌جیا هاتوه، زیاتر حاله‌تی زمانی و ده‌رب‌پ‌ینی
 گه‌رانه‌وه لای خوا ده‌گریته‌وه، وه‌ك (ابن قیم الجوزية) گوتویه‌تی (۱۹): (إستغفار)
 لا‌بردنی زه‌ره‌رو زیان و پا‌ك‌سازییه، (توبه) ش وه‌ده‌ست هینانی قازانچ و
 به‌رژه‌وه‌ندی و چا‌ك‌سازییه.

(۱۸) ب‌روانه: (مدارج السالکین) ج ۱، ص (۱۳۳-۱۳۴).

(۱۹) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، هه‌مان به‌رگ، ص ۳۰۹.

به شی دووهم:

حوکمی (توبه) گه رانه وه لای خوا

۱- پیویتییه کی تایبه تی یه.

۲- پیوسته گشتیر بی.

۳- ده بی به رده وام و نه پساوه بی.

۴- پیوسته ده سته جی و زو به زو بی.

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeeOffice

www.alibapir.net

یه‌ک: تۆبه‌فهرزی عه‌ینه:

گه‌رانه‌وه لای خواو ده‌ست هه‌لگرتن له گوناح و هه‌له‌و په‌له‌و سه‌رپیچی، له‌سه‌ر هه‌موو مسو‌لمانیک‌ی عاقل و با‌لغ پی‌ویسته به‌شی‌وه‌ی: پی‌ویستی تایبه‌تی (قرض العین)، ئە‌مه‌ش چە‌ند ده‌قیکی قورئانی خوا‌ی کاربه‌ج‌ی و سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و باره‌وه: خوا‌ی لی‌بوره له‌ چە‌ندان ئایه‌تدا فه‌رمان‌ی به‌ به‌نده‌کان‌ی کرد‌وه که تۆبه‌ بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه لای خوا، بۆ‌ وینه:

* ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور ۳۱) واته: تیک‌راتان ئە‌هی بر‌وادارینه! بگه‌رینه‌وه لای خوا به‌لکو به‌ مراد بگه‌ن.

* ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبَّ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ (هود ۱۰) واته: دا‌وا‌ی لی‌بوردن له‌ په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، پاشان بگه‌رینه‌وه لای، مسو‌گه‌ر په‌روه‌ردگارم به‌خشنده‌ی خوش‌ویست (محب‌ه).

* ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ (التحریم ۸) واته: ئە‌هی ئە‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه به‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ساغ بگه‌رینه‌وه لای خوا.

پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: (یا ایها الناس توبوا الى الله، فأني أتوبُ في اليوم اليه مائة مرة)، رواه مسلم، واته: ئە‌هی خه‌لکینه! بگه‌رینه‌وه لای خوا، چونکه من له‌ روژی‌دا سه‌د جار ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ‌ لای خوا.

ئنج‌ا هه‌رچه‌نده هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک به‌ ده‌قی ر‌است و پ‌اشکاو (نص صحیح و صریح‌)ی قورئان و سوننه‌ت ئی‌سپات بب‌ی، هه‌وج‌ی به‌ هی‌چ شتیکی دیکه‌ نیه، به‌لام فه‌رزبوونی تۆبه‌و گه‌رانه‌وه لای خوا، بۆ‌ یه‌ک یه‌کی مسو‌لمانان، وێ‌رای ئە‌و

گهراڻهوه لای خوا ﷺ (۲۲) عملی باپیر

به لڳانه يه كدهنگی زانایان (إجماع العلماء) یشی له سهره، بو وینه: (أبو حامد الغزالي) له و باره وه گوتوویه تی: (و الإجماعُ منعقدٌ على وجوب التوبة) (۲۰).

ههروه ها (قرطبي) له و باره وه گوتوویه تی: (و اتفقت الأمة على أن التوبة فرض على المؤمنين) (۲۱).

ههروه ها گوتوویه تی: (و هي فرض على الأعيان في كل الأحوال و كل الأزمان) (۲۲).

ديسان (ابن تيمية) ش گوتوویه تی: (و لابد لكل عبدٍ من توبة و هي واجبةٌ على الأولين و الآخرين) (۲۳).

به لای خوینهری بهرېز!

له سهر هه ر ئینسانیک پښويسي ته کی تایبه تیه که بگه رپته وه لای خوا و بو لای په شیمان بیته وه، جا نه گهر ئیمانی نه هی نابی یان گیروده بووبی به شيرک و نیفاقه وه، ئیمان بهیئی واز له شيرک و نیفاق بیئی، وه نه گهر ئیمانی شی هی نابی، به لام لاسارو گونا حبار بی، واز له گونا حباریی و لاساریی بیئی و نیه تی فهرمان بهر ییه کی ساغو و بی خلتو و خال بیئی.

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

(۲۰) پروانه: (إحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۵.

(۲۱) پروانه: (الجامع لأحكام القرآن) ج ۵، ص ۹۰.

(۲۲) پروانه: هه مان سه رچاوه، ج ۱۸، ص ۱۹۷.

(۲۳) پروانه: (مجموع الفتاوى)، ج ۱۰، ص ۳۱۰.

www.alibapir.net

دوو: توبه پيويسته گشتيگر بئ و ٽيڪراي گوناچه کان بگريته وه:

ٺه ميس زاناين له سهری ڪوڪ و يه ڪدهنگن، چونكه ٺه و ٺايت و فرهمايشتانهی كه لهوباره وه هاتون گشتيی (عام)ين و هندیك له گوناچه كانيان جيا نه ڪردو ته وه توبه كه به هندیك يانه وه تايبه نه ڪراوه.

خاوهنی ڪٽيبي: (الفتوحات الالهية) لهوباره وه گوتوييه تی^(۲۴) (قال العلماء: التوبة واجبة من كل معصية كبيرة أو صغيرة)، واته: زاناين گوتوييانه: توبه ڪردن له هه موو گوناحيكي گهره و گچكه فرهزه.

ههروه ها (نوي)^(۲۵) يش گوتوييه تی: (التوبة من جميع المعاصي واجبة.. سواء كانت المعصية صغيرة أو كبيرة)، واته: توبه له ٽيڪراي گوناچه کان فرهزه... جا چ گوناچه كه گهره بئ، يان گچكه بئ.

جا لهوباره وه كه ٺايا پيويسته توبه كه هه به گشتيی و ٽيڪرايی (إجمالي) بئ، يان پيويسته به وردی و دريڙيی (تفصيلي)، يه كه يه كي گوناچه کان بگريته وه؟!

زاناين پريان جيا وازه و اش پئ دهچئ ٺه و پايه له هه موويان چاڪتر بئ كه دهلي: پيويسته توبه ڪردن له گوناچه کان به وردی و دريڙيی بئ، بو ٺه و گوناچانهی كه زانراون و، بو ٺه و جوړه گوناچانهش كه هه موويان زانراونين و نالوی يه كه يه ڪيان دياري (تحديد) بکريڻ، ٺه وه توبه ی ٽيڪرايی (إجمالي) بهسه، (الآلوسي) لهوباره وه گوتوييه تی: ^(۲۶) (إنما تصح التوبة إجمالاً، و أما ما علم تفصيلاً فإنه لا بد من التوبة منه تفصيلاً).

(۲۴) پروانه: (الفتوحات الالهية بتوضيح تفسير الجلالين للدقائق الخفية) ج ۴، ص ۳۶۹، كه به (تفسير الجمل) ناسراوه.

(۲۵) پروانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۱۷، ص ۵۹.

(۲۶) پروانه (روح الباني في تفسير القرآن العظيم) ج ۲۸، ص ۱۵۹.

ههروهه له وباروهه که ئایا دروسته ئینسان توبه له به شیک له گوناچهکان بکاو له سهر به شیکیشیان بهردهوام بی؟! دیسان زانایان پای جیاجیایان هه، هه رچی زۆربهی هه ره زۆریانن که به (اهل السنة و الجماعة) ناسراون، دهلین: دروست (جائزه)، هه رچهنده بیگومان فهرزو پیویست و په سهند ئهوهیه که له هه موو جوړهکانی گوناخ و له وردو درشتیان بی، به لام ههندیکیان که له ژیر ناوو نیشانی (معتزله) دا خوایان ده بیننهوه به دروستی نازانن و دهلین: ده بی توبه سهرله بهری گوناچهکان بگریتهوه، ئه گهرنا دروست نیهو وهرناگیری! به لام بیگومان پای زۆربه و جه ماوه ری زانایان راست و به جییو گه لیک به لگهش پشتگیری، بو وینه:

۱- خوای کار به جی له باره ی بابای دز (سارق) هوه پاش پروونکردنه وهی حوکم و سزای دزیی فهرموویه تی: ﴿فَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (المائدة ۲۱) واته: جا هر که سیک پاش سته مکردنی توبه ی کردو چاکه ی کرد، ئه وه بیگومان خوا توبه ی لی وهرده گری، چونکه خوا لیبوردی به خشندهیه.

ئجنا ئاشکرایه لیبوردنی خواو به خشیننی بو بابای (دن) تایبه ته به دزییه که یه وه که توبه ی لی کردوه، به لام گوناخی دیکه ی که ههینی و توبه ی لی نه کردوون، ناکه ونه بهر لیبوردن و به خشیننی خواوه.

که واته: ده گونجی ئینسان توبه له به شیک له گوناچهکان بکاو توبه که یشی وهرده گری.

۲- ههروهه خوا ددگهر له باره ی سوود خوړی (المراپاة) یه وه، پاش راگه یاندنی حوکمه که ی، فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة ۲۷۱) واته: وه ئه گهر توبه تان کرد (له رپبا خوړی) ئه وه سه رمایه کانی خو تان هی خو تانن، نه سته م ده کهن و نه سته میشتان لی ده کری.

وہك دہبیین خواى بہخشنده مافى توبہكردنى داوہ بہ بابای سوود خوړ له
گوناحهكہى: (وَإِنْ تُبْتُمْ)، كهواته: دہگونجى بابای گوناحبار له گوناحيک يان
چہند گوناحى تايبہت بگہریتہوہو لییشى قبول دہکړئ.

۳- پیغہمبہریش ﷺ له بارہى (ماعز بن مالک) ھوہ كه ھاتہ لای پیغہمبہر ﷺ و دانى
بہ زیناکردنیدا ھیناو پاشان ھوكمى بہرد بارانكردن (رجم) ى بہسہردا
چہسپینراو مرد، فہرموويہتى: ((لقد تاب توبۃ لو قسمت بين امة لوسعثهم))
رواہ مسلم عن سليمان بن بريدة عن أبيه، واتہ: بہ تہئکید توبہيہكى كردوہ كه
ئہگہر بہسہر ئوممہتيكدا دابہش كرابايہ بہشى دہكردن.

دہجا ئاشكرايہ كه ئہگہر توبہكردن له يہكيك يان بہشيك له گوناحهكان قبول
نہكرابايہ، پیغہمبہر ﷺ بہ (ماعز) ى دہفہموو: كه پيويستہ لہ سہرجہم
گوناحهكانى ديكہشت توبہ بكہى!

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ٺهه مهش چهند قسه يهه کی زانایان له وبارده وه:

۴- (إمام الحرمين الجوينی) گوتوويه تی: (من إحتقب أوزاراً و قارف ذنوباً، صَحَّتْ توبته عن بعضها مع الإصرار على بعضها) ^(۲۷)، واته: كه سيك هه گبه ی هه لگرتبی و تاوانی کردبن توبه کردنی له هه نديکيان دروسته، هه رچه نده له سهر هه نديکی دیکه يان بهرده و ام بی.

۵- (ابن تیمیة) ش گوتوويه تی: (و تصح التوبة من ذنب مع إصراره على آخر عند السلف و الخلف) ^(۲۸)، واته: وه له لای زانایانی پیښین و پاشین، توبه کردن له گونا حیک و پرای بهرده و ام بوون له سهر يه کیکی دیکه دروسته.

۶- هه روه ها (إبن القيم) یش هه مان شتی گوتوه ^(۲۹)، به لام مه رجیکی تیډا به مه رج گرتوه که بریتیه له وه ی ټو گونا حه ی که له سهر ی بهرده و امه، نابئ هه ر له جوړی گونا حه توبه لئ کراوه که بی، بو وینه: كه سيك زیناکه رو نیږبا زیش بی، ده بی واز له هه ردو وکیان بهیښی، ټه گه رنا توبه له يه کیان له گهل بهرده و امی له سهر ټه وی دیکه يان قبول نابئ، چونکه هه ردو وکیان يه که جوړه گونا حن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeeOffice

www.alibapir.net

۲۷) پروانه: (صحیح مسلم بشرح النووي)، ج ۱۷، ص ۶۰، وه (شرح المقاصد)، ص ۱۷۹.

۲۸) پروانه: (مختصر الفتاوی المصرية)، ص ۱۳۷.

۲۹) پروانه: (مدارج السالکین) ج ۱، ص (۲۷۵-۲۷۶).

سئ: پئویسته تۆبه‌که به‌رده‌وام بئ:

ئه‌میش زانیان له‌سه‌ری یه‌کده‌نگن، چونکه ئایه‌ته‌کانی قورئان و فهرمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌مان ﷺ که پیشتر هه‌ندیکیانمان به‌ نموونه هینایه‌وه، هه‌ر ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که پئویسته تۆبه به‌رده‌وام بئ و بئ پسانه‌وه بئ، بو‌ وینه: سه‌رنجی ئه‌م فهرمودیه‌ بده که حاله‌ت و ره‌فتاری پیغه‌مبه‌رمان ﷺ له‌وباره‌وه بو‌ پوون ده‌کاته‌وه: ((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان يُعَدُّ لرسول ﷺ في المجلس الواحد، مائة مرة من قبل أن يقوم: رب اغفر لي وتب علي، إنك أنت التواب الغفور)) أخرجه الترمذي و قال: هذا حديث حسن صحيح و غريب، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ کو‌رێکدا به‌ر له‌ هه‌لسان، سه‌د جار ئه‌م زیکه‌ری لئ ده‌ژمێرا: په‌روه‌ردگار لیم ببووره و تۆبه‌م لئ وه‌ربگره‌ بیگومان به‌س توی زۆر تۆبه‌ وه‌رگری لیبورده‌ی.

ئنجا بیگومان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیشه‌وه (أسوة)ی ئۆمه‌ته‌که‌یه‌تی و ئه‌گه‌ر ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو پایه‌ به‌رزیه‌یدا پئویسته‌ی به‌ تۆبه‌ و گه‌رانه‌وه لای خوا به‌رده‌وام بووبئ، دیاره‌ ئیمه‌ ومانان هه‌وجار هه‌وجار ئاتاجی ئه‌وه‌ین، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ((كل بني آدم خطاء و خير الخطائين التوابون)) رواه الترمذي في سننه برقم: ۲۶۱۶، و قال هذا حديث غريب، واته: تی‌ک‌رای ئاده‌میزادان زۆر خه‌تا‌کارن، چاکترین گونا‌حبارانیش تۆبه‌کارانن، (ابن تیمیه)ش له‌وباره‌وه که پئویسته ئینسان هه‌میشه‌و به‌رده‌وام سه‌رگه‌رمی تۆبه‌ و گه‌رانه‌وه لای خوا بئ گوتوویه‌تی: (فليس لأحد أن يظن استغناءه من التوبة الى الله والإستغفار من الذنوب، بل كل أحد محتاج الى ذلك دائماً)^(۳۰)، واته: جا هه‌یج که‌سی‌ک بو‌ی نیه پی‌ی وایی له‌ تۆبه‌ و گه‌رانه‌وه لای خوا و داوای لیبوردنکردنی بو‌ گونا‌حه‌کان بئ نیازه‌! هه‌موو که‌سی‌ک به‌رده‌وام ئاتاجی ئه‌وه‌یه.

چوار: بیویسته دستبه جی توبه له گوناچه کان بکری:

ئهمیش زورهی ههره زوری زانایان له سهري کوکن و دهگونجی ئهم به لگانهش بۆ ئیسیاتی ئهم مهسه له یه بهینرینه وه:

۱- خوی تاوانپوش فهرموویه تی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ...﴾ (۱۳۳) آل عمران، واته: وه پهله بکهن بهرو لیبوردنیکی تایبهت له پهروه دگارتانه وه.

۲- خوی دادگهر دهربارهی سهجدهی پیزگرتن نه بردنی ئیبلیس بۆ ئادهم - علیه السلام -، فهرموویه تی: ﴿...ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ (۱۱) قَالَ مَا مَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقِنِي مِن نَّارٍ

وَخَلَقْتُهُ مِن طِينٍ (۱۲) الْأَعْرَافِ، واته: پاشان به فریشته کانمان فهرموو: سهجده بۆ ئادهم ببه! جا یه کسه (۳۱)، سهجده یان برد جگه له ئیبلیس له کړنوش بهران نه بوو، (خوا) فهرمووی: چ شتیک پیشگیرت بوو که سهجده ببهی کاتیک که ئهمرم پیټ کرد؟! گوټی: من لهو چاکترم، منت له ناگر دروستکردوه و ئهوت له قوپ دروستکردوه.

که واته: مادام ئیبلیس له سهر ئه وه سه رهنشت کراوه که دستبه جی (فورا) فهرمانی خوی جی به جی نه کردوه، دیاره فهرمان (امر) بۆ ئه وه یه به زوویی و دستبه جی جی به جی بکری، ده جا فهرمان کردن به توبهش ههروایه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ (۸) التَّحْرِيمِ.

ئنجا ئه‌گه‌ر هات و به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کیش له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌بوو که فلانه فه‌رمان ده‌ستبه‌جی بوون (فوری)ی تیدا به‌مه‌رج نه‌گیراوه، ئه‌وه هه‌لا‌واردن (إستثناء)یکه له‌و حوکمه‌گشتیه.

۳- خ‌وای میه‌ره‌بان ده‌رباره‌ی که‌سانیک که له‌سه‌ر گوناح و خ‌راپه به‌رده‌وام بوون فه‌رمویه‌تی: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين ۱۴)، واته: نا وانیه، به‌لکو کرده‌وه خ‌راپه‌کانیان ژه‌نگی له‌سه‌ر دله‌کانیان په‌یدا کرده، دیاره پی‌ویستیشه ئینسان لی نه‌گه‌رئ که دل و ده‌روونی به‌ه‌وی گوناح و تاوانه‌وه ژه‌نگاوی بی و که‌مه‌هه‌لینی، بویه ده‌ستبه‌جی توبه‌کردن و گه‌رانه‌وه لای خوا له‌هه‌ر گوناحیک فه‌رزو پی‌ویسته.

۴- ئنجا شتیکی ئاشکرایه که نقووم بوون له زه‌لکاوی گوناحدا شتیکی یه‌کجار خ‌راپ و ناقولا‌یه‌و، گوناح و خ‌راپه و تاوانه‌کان وه‌ک ژه‌هریکی فه‌وتینه‌ر وان و، خ‌و لی‌پاراستنی ئه‌و زه‌لکاوه خ‌نکینه‌رو ژه‌هره فه‌وتینه‌ره‌ش فه‌رزه ده‌ستبه‌جی و بی وه‌خران بی!

ئه‌مه‌ش چه‌ند قسه‌یه‌کی زاناو پی‌شه‌وایانمان له‌وباره‌وه:

۱/ (أبو حامد الغزالي) گو‌تویه‌تی: (۳۲) (أما وجوبها على الفور فلا يُستتراب فيه، إذ معرفة كون المعاصي مهلكاتٍ من نفس الإيمان و هو واجب على الفور)، واته: وه ئه‌وه که پی‌ویسته ده‌ستبه‌جی توبه‌ بکری، گومانی تیدا نیه، چونکه زانینی ئه‌وه که گوناحه‌کان فه‌وتینه‌رن، له‌ خودی ئیمان‌هه‌و ئیمانیش پی‌ویسته ده‌ستبه‌جی بی وه‌خران بی.

۲/ (نووي) یش گو‌تویه‌تی: (۳۳) (و اتفقوا على ان التوبة من جميع المعاصي واجبة، وأنها واجبة على الفور لايجوز تأخيرها سواء كانت المعصية صغيرة أو كبيرة)،

(۳۲) پروانه: (إحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۷.

(۳۳) پروانه (صحيح مسلم شرح النووي) ج ۷، ص ۵۹.

واته: وه زانا يان له سهر ئه وه پښه كه وتوون كه توبه له هه موو گوناچه كان فېرزه،
وه پښوېسته ده سته جېش بڼې و دروست نيه دوا بڅرې، جا گوناچه كه چ گچكه بڼې
چ گه وره.

۳/ (ابن القيم) يش گوتوويه تي: (۳۴) (ان المبادرة الى التوبة من الذنب فرض على
الفور لاي جوز تأخيرها فمتى أخرها عصي بالتأخير)، واته: خپرايى كردن له
توبه دا له گوناچه كان، پښوېسته يه كسهر بڼې و دروست نيه دوا بڅرې، جا ههركات
دواى خست به وه خړاندنه كه ي گونا حبار ده بڼې.

ليړه شدا كوتايى به باسى (حوكمى توبه) دينين و ده چينه سهر به شى سى يه مو
باسى چوڼيه تي توبه كردن و توبه ي ساغو راست (التوبة النصوح) ده كه ين.

بەشى سىيەم:

چۆنىيەتى تۆبە كردن و تۆبەى راست و ساغ

(التوبة النصوح)

۱ - چۆنىيەتى تۆبە كردن.

ب - پىئاسەى تۆبەى راست و ساغ.

ameer.maktab@yahoo.com

/Alibapir

/Alibapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

۱/ چۆنیه تی تۆبه کردن^(۳۵)؛

پیغمبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: ((ما من رجل یُذنبُ ذنباً ثم یقوم فیتطهر ثم یُصلی رکعتین ثم یتغفر الله لذلك الذنب إلا غفر له)) رواه اهل السنن و قال الترمذی: حدیث حسن و صححه ابن حبان، واته: ههركهسیك^(۳۶) تاوانیك بكا پاشان ههستی و خوی پاك بكاته وه (واته خوی بشوات یان دهستیویژ بگری) ئنجا دوو پكات نویژ بكا، دواپی داوای لیخوشبوون له خوا بكا، بیگومان خوا دهیبه خشی.

كه واته: خوینهری شیرین! مسولمانی بهریژ!

ئهگه دهتهوی ریگای صالح بوون و بهرهو خوا چوون بگری، ههنگای یه كه مهت ئه وهیه كه به نیازی تۆبه کردن و گهراڼه وه لای خوا وه خۆت بشوی، یان ئهگه ربۆت ری نه كه وت خۆت بشوی، دهست نویژیکی پوخت بگری، ئنجا دوو پكات نویژی تۆبه بكه.

دواپی ههتا دهتوانی سوپاس و ستایشی خوا بكه و سهلات و سهلام بو پیغمبهری ﷺ بنیره، ئنجا چاو به رابردوی خۆتا بگریه وه هه موو ئه تاوان و خراپانه ی كه به دل و عقل و زمان و چاو گوئ و دهست و لاق و گه دهو... هتدت كردووتن، وه بیر خۆتیان بهینه وه به گهردنی كه چ و پوی زهردو چاوی فرمیسكاوی و دهنگیکی كزو به لالانه وه كروزانه وه فرمیسك باراندنه وه دهست بهرز بكه وه بلی: خوايه من هه موو ئه تاوان و خراپانه و زۆری ديكهش كه من یان له یادم نه ماون یان هه نه مزانیوه، كردوومن، لییان په شیمانم دان به هه له و ناته واوی خۆمدا دینم، به لام لیم پوونه كه تاوان و خراپه كانم هه رچهنده زۆر بن، لیبوردنی تو زۆرترو، هه رچهنده گه و ره بن به زهیی تو مه زن تره! جا خوايه داوای لیبوردن و چاوپۆشییت لی ده كه م و

(۳۵) ئهم باسه له كتیبی (ریگای صالح بوون...) وەرگیراوه، لایه ره: (۳۳-۳۷)، چاپی سه یه م.

(۳۶) هه رچهنده (رجل) سیاوه، به لام لیزه دا مه به ست نینسانه به گشتیی و له بهر (تغلیب) وشه ی (رجل) به کارهاته،

بۆیه من به (ههركهسیك) نام رده و.

توښ ناټومیدم مه‌ک‌و به لوتف و به‌زهی خوت بم‌پوره، چونکه نه‌گ‌ر منیش
شیاوی به‌خشان نه‌م، تو شایسته‌ی لی‌پور دن و به‌خشینی!

نجا پاش نه‌وه جاریکی دیکه‌ش چاویکی ورد به لیستی گونا‌حه‌کان‌دا
بگیره‌وه و بزانه چندیان په‌یوه‌ندیان به خواوه ه‌یه، نه‌وه ئومید وایه نه‌گ‌ر بو لای
خوا گه‌رانه‌وه‌که‌ت به راستی بو‌وبی، خوا له ه‌ه‌قی خو‌ی بت‌پوری، به‌لام نه‌و تاوان و
گونا‌حانه‌ی که په‌یوه‌ندیان به خه‌ل‌که‌وه ه‌یه و مافی خه‌ل‌کیان خستویه سر،
نه‌وه نه‌و جوړه گونا‌حانه وپرای نه‌وه‌ی گوت‌مان، چ‌ه‌ند شتیکی دیکه‌ش ه‌ن ده‌بی
ره‌چاویان ب‌که‌ی، نه‌گ‌ر به‌ت‌ه‌وی خ‌وای به‌خ‌ش‌ه‌ر نه‌وانیشت لی بس‌پ‌رته‌وه و به
یه‌ک‌جاری پزگارت بی:

۱/ چاو به رابردوی خوت‌دا بگیره‌وه و زور به وردی سهرنج بده و بزانه داخو ه‌ر
له‌کاتی بالغ بو‌وت‌ه‌وه، ه‌تا نه‌و سه‌ع‌ته‌ی ئیستات که توبه‌ی تیدا ده‌که‌ی، چ
که‌سیک مافیکی به‌سه‌رت‌ه‌وه ه‌یه و زیانیکت پی‌گه‌یاندوه، جا چ غه‌یه‌ت‌کرد بی،
یان بوختانت پی‌وه کردبی، یان ه‌سو‌ودییت پی بردبی، یان خوت به‌سه‌ردا
ه‌ل‌گیشابی، یان دلت شک‌اندبی، یان گ‌الته‌ت پی‌کردبی، یان مالت خ‌واردبی یان
گومانی به‌دت پی‌ی بردبی.. ه‌تد.

نجا که ه‌موو نه‌و که‌سانه‌ت وه‌بیر خوت هی‌انه‌وه، که مافیک یان چ‌ه‌ند
مافیکیان له‌وجوړه مافانه له سه‌رت‌ه، به دل‌یکی غه‌م‌گین و چاویکی به‌گ‌ریان و
ره‌نگ‌یکی زه‌ردو ه‌ل‌پ‌زکاوه‌وه ده‌ست به‌ره و ئاسمان به‌رزیکه‌وه و بویان ده‌ست ب‌که
به پارانه‌وه‌ی گ‌ه‌رم و به‌کول و ه‌ول بده چاکترین دو‌وع‌ای دنیا و دپ‌وړ‌ژیان بو
ب‌که‌ی، به تایبه‌ت له‌وباره‌وه که خوت به قه‌رزارداریان ده‌زانی، بو وینه: نه‌گ‌ر
بو‌یه غه‌یه‌ت‌ت کردبوون که له ئاب‌روو (سمعه) یان کهم ب‌که‌یه‌وه و له پله‌وپایه‌ی نیو
جه‌ماوه‌ریان داش‌کین، داوا له خ‌وای به‌رزو مه‌زن ب‌که که ناو و پله‌وپایه‌یان به‌رز
ب‌کاته‌وه، پ‌یزو حورمه‌ت‌یان زیاد ب‌کات، وه نه‌گ‌ر بو‌یه ه‌سو‌ودییت پی بردوه،
چونکه تی‌گه‌یشتنی له تو زیاترو ره‌وشت و خووی له هی تو به‌رزتره‌و جوانتره، له
خوا بپارپ‌وه که زانیاری و تی‌گه‌یشتنی پ‌تر ب‌کات و ره‌وشت و ئاکاری په‌سه‌ند تر

بکا، وه ئه گهر له بهر دهوله مهنیدی و دارایی رقت لئی بوته وه وه لئی زیان لیدانیت داوه، ئه وه داوای بو له خوا بکه که پوزیی و مالی حه لالی بو زیاد بکا... وه ههروه ها.

به لام گرنگ ئه وه یه به دلکی ساغ بو ئه و خاوه ن مافانه بپارییه وه وه له قوولایی ده وه حه ز بکه ی خوا چی خیرو چاکه یه، بۆیان بکا، نه ک له ده می پارانه وه شدا شه یطانی به دو پیس فیلت لئ بکا و هه روا به ساده می و لام سه لالایی دووعایان بو بکه ی!

ئنجا دوای ئه وه بیربکه وه بزانه کئی و اهیهه بتهو غزینئ، یان گومانی خراپت پی ببات، یان غه یبه تت بکا، یان ئازارت بدات، یان حه سوودییت پی ببات، یان... یان... هتد، وه دوای ئه وه ی یه کی ئه وانه ت له ئاوینه ی خه یالتدا ئاماده کردن، به دل و کول بۆیان له خوای میهره بان و به خشنده بپارییه و بلی: خوای پهروه ردگارم تو لیپورده ی و لیپوردنت خوشده وئ، بۆیه ئه وه من له هه موو ئه و که سانه بوردم که به هه ر جوړو شیوه یه که بووه، ئازاریان داوم و زیانیان لیدام، جا داوات لئ ده کم توش به لوتف و که ره می بی سنوورو به زه یی بی پایانت بیان به خشی و چاوپوشییان لئ بکه ی^(۳۷)، ده جا خوایه وه ک چوئن من له مافه کانی خویم بوردم و گه ردنی ئه وانه م ئازادکرد، که ئازارو زیانیان توش کردووم، توش به میهره بانیی و به خشنده یی خوئ بم به خشه و، مافی خه لکیم له سه ر لابه ره وه له چلک و چه په ری ئه و جوړه خراپه و گوناخانه قوتارم بکه!

(۳۷) هه لبت نه مه به س بۆ مسولمانانه، چونکه نا مسولمان دروست نیه، مه گه ر دوای هیدایت، وه ک خوا فهرمو یه تی: ﴿مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ

٢/ دوايي ههول بده ههركه سيك^(٣٨)، كه به هه رشيوك زيانٽ ليڊاوه و دلت ئازارداوه،
دواي ليپوردن و گهردن ئازادي لى بكهى و، ئه گهر بگونجى و بزاني زيانى پتر
نابى، دهقى ئه و ئازارو زيانه يشى بو بگيره وه، ئه گهرنا پيوست ناكات.

٣/ ههول بده مالى هه ر خاوه ن مافيكي زيندووت به لاوهيه بيدهيه وه، ئه گهر مردبيش
بيده وه به ميراتگره كانى، ئه گهر نه شگونجاو مسولمانانيش (بيت المال) يان
هه بوو، به لام هى راسته قينه، بوى بخه (بيت المال) وه، ئه گهر نه شبوو، بوى بكه
به چاكو خير بوى ببه خشه.

جا مسولمانى به ريز!

ئه گهر ئه و شتانه ي گوتران، هه موويان يهك به يهك و موو به موو جي به جي
بكهى، ئه وه زور مسوگهرو دلنياهه، ئه گهر بى و به دلئىكى راست و ساغ ئه و توبه يهت
كردبى و بيچگه له رازيكردى خواو له خوا نيزيك بوونه وه، هيچى ديكهت له دل
نه گرتبى، ئه وه ئوميدوايه كه خراپه و تاوانه كانت هه رچونئىكى و هه رچه نديكى بن،
خواي ميهره بان و به خشنده به ئاو و ته رزه و به فرى به زه يى و به خششى خوئ ليٽ
بشوات و وه قوماشيكي سبي چاك شو راو پاك ببسته وه، چونكه پيغه مبه رى خوا
ﷺ فه رمويه تى: ((التائب من الذنب كمن لا ذنب له)) رواه ابن ماجه والطبراني
والبيهقي ورجاله ثقات، واته: توبه كردو له گوناخ، وهك كه سيكه كه هه ر گوناخى
نه بى.

ئيستاش بهر له وهى ئه م خالى يه كه مه به جي به يئين و بچينه سه ر خالى دووهم،
كه پيئاسه ي توبه ي راست و ساغ (التوبة النصوح) ه، به پيوستى ده زانم چه ند
تيبينيه يكي ديكه ش له باره ي چونه تى توبه كردنه وه بخه مه پرو:

(٣٨) ئه گهر ده ته وئ به تيرو ته سه لى له م مه سه له ي (حق الناس) ره تكدنه وه و چونه تى خورگار كردن له و مافانه
حالى بى، به وردى سه نغى (الزواجر عن اقتراف الكبائر) (ابن حجر الهيتمي) بده، ج ٢، ص ١٨١، (الكبيره)
٤٦٣ (ترك التوبه من الكبيرة)، دياره نغى له ل باس كانه هاتو ر استيغى هه ل وه باس ده كين.

(١) گه‌پانه‌وه لای خوا مهرج نیه ته‌نیا دوا‌ی قه‌تل و زینا و دزی و پِیگری و هاو وینه‌کانیان بئ، به‌لکو ئینسانی مسولمان پیویسته هه‌میشه و دا‌یم هه‌ست به که‌مو کووپی و گونا‌حباری و قه‌رزداریی بکات له به‌رام‌به‌ر خوا‌ی داد‌گه‌رو به‌خشه‌رداو، به‌رده‌وام سه‌رگه‌رمی گه‌پانه‌وه لای و په‌شی‌مان بو‌ونه‌وه و داوای لی‌بوردن لی‌کردنی بئ.

من به ئەزموونی خۆم بۆم دەرکەوتو، که وەك چۆن جەستە پیویستی به پاک و خاوی‌نی و شو‌ردن و خزمه‌ت هه‌یه، پرو‌حیش هه‌روایه و تۆبه وەك گه‌رماو (حمام) یك وایه که ده‌بیته مایه‌ی ساف و ساغ و پاک بو‌ونه‌وه‌ی پرو‌ح له چلک و چه‌په‌رو تۆزو خۆلی گونا‌ح و هه‌له‌و په‌له‌و بئ ناگاییه‌کان.

(٢) تۆبه‌و گه‌پانه‌وه لای خوا بۆ هه‌رکه‌سیك له قه‌ده‌ر ئیمان و مسولمانه‌تی خۆیه‌تی و هی هه‌موو که‌س وەك یه‌ك نیه‌و، هه‌رکه‌سیك به جو‌ریك تۆبه ده‌کات و له چه‌ند شتیك تۆبه ده‌کات، که له‌گه‌ل ناستی خۆیدا بگو‌نجئ، که‌واته با هه‌یج که‌س و گومان نه‌بات که (استغفرالله و اتوب الیه) فه‌رموونی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وەك هی خه‌لکی دیکه وایه، جو‌انیش گو‌تراوه: (حسنات الأبرار سیئات الم‌ق‌ر‌یین)، به‌لئ ئه‌وه‌ی که هه‌ندیك که‌س پادا‌شتی له‌سه‌ر وهرده‌گرن، خه‌لکیکی دیکه‌ی له‌سه‌ر سه‌رکۆنه ده‌کری‌ن و سزا ده‌دری‌ن!

(٣) تۆبه‌کردن له هه‌موو گونا‌حه‌کان وەك یه‌ك نیه‌و، گونا‌ح هه‌تا گه‌ره‌ترو خراپ‌تر بئ مه‌رجه‌کانی تۆبه لی‌کردنیشی زیاترو قوورستر، بۆ وینه‌:

سه‌رنج بده چۆن خوا‌ی په‌نه‌ان بین بۆ تۆبه‌و گه‌پانه‌وه لای خوا‌ی بابای ده‌غەل (منافق)، چوار مه‌رجی گرنگی دانا‌ون و فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ

الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ النساء

وهك ده‌بینین خوای کاربه‌جی و ږپرای (توبه)، چاکه‌کاری یی (إصلاح) و ده‌ست
ده‌پښمانی خوا گرتن (الإعتصام بالله) و دینداری یی بو خوا ساغ‌کردنه‌وه (إخلاص
الدين لله) ی کردوونه‌ته مه‌رجی توبه‌ی مونا‌فیک.

٤) وهك پښتریش ئاماره‌مان پي‌كردوه، گه‌رانه‌وه لای خوا (التوبة الى الله) تايبه‌ت نيه
به مسولمانانه‌وه، هرچه‌نده زیاتر ئه‌وان ده‌گه‌پښنه‌وه، به‌لكو بابای كافرو
بي‌دینیش، هر ده‌بی توبه بكات و بگه‌پښته‌وه لای خوا، ئه‌وه‌نده هه‌یه بابای
مسولمان له گوناح و خراپه‌کاری یی، به‌لام كافر له كوفرو شيرك و دوور له‌خوایی،
وهك خوای به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ التوبة
واته: جا هر كاتيك چوار مانگه‌كان (كه وهك مؤلّه‌ت دانراون) به‌سه‌رچوون، ئه‌وه
هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌كان له هر جڼيّه كه به‌رپه‌لتان كه‌وتن بكوژن، وه
بیانیانگرن و ئابلووقه‌یان بدن و، له هر كه‌مینگیه‌ك بویان بچنه‌بو‌سه‌وه، جا
ئه‌گه‌ر هات و توبه‌یان كردو نویژیان به‌رپا‌كردو زه‌كاتیاندا، ئه‌وه پښان به‌ربده‌ن،
بیگومان خوا لی‌بورده‌ی به‌خشنده‌یه.

ئښستاش با بچینه‌سه‌ر ئه‌سلی مه‌به‌ست، كه پروون‌کردنه‌وه‌ی و پښاسه‌کردنی
توبه‌ی راست و ساغه:

ب / توبه‌ی راستو ساغ (التوبة النصوح) یانی چی!!

خوای به‌خشندهو به به‌زه‌یی فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ (٨) التحريم، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! به‌راستو ساغیی بگه‌رپنه‌وه لای خوا، وشه‌ی (توبه) پیشت پیناسه کراو، وشه‌ی (نصوح) یش زانایان چه‌ند مانایه‌کیان بو هیناوه:

١- هه‌رچی (ابن منظور) و (الجوهري) ین، گوتووایانه^(٣٩) به‌مانای (خالص) ساغو بی خلته‌ی دئ، (نصح الشئ)؛ خلص، والنصح: نقيض الغش.. و رجل ناصح الجيب، نقي الصدر، ناصح القلب: لا غش فيه، كقولهم، طاهر الثوب، واته: (نصح الشئ) یانی: ساغ بووه، وه: (نصح) پیچه‌وانه‌ی فیله... وه (رجل ناصح الجيب، نقي الصدر، ناصح القلب) یانی: سینه سافو بی خه‌وش، وه‌ک ده‌گوترئ: پو‌شاک چاک.

٢- به‌لام (ابو زید) پای وایه که پرسته‌ی (نصحته) به‌مانای: (صدقته) دئ، واته: له‌گه‌لی راست بووم، وه (التوبة النصوح) یانی: (الصادقة) راستو دروست.^(٤٠)

٣- هه‌روه‌ها (جوهري)^(٤١) پای وایه که پرسته‌ی: (نصح الثوب و القميص ينصح نصحاً و تنصحته: خاطه)، که واته: (نصح) یانی: دروون، وه (نصحت الثوب: خطته) واته: پو‌شاکه‌که‌م دروو.

ئنجا شه‌رع‌زانان (الفقهاء) و تو‌یژه‌ره‌وان (المفسرون) یش هه‌ر له‌به‌ر پو‌شنا‌یی مانای زمانیی (المعنى اللغوي) وشه‌ی (نصوح) دا، پیناسه‌ی توبه‌ی راستو ساغ (التوبة النصوح) یان کردوه، بو وینه:

(٣٩) پروانه: (لسان العرب) ج ٢، ص (٦١٥، ٦١٧)، وه: (الصالح) ج ١، ص (٤١٠-٤١١).

(٤٠) پروانه: (الصالح) الجوهري، ج ١، ص ٤١١.

(٤١) پروانه: (الصالح) ج ١، ص ٤١١.

* (ابن کثیر) گوتوویه تی: (..توبة نصوحاً: أى توبة صادقة جازمة تمحو ما قبلها من السيئات و تُلْمُ شَعَثُ التائب و تجمعها و تَكْفُهُ عما يتعطاها من الدنئات)^(٤٢)، واته: توبه ی نه صووح یانی: توبه یه کی راست و پتهوی واکه هه رچی خراپه ی پیشووه بسریتته وه و کاروباری بابای توبه کارو حال و بالی خربکاته وه سه ریه و لو کرده وه نزم و په ستانه ی که ده یکردن بیگی ریتته وه.

* (ابن قیم الجوزیه) ش له پیناسه ی (التوبة النصوح) دا گوتوویه تی^(٤٣): (والنصح في التوبة تَخْلُصُها من كل غش و نقص و فساد، وإقاعُها على أكمل وجه و النصح ضد الغش)، واته: ساغیی و راستیی له توبه دا بریتیه له پالوتنی و پاککردنه وه ی له هه ر خلته و نات ه وایی و خراپه یه ک، وه نه جامدانی به چاکترین و ته ووترین شیوه، وه (نصح) پیچه وانه ی خه ش (غش) ه.

* (الالوسي) یش له باره ی هو ی ناو نرانی توبه ی تیروته و او به (نصوح)، گوتوویه تی^(٤٤): (وجوز أن يكون المرادُ بالتوبة النصوح، توبة تنصح الناس أى تدعوهم الى مثلها لظهور اثرها فى صاحبها واستعمال الجد والعزيمة في العمل بمقتضاها)، واته: ده گونجی مه به ست له (التوبة النصوح) توبه یه ک بی که بو خه لکی ده بیتته دل سو ز (ناصح) یانی بانگیان ده کات بو توبه یه کی به و شیوه یه، چونکه شوینه واری له سه ر خاوه نه که ی ده رکه و توه، وه بانگیان ده کات بو به کاره یانی جید دییه ت و ئیراده ی پته و له کارکردن دا به پی ی داخوازی نه و توبه یه.

* (ابو إسحاق) یش له و باره یه وه گوتوویه تی: ^(٤٥) (التوبة النصوح: أى بالغة في النصح، وهى الخياطة، كأن العصيان يَحْرِقُ والتوبة تُرَقِّعُ)، واته: توبه ی

٤٢) پروانه: (تفسير القرآن العظيم) ج ٤، ص ١٩١.

٤٣) پروانه: (مدارج السالكين) ج ١، ص (٣٠٩-٣١٠).

٤٤) پروانه: (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم) ج ٢٨، ص ١٥٨.

٤٥) پروانه: (عمدة القارئ، شرح صحيح البخاري) ج ٢٢، ص ٢٨٠.

نه صووح یانی: زیاده پوویی کردبی له (نصح) دا که دروون (خیاطه) ه، وهک بلی ی سهرپیچی پووشاکی دین ده درپینی و توبه ش پینه ی دهکات و دهیدووریتنه وه.

که واته: توبه ی راست و ساغ و ته و او (التوبة النصوح) بریتیه له جوړه گه پانه وه و ناشتجوونه وه یه که له گهل خوی به به زهیی و به خشه رو داد گه ردا، که په شیمانییه کی له قوولایی دل و دهر و و و، دهست له گوناح و هله هه لگرتنیکی دهست به جی و، بریارو عزمیکی پوولاین له سهر طاعات و بانه دانه وه بو سهرپیچی تیدابن و، هه موو نه مانه ش به هانده رو پالنه ری ته نیاو بی خلته ی شهرو شکو له خوا کردن و، سامو هه یبهت لی کردن و، گله یی نه هیشتنی و، پازیکردنی و، به دیداری بهرز شادبوونی بی (۴۶).

دیاره هه ر توبه یه کی ئاواش کو مه لیک مه رج و نیشانه ی گه وره و گرنگی هه ن، که هه م نیشانه و به لگه ی بوونینی و، هه م مه رجی و هرگیرانیشتی و، به شی چواره می شمان بو تووژینه وه یان ته رخا ن کردوه.

(۴۶) پروانه (الآداب الشرعية و المنح المرعية) لابن مفلح المقدسي، ج ۱، (فصل: في حقيقة التوبة و شروطها) ص (۱۳۶، ۱۴۸).

دیاره من نه م پیناسه یه م بو (التوبة النصوح) له سهرجه م دهقه کانی شهرو قسه و پیناسه ی زاناو پیتشه وایانده وه هه لهنجاوه، نه گه رنا (ابن المفلح) دهقی نه و پیناسه یه ی منی نه هه ناوه نه وهنده هه به لیتوه نزیکه.

به‌شی چواره‌م:

مهرجه‌کانی تۆبه‌ی راست و ساغ و
هۆکارو فاکته‌ره‌کانی سه‌رو به‌رگرتنی

خالی یه‌که‌م: مهرجه‌کانی تۆبه‌ی راست و ساغ.

خالی دووه‌م: هۆکارو فاکته‌ره‌کانی سه‌رو به‌رگرتنی.

خالی یه‌که‌م: مهرجه‌کانی تۆبه‌ی راست و ساغ؛

گه‌پرانه‌وه لای خوای راست و ساغ به‌لای که‌مه‌وه دوانزه (۱۲) مهرج هه‌ن، که له هه‌مان کاتدا به‌لگه‌و نیشانه‌شینی، که ئه‌مانه‌ن:

۱/ مسوولمانه‌تی:

یه‌که‌مین مهرجی تۆبه‌ی راست و ساغ و وه‌رگیرانی له‌لایه‌ن خوای به‌به‌زه‌یییه‌وه، ئه‌وه‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی خاوه‌ن ئیمان و مسوولمان بێ، ئه‌گه‌رنا بابای کافرو هاوبه‌شدانه‌ر (الکافر والمشرک) هه‌تا واز له کوفرو شیرکه‌که‌یان نه‌هینن، که گه‌وره‌ترین گوناخو، به‌بێ تۆبه‌ی تاییه‌ت مه‌حاله‌ خوا قه‌له‌می لی‌بوردنیان به‌سه‌ردا بینێ، پێی تۆبه‌کردنیان له گوناخ و تاوانه‌کانی دیکه‌یان نیه‌و لی‌یان وه‌رناگیری، خوای داد‌گه‌ر له‌وباره‌وه فهرموویه‌تی: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِيمَانَ وَلَا الَّذِينَ يُمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (النساء ۱۸)، واته: وه تۆبه بو‌ئه‌وانه نیه که کرده‌وه خراپه‌کان ده‌که‌ن، هه‌تا کاتی‌ک که مهرگ یه‌خه‌ی به‌یه‌کی‌کیان گرت بلی: من ئیستا ده‌گه‌ریمه‌وه! هه‌روه‌ها بو‌که‌سانیکیش نیه که به‌کافریتی ده‌مرن، ئه‌وانه ئازاری‌کی به‌ئیشمان بۆیان ئاماده‌کردوه.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ (النساء ۱۱۳)، واته: بی‌گومان خوا له‌وه نابوو‌ری که هاوبه‌شی بو‌داب‌نری.

به‌لێ بابای کافرو موشریک پێویسته به‌ر له هه‌ر گوناخ و تاوانی‌کیان، تۆبه له کوفرو شیرکه‌که‌یان بکه‌ن.

۲/ تهنیا خوا پئ مه بهست بوون (الأخلاص):

خوا پئ مه بهست بوون (الأخلاص)، هه وئنی هه کرده ویه کی چاکه و مه رجی وهرگیرانیه تی، خوی پهره دگار فهرموویه تی: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف)، واته: جا هه رکه سیك که به ئومیدی دیداری پهره دگاریه تی، با کرده ویه باش بکات و له پهرستنی پهره دگاردایا هیچ کهس نه کاته هاو به ش.

دیاره مه سه له ی قبول نه کردنی هیچ کرده ویه کی چاک، که توبه یه کیکیانه، به بی نیازو مه بهست یه کلا کردنه و به خوا، یه کیکه له شته پوون و ئاشکرایه کانی ئیسلام، که وئپرای چه ندان دهقی قورئان و سوننهت، یه کدهنگی زانایان (إجماع العلماء) یشی له سه ره، وهک (ابن حجر العسقلانی) له (القرطبی) یه وه هیئاویه تی که گوتوویه تی^(۴۷): (ولا تصح التوبة الشرعية إلا بالأخلاص، و من ترك الذنب لغير الله لا يكون تائباً إتماماً)، واته: توبه ی شهرعی به بی ئیخلاص دروست نابئ، وه هه ر که سیك له بهر غیری خوا واز له گونا حان بهیئی، ئه وه به یه کدهنگی (زانایان) به توبه کار دانانری.

ههروه ها (ملاً علي القاري) خاوه نی (شرح الفقه الأكبر) یش گوتوویه تی^(۴۸): (فمن ندم على شرب الخمر مثلاً لما فيه من الصرع و خفة العقل و كثرة النزاع والإخلال بالعرض و المال، لم يكن تائباً شرعياً)، واته: جا که سیك بو وئنه: له خواردنه ویه مه ی په شیما بئته وه، له سوئگه ی ئه وه که له خوئی دهچی و عه قلی پی سووک ده بی و زور تووشی کیشه و هه را ده بی و، زیان له ئابرو و که پرامهت و سامانی دهگات، ئه وه له پووی شهرعه وه به توبه کار دانانری.

(۴۷) بروانه: (فتح الباري) ج ۱، ص ۱۰۳، که له (المفهم) ی قرطبییه وه نه قلی کردوه.

(۴۸) بروانه: (المواقف فی علم الکلام) ص (۳۸۱-۳۸۲).

۳/ په شیمان بوونه وه (الندم):

ئهمیش مه رجیکی دیکه ی زور گه وړه و بنه پرتی توبه ی پاست و ساغو بگره کاکل و جه و هریه تی، هر بویه ش پیغه مبه ری خوا ﷺ وه ک چوڼ له بهر گرنگی له عه رفات و هستان (الوقوف بعرفة) فهرموویه تی: ((الحج عرفة)) رواه البخاري، به هه مان شیوه ش فهرموویه تی: ((الندم توبة)) رواه ابن ماجه عن عبدالله بن مسعود واخرجه الحاكم في المستدرک وقال: صحيح الإسناد ولم يخرجاه، واته: په شیمانی توبه یه.

نجا (عبدالله بن مسعود) خوا لی پازی بی، زور جوان چوڼیه تی په شیمانی و داخ و هسره تی بابای توبه کارمان پییشان ددات، که گوتوویه تی: (إن المؤمن يرى ذنوبه كأنه قاعد تحت جبل يخاف أن يقع عليه، وإن الفاجر يرى ذنوبه كذباب مرّ على أنفه) رواه البخاري، واته: بیگومان بابای پروادار گوناچه کانی واده بینئ که له بن شاخیک دانیشته وه دترسئ به سهریدا پرووخی، به لام بابای به دکار گوناچه کانی وه ک میثیک ته ماشا دکات، که به لای لووتیدا تیپه ر ده بی.

۴/ ده ست هه لگرتن و وازهینان له گوناح:

وه ک چوڼ په شیمانی (ندم) مه رجی بنه پرتی دیوی په نهان و دهر و نیی توبه یه، ده ست هه لگرتن و وازهینان (إقلاع) له گوناح و خراپه و تاوانیش، مه رجی پواله تی و ناشکرای توبه یه و، له راستیدا توبه به بی واز له گوناح هیان، هیچ مانایه کی نیه و ده بیته ناوی بی نیوهر وک، چونکه وه ک له پیناسه ی (توبه) دا گوتمان: بریتیه له گهړانه وه (رجوع)، و گهړانه وه ش هه م له گوناح گهړانه وه و، هه م بولای خوا بادانه وه و وهرچه رخانه وه ش ده گریته وه.

۵/ دان به گوناخدا هیټان:

نهمیش مهرجیکی دیکه‌ی وهرگیرانی توبه‌و به‌راست و ساغ له قه‌لهم درانیه‌تی و، نه‌نجام و به‌رهمی راسته‌و خو‌ی په‌شیمنایی (نَدَم) یشه، دیاره دان به گوناخ و هله‌دا هیټان (الإعتراف بالذنب) یش، ده‌بیته مایه‌ی گوناخ پوشران و لی‌بوردرانی ئینسان، چونکه پیغه‌مبهری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ((..فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ، ثُمَّ تَابَ، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ)) رواه مسلم عن عائشة رضي الله عنها، واته: بیگومان به‌نده ههرکاتی‌ک دانی به گوناخدا هیټا، ئینجا توبه‌ی کرد، نه‌وه خوا توبه‌ی لی وهرده‌گری.

۶/ ئیراده‌ی پته‌وو دل دامه‌زران له‌سهر نه‌گهړاندوه سهر گوناخ:

بیگومان ئینسان له نه‌نجامی بی هیزی ئیراده‌و خوړانه‌گرییه‌وه تووشی گوناخ و لادان ده‌بی، وه‌ک خوی زانا له‌بارهی (ئادهم) وه‌ه - علیه السلام - پاش خواردنی له دره‌خته قه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌و له به‌ه‌شت دهرکرانی فهرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَسَيَ وَلَمْ يُحْدِ لَهُ، عَزَمًا﴾ (۱۱۵) طه. واته: بیگومان له‌مه‌وبه‌ر ئاده‌ممان پاسپاردبوو (که له دره‌خته قه‌ده‌غه‌کراوه‌که نه‌خوات)، به‌لام له بیري چوو و (له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا) دل دامه‌زراویمان پیوه نه‌بینی بویه دامه‌زراوی نه‌له خشاوی ئیراده‌ی قایم و پو‌لایین، بو‌بانه‌دانه‌وه سهر گوناخ و سهرپیچی، یه‌کیکی دیکه‌یه له نیشانه‌کانی توبه‌ی راست و ساغ و مهرجیکه له مهرجه‌کانی وهرگیرانی.

۷/ چاکه‌کاری و قهره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی رابردوو:

ههرکه‌سیک به‌راستی و ساغی گه‌راپیته‌وه لای خوا (تبارک و تعالی)، بیگومان هه‌ول ددات و کو‌شش ده‌کات که که‌لینی رابردوو پرېکاته‌وه‌و زیانی تیپه‌پریو قهره‌بوو بکاته‌وه، بویه چاکه‌کاری (إصلاح) یش مهرجیکی دیکه‌ی توبه‌ی راست و

ساغه، خواي بهرزو مه زنيش له وبارهيده وه فهرموويه تي: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَايَتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (الأنعام ۵۴)، واته: وه هركا تيك نهو كه سانهات هاتنه لا، كه بروايان به نايه ته كانمان ههيه، نهوه پييان بلئ: سه لامتان لئ بئ، په روه ردگار تان به زه يي هاتنه وه ي له سهر خوي نووسيوه، كه هركا ميكتان به نه فامي خراپه يه ك بكات، پاشان دواي نهوه توبه بكات و چا كه كاري بكات، نهوه بيگومان (خوا له گه لي دا) ليپورده ي ميهره بانه.

۸/ گيړانه وه ي مافي خاوه من مافان و بو فهره بو و كړدنه وه ديان:

نه ميس مه رجيكي ديكي ه گوره و گرنكي وه رگيراني توبه و بهراست و ساغ دانرانيه تي، نجا نه وه هق و مافانه ش به گشتي دوو جوړن: يه ك: مافه مادييه كان. دوو: مافه مه عنه وييه كان.

جاري بو مافه مادييه كان، نهوه پيويسته به زووترين كات، بيان گيړي ته وه بو خاوه نه كانيان، يان بو ميراتگره كانيان، نه گهر خويان نه مابوون، وه نه گهر ميراتگرو خرمو خويشيشيان نه بوو، مافه كانيان بو بخاته خه زينه ي دهو له ت (بيت المال) وه، نه گهر مسولمانان بوويان، نه گهر نا بويان بكا ته خير^(۴۹).

دياره نه گهر تواناي دانه وه ي نه وه هق و مافانه شي نه بوو، ده بئ هه رچون بئ خاوه نه كانيان پازي بكات و گهر دني خوييان پئ نازاد بكات، نه گهر نا وه ك (حق الناس) هه له سهر ي ده مينن بو قيامه ت.

(۴۹) (ابن المفلح) له (ابن عقيل) وه نه قلې كړدو كه له كتيبې (الازشاد) دا گووتويه تي: (ومن شرط صحتها رد المظلمة الى مالها ان كان باقيا، أو التصديق بها ان كان معدوما و ليس له ورثة) پروانه: (الآداب الشرعية) ج ۱، ص ۱۲۹، واته: له كه حركي دامه رني تيب كرسوونش نهوويه

به لām نه گهر مافه کان مه عنه ویی بوون، نه وه پیویسته بابای توبه کار داوای لیبوردن له خاوه نه کانیاں بکات و گهر دنی خویشان پی نازاد بکات و، هرچون بووه رازیاں بکات، نه گهر به خو خستنه به رده ست و ناماده یی دهر پرینی توله لی ستانده وهش بی.

ننجا نه گهر هات و هق مافه کان به جوریک بوون که نه گهر بابای خاوهن ماف پیان بزانی زیاتر دلی پیان نارپه حهت بی، بو وینه: بابای توبه کار جوړه بوختانیکی بو کردبی، که هه تا نه و کاته نه یزانیبی و به بیستنی زور نارپه حهت بی، نه وه چاکتر وایه هر پی نه لی و له جیاتی نه وه له ملاولا مه دحی بکات و باسی چاکه کانی بکات و، له نیوان خوئی و خواشدا بوئی بیارپته وه و دووعای خیری بو بکات^(۵۰).

پیغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی گپړانه وهی هق و مافی خاوهن مافه کانه وه فهرموویه تی: ((من کانت عنده مظلمة لأخيه فليتحلله منها، فانه ليس ثم دينار ولا درهم، يُؤخذ لأخيه من حسناته، فإن لم يكن له حسنات أخذ من سيئات أخيه فطرح عليه)) رواه البخاري. واته: هر که سیك سته می له بریه کی کردوه و هقیکی له سهریه تی، با نیستا گهر دنی خوئی لی نازاد بکات، چونکه له وی (له قیامه تی) هیچ زیرو زیویک نیه له چاکه کانی وی دهر پته بریه ک (له جیاتی هقه که ی)، وه نه گهر چاکه شی نه بوون، له خراپه کانی بریه که ی وهر ده گیرین و فری دهرینه سهری!

که مافه زهوترکراوه که بگپړتته وه بو خاوهنی نه گهر ماب، یان کردنه خیری نه گهر نه ماب و میراثگریشی نه بن. ۵۰ پروانه: (الأداب الشرعية) لأبن مفلح المقدسي، ج ۱، ص (۱۱۴-۱۱۶)، جا (ابن مفلح) لهوباره وه که باش نیه لهو جوړه حاله تانه دا بابای خاوهن ماف ناگادار بکاته وه سی هوی هیئانه وه:

- ۱- نه گهر ناگاداری بکاته وه ده پته مایه پتر نازاردانی.
- ۲- وه ده گونجی که بابای خاوهن ماف زور به زیاده وه توله له کابری قهر زدار بکاته وه و سته می لی بکات.
- ۳- وه ده گونجی که بیله مایه نه مانه خوشه بیست و دهر تپه تی نتوان به دایوونی بغزو کینه و دوزمنایه تی.

۹/ راست راوه ستاويی و به ملاولادا، لانه دان:

نهميش مهرج و نيشانه يه كي ديكه ي توبه ي راست و ساغ و ته و اووه، دياره مبه ستيش له راست و راوه ستاويی (الاستقامه) نه و يه كه بابای بؤ لای خوا گه راوه (التائب الى الله) پړيک و راست له سهر جاده ي شهرع بروت، به بي به زايه دان و زور تينووسان (تفريط و افراط).

خوای کار به جي و به به زه يي فرمويي تي: ﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ هود، واته: جا (نهي موحه ممه د) وهك فرمانت پي كراوه، خوټ و نه وانه ش كه له گه لندا گه راونه وه (لای خوا) راست راوه ستاو بن و له سنور دهرمه چن، بيگومان نه و به وه ي دهيكه ن بينايه.

(سيد قطب) ي شهيد له ته فسيري نه م نايه ته دا گوتويي تي^(۵۱): (فرمان كردن به توبه) و نه وه ي كه لييه وه پيدا ده بي، له بيداري ويزدان و سه غله تي، زور جارن سهرده كي شي بؤ تييه پراندن و زياده پړويي كه نه م نايينه له ناسانيه وه ده گورپي بؤ زحمه ت، دياره خواش دهيه وي نايينه كه ي وهك نادويي ته خواري بميني ته وه، دهيه وي نينسان له سهر ي راوه ستاو بي، به بي تييه پراندن و سهر كي شي، چونكه تييه پراندن و سهر كي شيش، وهك كه مته رخمه يي و به زايه دان، نه م نايينه له سروشتي خو ي ده با ته ده ري).

به لي نه م مهرجه ش يه كي كه له مهرجه گرنگ و بنه رته تييه كاني گهړانه وه ي راست و ساغ، چونكه لادان له شهرع و ناييني خوا، هر لادانه به هر باريكياندا بي و، باباي گه راوه (تائب) يش نه گهر له خو ي وريا نه بي، به تاييه ت له سهرتاوه، په ننگه دوو چاري ده ري تييه پراندن (افراط) بي به حيسايي خو ي بؤ قهره بوو كرده وه ي و تييه له ينانه وه، به لام بيگومان له ميشياندا وهك حاله تي پيشو - كه به زايه دان (تفريط) بوو - هر به دوړاوو زيانبار (خاسر) و گوناخبار داده نري و، له جوړه

گوناه‌باریه‌که‌وه بو جوریکی دیکه‌ی گواستۆته‌وه! وه من بو خۆم له‌و جوره‌ که‌سانه‌م دیون که‌کاتی خۆی له‌ نه‌فامیی و دوور له‌ خوایی و که‌مه‌ترخه‌مییدا گۆزه‌ران‌دوو‌یانه‌و، پاشان که‌ خوا پوحمی پێیان کردو‌وه‌و بێدارو هۆشیار‌بوونه‌وه‌، ئه‌وجار هێنده‌ به‌ولادا تێنووساون، تا‌کو له‌ سنووره‌کانی شه‌ریان تێپه‌راندو‌وه‌، هی واشم تیدا بینییون که‌ پاشان له‌ سۆنگه‌ی ئه‌و زیاد تێنووسان و خۆ ئه‌زیه‌ت دان و سنووری شه‌رع به‌زان‌دن و لادانه‌دا، دووباره‌ گه‌راونه‌ته‌وه‌ سه‌ر گوم‌راییه‌که‌ی پێشوو!! دیاره‌ فیت‌ره‌ت و سروشتی ئینسانیش ته‌نیا ته‌حه‌مولی شه‌رع و ب‌ریاره‌ راست و دروست و پ‌ر به‌ پێسته‌کانی ده‌کات و، له‌ شه‌رع لادان هه‌رچۆن بێ و، به‌ هه‌ر باریک‌دا بێ، هه‌ر دژو پێچه‌وانه‌ی فیت‌ره‌ته‌: ﴿ فَأَقَمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّ لِيْلَخْلُقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنْ

أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ الروم ، واته‌: ده‌جا پووی خۆت راست پ‌ا‌ب‌گ‌ره به‌ره‌و ئایینی پاک و بێ هه‌له‌، که‌ به‌ پێی ئه‌و سروشته‌یه‌ خوا خه‌لکی له‌سه‌ر خولقاندو‌وه‌ گۆرانی‌ش به‌سه‌ر دروست کراوی خودادا نایه‌ت، ئا ئه‌وه‌یه‌ ئایینی پ‌ی‌ک و راست، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن.

١٠/ ده‌رخستن و ئاشکراکردنی تۆبه‌ له‌و گوناهانه‌ی که‌ به‌ئاشکرا کردوونی:

ئه‌میش که‌ مه‌رج و نیشانه‌ی کۆتایی تۆبه‌ی راست و ساغه‌، یه‌کیکه‌ له‌ مه‌رجه‌ گه‌ره‌و به‌ره‌تیه‌یه‌کانی قبول کرانی گه‌رانه‌وه‌ لای خوا.

چونکه‌ گوناح و تاوانه‌کان له‌ پووی په‌نه‌ان و ئاشکراییه‌وه‌ دوو جوړن:

جوړیکیان ئینسان به‌ شی‌رواوه‌یی کردوونی و له‌ نیوان خۆی و خوادان و نو خه‌لکی پێیان نازانن، جا ئه‌م جوړه‌ ته‌نیا ئه‌و مه‌رجانه‌ی که‌ پ‌ا‌ب‌ردن به‌سنی بو تۆبه‌ لێکردنیان، به‌لام جوړی دووه‌میان که‌ به‌ ئاشکرا کراون و خه‌لک و ده‌ورو به‌ر پێیان

زانپون، ئهوه بېگومان وپړای مهرجه رابردووهکان، ئهم مهرجی دهيه مه شيان پيويسته، بو توبه ی راست و ساغ ليکړانيان.

بو وينه: بابايه که به دزیی کردن و پيگري، يان مه يخورى، يان داوین پيسی، يان بانگه وازکردن بو کوفرو شيرک و دزايه تی کردنی ئيسلام، يان.. هتد، ناسراوهو به ناشکرا نهو گوناح و تاوانه ی نهجام داوه، نهوه بېگومان کاتيک توبه که ی به راست و ساغ داده نری و لی وهرده گيری، که وپړای مهرجه پيشووهکان ئهم مهرجه ش جی به جی بکات و به ناشکراو پوونی و راشکاوپی و بی منگه منگ، په شیمانی خوی بخاته پوو و پای بگه یه نی که هه تا ئیستا له سهر هله و تاوان بووه، ئیستاش په شیمانه و به کرده و حال و وتاریش پيشانی بدات و ئیسیاتی بکات که راست دهکات، سهرنج بده چون خوی په روه ردگارو کار به جی دهر باره ی نهو زانایانه ی که ثایه ته کانی خویان شار دوتوه و به نرخیکی که م به طاغووته کانیان فروشتوته ووهو خه لک و میلیه تیان بو چه واشه کردوون و هه لخه له تاندوون، وپړای توبه و چاکه کاری (التوبة و الإصلاح)، پوونکر د نه وه ی هق و راگه یان د نیشی بو به مهرج گرتوون: ﴿إِنْ

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أُنزِلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أَُولَٰئِكَ

يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ أَُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ

وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ البقرة، واته: بېگومان نهو که سانه ی که نهوه دشارنه وه که ناردوومانه ته خوار ی له به لگه کان و پړوونی پاش نه وه ی له کتیبی خوماندا بو خه لکیمان پوون کردوته وه، ئا نه وانه خوا له عنه تیان لی دهکات و ههرچی نه فرین که ره نه فرینیان لی دهکات، بیجگه لهو که سانه ی که توبه یان کردوهو چاکه کاریان کردوهو (هه قیان) پوونکر دوتوه وه، ئا نه وانه مسوگهر توبه یان لی قبول دهکم، وه من زور توبه وهرگری به به زه ییم.

به‌ئێ كه‌سێك، بۆ وێنه: سه‌ركرده‌و كادری یه‌كێك له پ‌ژێمه طاغووتیه‌كان و حیزب و پ‌ی‌ك‌خ‌راوه عه‌لمانییه‌كان^(٥٢) كاتی‌ك ده‌عوای مسو‌لمانه‌تی و گه‌رانه‌وه‌ی لای خ‌وای لێ ده‌سه‌لمی‌ن‌رێ، كه به قسه‌و وتارو نووسین و كرده‌وه‌و پ‌ه‌فتاری پ‌وشن و بێ پی‌چ و په‌ناو پ‌اشكاو، به هه‌له‌دا‌چ‌وونی پ‌یش‌ووی و گه‌رانه‌وه سه‌ره‌قه‌ی ئیستاشی پ‌ا‌گه‌یه‌نێ، تاوه‌كو كه پ‌یش‌تر به‌ه‌و‌ی ئه‌وه‌وه خه‌لكێك كا‌ف‌رو گونا‌ح‌بار بووه‌و پ‌ریان لێ ب‌ز‌ر بووه، له‌مه‌ودوا ئه‌و خه‌لكه‌و خه‌لكی دیکه‌ش ب‌زان‌و د‌ل‌ن‌یا ب‌ن، كه ئه‌و كا‌برایه پ‌یش‌تر سه‌رگه‌ردان و پ‌ی‌ لێ ون بوو بووه‌و، گ‌یر‌وده‌ی پ‌ی‌چ‌كه‌یه‌کی پ‌و‌و‌چ بووه.

دیاره ئه‌و ده (١٠) مه‌رجانه‌ی پ‌ا‌ب‌ردن، تێ‌ك‌پ‌ریان به خ‌ودی تۆبه‌كه‌وه په‌یوه‌ست بوون، به‌لام تۆبه‌ی پ‌است و ساغ دوو مه‌رجی دیکه‌شی پ‌یویستن كه په‌یوه‌ندیان به‌كاتی تۆبه‌ تیدا وه‌رگ‌یرانه‌وه هه‌یه، ئه‌مانیش:

١١- ده‌بێ تۆبه‌ كردن به‌ر له كاتی سه‌ره مه‌رگ بێ:

خ‌وای په‌روه‌ر‌د‌گا‌رو داد‌گ‌ه‌ر ئه‌م مه‌رجه‌ی بۆ وه‌رگ‌یرانی تۆبه، زۆر ج‌وا‌ن پ‌وون‌ك‌رد‌وته‌وه‌و فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١٧ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ أَكُنْ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٨ النساء ۞، واقه:

(٥٢) له ك‌تیبی: (سۆزی نه‌ته‌وا‌یه‌تی و بیری ناسیۆنالیزم) داو له به‌شی چ‌واره‌م: (مسو‌لمانه‌تی و ك‌وردایه‌تی له ن‌ی‌وان ئیسلامیه‌كان و عه‌لمانییه‌كاندا) پ‌یناسه‌ی وشه‌و زاراوه‌ی عه‌لمانییه‌ت (سیك‌ز‌لاریزم) مان ك‌رد‌وه، هه‌روه‌ها له ك‌تیبی: (چ‌ه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی با‌وی سه‌رده‌م) ی‌ش‌دا به‌هه‌مان ش‌بهه، پ‌روانه: چاپی پ‌ین‌چه‌م / نووسینگه‌ی ته‌فسیر. تیپینی: به‌لام پ‌یویسته ب‌زان‌ی كه عه‌لمانییه‌كان هه‌مو‌یان یه‌ك جۆر نین و هه‌یانه هه‌ر له‌پ‌و‌وی عاتی‌فی و لاسایی ك‌رد‌نه‌وه‌وه، یان به‌ه‌و‌ی نا‌چ‌اریی ژیان و گ‌وزه‌رانه‌وه، خ‌ۆی نا‌ونا‌وه عه‌لمانی و مه‌رج نیه وه‌ك عه‌قیده وه‌ی گ‌رت‌ب‌ن.

ههروه‌ها خ‌وای دادگه‌ر ده‌رباره‌ی چ‌و‌نیه‌تی ت‌و‌به‌کردنی فیره‌عون و ه‌و‌ی ت‌و‌به‌ ل‌ی
 وهرنه‌گیرانی، فهرموویه‌تی: ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
 بَغْيًا وَعَدُوًّا حَاقًّا إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلَكُنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ يونس ﴿٩٢﴾
 واته: وه وه‌چه‌ی یه‌عقوبمان له‌ ده‌ریای -سور- په‌راندوه، جا فیره‌عون و
 سه‌ربازه‌کانی له‌ پ‌و‌ی سته‌م و دوژمنایه‌تییه‌وه‌ شوینیان که‌وتن، هه‌تا کاتی‌ک که‌
 خه‌ریک بوو (فیره‌عون) بخنکی، گوتی: ب‌روام ه‌ینا که‌ هیچ په‌رستراوی‌ک نیه‌ جگه‌ له‌و
 زاته‌ی که‌ وه‌چه‌ی ئیسرائیل ئیمانیان ی‌ی‌ی هه‌یه، وه‌ من له‌ مسو‌لمانانم، (خوا ی‌ی‌ی

٥٣) تۆيۈرەۋانى قورقان لەبارەى ماناى وشەى (بىجھالە) چەند پاىە كيان ھىيە، بەلām ئەۋەى كە پۇچۋەكان (الراسخون) لەسەرى رىككەكتوتون، ئەۋەىە كە (ابن جرير) گوتتويەتى و ھەركام لە: (الرازي) و (ابن كثير) و (ابو حيان) ىش پشتگىريان كردو، (ابن جرير) گوتتويەتى: (المراد بالجهالة كل من عصى الله خطأ أو عمداً فهو جاهل حتى ينزع عن الذنب)، واتە: مەبەست لە (بە نەفامىي): ھەركەسك بە ھەلە يان ئەنقەست سەرىپچى خوا بكات نەفامە ھەتا دەگەرپتەۋە، پىروانە: (جامع البيان) ج ٤، ص (٢٠٢-٢٠٣)، وە (مفاتيح الغيب) ج ١، ص ٤، وە (تفسير القرآن العظيم) ج ١، ص ٤٦٣، وە (البحر المحيظ) ج ٣، ص (١٩٧-١٩٨).

٥٤) مەبەست لە (من قريب) ىش بە پاى زۆرىەى زاناو تۆيۈرەۋان، پىش سەرمەرگ (احتضار)، وەك ھەركام لە (طبري) و (قرطبي) و (ابن الجوزي) و (أبي السعود) گوتتويانە: پىروانە (جامع البيان) ج ٤، ص ٢٠٤، وە (تفسير القرطبي) ج ٥، ص ٩٢، وە (زاد المسير في علم التفسير) ج ٢، ص ٣٧، وە (تفسير أبي السعود) ج ٢، ص ١٥٦، بەلām بىنگومانم تۆيەو گەپرانەۋە لە گوناح، ھەتا زووتر بى و بە پەلەتر بىت چاكترو مسۆگەرتر قىۋول دەكرئ، بۆيەش ھەندىك لە زانايان (من قريب) يان بە (في حال الصحة) لىكداوەتەۋە، وە (قرطبي) لەوبارەۋە گوتتويەتى: (إنما صحت التوبة في هذا الوقت لأن الرجاء باق..). پىروانە (تفسير القرطبي) ج ٥، ص ٩٢، واتە: بۆيە لە كاتى ساغىدا تۆيەكى تەۋابىگىيە نىكەتەۋەسەن بىلەن مەۋەبە.

www.alib.net

فه‌رموو) جا ئیستا که بپروا دینی (که چاره‌ت نه‌ماوه) له‌ حالیکدا که له‌وپی‌ش سه‌رپی‌چیت ده‌کردو له‌ تیک‌ده‌ران بووی!!

پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه که تۆبه‌ له‌کاتی گیانه‌لاو سه‌ره‌مه‌رگدا قبول‌ نیه، فه‌رموویه‌تی: ((إن الله يقبل توبة العبد ما لم يغفر)) رواه الترمذي وأخرجه الحاكم و صححه و وافقه الذهبي و صححه النووي في شرح صحيح مسلم^(٥٥)، واته: بی‌گومان خوا تۆبه‌ی به‌نده‌که‌ی قبول‌ ده‌کات مادام گیانی هه‌ر له‌نیو جه‌سته‌یدا بی‌و نه‌گه‌یشته‌ییته‌ حاله‌تی غه‌رغه‌ره‌ کردن (که مه‌به‌ست پووح گه‌یشته‌نه‌ گه‌روو و کاتی گیان کیش‌رانه‌).

١٢- پی‌ویسته‌ به‌ر له‌ کاتی خۆر گه‌رانه‌وه‌و هه‌له‌هاتی له‌ پۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ بی:

ئه‌میش مه‌رجیکی دیکه‌ی وه‌رگیرانی تۆبه‌یه‌و، هه‌رکاتیک خۆر له‌ پۆژئاواوه هه‌له‌ات، ئه‌مه‌ یه‌کی‌که‌ له‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی کۆتایی هاتنی ژیا‌نی دنیاو ده‌ست پیکردنی هاتنی قیامه‌ت و تۆبه‌ی هیچ که‌س وه‌رناگیرئ، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رموویه‌تی: (ومن تاب قبل أن تطلع الشمس من مغربها تاب الله عليه) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: وه هه‌رکه‌سیک به‌ر له‌وه‌ی خۆر له‌ پۆژئاوه هه‌لبی تۆبه‌ بکات، خوا لی‌ی خوش ده‌بی.

دیاره‌ حیکمه‌تی ئه‌وه‌ش که تۆبه‌کردن و گه‌رانه‌وه‌ی کاتی گیانه‌لاو ده‌می خۆر له‌ پۆژئاواوه هه‌له‌اتن وه‌رناگیرئ، ئه‌وه‌یه‌ که ژیا‌نی دنیا تاقی‌گای ئینسانه‌و ده‌رفه‌تی ئیمان هی‌نان و نه‌هی‌نان و چاکه‌کاری و خراپه‌کاری، هه‌یه، به‌لام له‌ کاتی پووح ده‌رچوون و له‌ ده‌می خۆر گه‌رانه‌وه‌دا، ئه‌و هه‌ل و ده‌رفه‌تی تاقی‌کردنه‌وه‌ (امتحان)یه به‌سه‌ر ده‌چئ، له‌ حاله‌تی گیانه‌لا‌دا، هی ئه‌و ئینسانه‌ که خه‌ریکی گیان سپاردنه‌و، له‌ حاله‌تی خۆرگه‌رانه‌وه‌شدا، هی سه‌رجه‌م مرقویه‌تی!

وه له راستیدا ئیمان هی‌نان و گه‌پانه‌وه لای خوا، له‌و دوو حاله‌ته‌دا هیچ ئازایه‌تی نیه‌و ده‌بیته شتیکی ناچاریی، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((لا تقوم الساعة حتى تطلع الشمس من مغربها، فاذا طلعت فرأها الناس آمنوا أجمعون)) متفق علیه و اللفظ للبخاري عن أبي هريرة، واته: قیامه‌ت نایه‌ت هه‌تا خۆر له‌ پوژئاواوه هه‌لنه‌یه‌ت، جا ئه‌گه‌ر هه‌له‌ات و خه‌لکی بینییان، تی‌کرا ئیمان دینن.

ئنجا له‌ کو‌تایی ئه‌م بر‌گه‌ی یه‌که‌مه‌ی خالی چواره‌مدا - که وه‌ک پیشت‌ر گوتمان گرنگ‌ترین خالی باسی تۆبه‌و گه‌پانه‌وه لای خوایه‌ - به‌ پیویستی ده‌زانم وه‌لامی پرسیاریکی گرنگ بده‌مه‌وه که بریتیه له‌:

ئایا نه‌گه‌پانه‌وه سه‌ر گوناح مه‌رجه بو‌ وهرگیرانی تۆبه‌؟!

زانایان له‌ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا دوو رایان هه‌یه‌:

هه‌ندیکیان که (معتزله‌)شیان له‌ نیودان ده‌لین: نه‌گه‌پانه‌وه سه‌ر گوناح مه‌رجیکی دیکه‌ی وهرگیرانی تۆبه‌یه‌و، هه‌رکه‌سیک پاش تۆبه‌که‌ی گه‌پایه‌وه‌و بایدایه‌وه سه‌ر ئه‌و گوناح و خراپانه‌ی که تۆبه‌ی لییان کردوه ئه‌وه سه‌رجه‌م ئه‌و گوناح و خراپه‌و تاوانانه‌ی پیشووش که تۆبه‌ لی‌کردنه‌که‌یانی شکاندوه، دووباره له‌ لیسته‌ی کردوه‌و خراپه‌کانیدا تۆمار ده‌کرینه‌وه، ئنجا خاوه‌نی ئه‌م رایه‌ به‌گشتی دوو به‌لگان بو‌ ئیسیاتی رایه‌که‌یان دیننه‌وه:

یه‌ک: ده‌لین: تۆبه له‌ گوناحان، وه‌ک موسو‌لمان بوونی بابای کافر وایه، که کوفره‌که‌ی و ئه‌و گوناح و تاوانانه‌ی که به‌ره‌می بوون له‌ کو‌لی ده‌بنه‌وه، وه هه‌ر کاتی‌ک کافر بو‌وه هه‌لگه‌پایه‌وه ئیمان‌که‌یشی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه‌و کردوه‌و چاکه‌کانیشی به‌تال ده‌بنه‌وه، بابای تۆبه‌کاریش به‌هه‌مان شیوه‌یه‌و به‌ تۆبه‌که‌ی گوناحه‌کانی ده‌سپینده‌وه به‌ شکاندنی تۆبه‌که‌یشی دووباره له‌ سه‌ری که‌له‌که ده‌بنه‌وه.

دوو: ئەم فەرموودهیهش به به لگه دیننه وه^(٥٦) ((عن ابن مسعود رضي الله عنه قال رجل: يا رسول الله! انؤاخذ بما في الجاهلية؟ قال: من احسن في الاسلام لم يؤاخذ بما عمل في الجاهلية، ومن اساء في الاسلام أخذ بالأول والآخر)) رواه البخاري، واته: پیاویک گوئی: ئەهی پیغه مبهری خوا! ئایا به وهی که له نه فامی تیدا کردو ومانه، سزا ده دریین؟ فەرمووی: هه رکه سیك له ئیسلامه تیدا چاکه کار بئ، له سهر کرده وهی نه فامی تیی لئی ناپرسریتته وه، به لام هه رکه سیك له ئیسلامه تیدا خراپه بکات، ئەوه له سهر گوناچه کانی پیشوو و دوا یی سزا ده دری.

به لام زۆریه ی هه ره زۆری زانیان که به (اهل السنة والجماعة) ناسراون، ده لئین: نه گه رانه وه سهر گوناخ مه رجی وه رگیرانی تۆبه و سرپانه وهی ئەو گوناخ و خراپه وه لانه نیه که تۆبه یان لئ کراوه، به لکو هه ر تۆبه یه که ئەو مه رجانه ی که رابردن تیدا بن، خوا وهی ده گری و ئەم به لگانه ش بو ئیسیاتی رایه که یان دیننه وه:

یه که م/ هه موو ئەو ئایه ت و فەرموودانه ی که باسی تۆبه وه رگیران ده که ن، هیچ کامیان ئەو مه رجی تیدا نیه که نابئ بابای تۆبه کار پاش تۆبه که ی دو چاری هه له و گوناخ ببیتته وه، به لکو به مو تله قیی گفت و به لئنی لی بوردن و تۆبه وه رگرتنی بابای تۆبه کاریان تیدا یه، بو وینه سه رنجی ئەم ده قانه بده:

١- ﴿ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ ۝٣﴾ غافر ﷻ، واته: (خوا) گوناخ پۆش و تۆبه وه رگره، دیاره هه ر کام له وشه ی (غافر) و (قابل) یش، ده لاله ت له سهر به رده و امیی ده که ن، چونکه (إسم الفاعل) ن.

٢- ﴿ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝٨٢﴾ طه ﷻ، واته: وه بیگومان من به ته ئکید زۆر لی بوردم بو هه رکه سیك بگه ریتته وه و ئیمان به ینی و کرده وهی باش ئەنجام بدات و پاشان به پئی پاستدا بپوات.

٣- ((وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ)) رواه البخاري عن ابن عباس رضي الله عنهما، واته: وه هر كه سيك بگه پيته وه لای خوا، دهگه پيته وه سهري (به به زهیی و لیبور دنییه وه).

٤- ((عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ فيما يحكي عن ربه عز وجل قال: اذنب عبد ذنباً، فقال: اللهم اغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: اذنب عبي ذنباً، فعلم ان له رباً يغفر الذنب ويأخذ بالذنب، ثم عاد فاذنب، فقال: اي رب اغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: عبي اذنب ذنباً فعلم ان له رباً يغفر الذنب ويأخذ بالذنب، ثم عاد فاذنب فقال: اي رب اغفر لي ذنبي، فقال: تبارك وتعالى: اذنب عبي ذنباً فعلم ان له رباً يغفر الذنب ويأخذ بالذنب، إعمل ما شئت فقد غفرت لك)) رواه مسلم، واته: بهندهیهك گوناخی كرد جا گوتی: ئه ی خوایه! له گوناچه كه م ببوره، خوی پایه دارو به رزیش فهرمووی: بهنده كه م گوناخیکی کردو زانی كه په روهردگاریکی هیه له گوناخ ده بووری و له سه ر گوناخیش سزا دهدات، پاشان دووباره گه راپیه وهو گوناخی کردو گوتی: ئه ی په روهردگارم! له گوناچه كه م خوشبه، خوی پایه دارو به رزیش، فهرمووی: بهنده كه م گوناخی کردو زانی که په روهردگاریکی هیه له گوناخ ده بووری و له سه ر گوناخیش سزا سزای هیه، ئنجا دیسان بایدایه وهو گوناخی کردو گوتی: ئه ی په روهردگارم له گوناچه كه م ببوره، خوی پایه دارو به رزیش فهرمووی: بهنده كه م گوناخی کردو زانی كه په روهردگاریکی هیه، له گوناخ خوش ده بی و له سه ر گوناخیش سزا دهدات، چی ده ته وی بیكه (مادام هه میشه توبه بکه ی) نه وه لیّت خوش بووم.

(نووي) له شهرحی ئه م فهرمايشته قودسییه دا نووسیویه تی^(٥٧): (الحديث ظاهر الدلالة انه لو تكرر الذنب مائة مرة أو ألف مرة، أو أكثر وتاب في كل مرة، قبل توبته وسقطت ذنوبه، ولو تاب عن الجميع توبة واحدة بعد جميعها صحت توبته)، واته: ئه م فهرمووده یه به ئاشکرا نه وه دهگه یه نی كه ئه گهر گوناخ سه د (١٠٠) جار، یان

هزار (١٠٠٠) جاريان زياتريش دوباره بيتهوهو، هموو جاريڪيش ڪابرا توبه بڪات، نهوه توبهڪهي وردهگيري و گوناچهڪانيشي لادهچن، هروهه ها نهگهه له حياتي هموو جارهڪانيش و بو هموو گوناچهڪان يهڪ توبهش بڪات، نهوه توبهڪهي هه دروست و تهواوه.

دووه / ئنجا بو وهلامى نهو دوو بهلگهيهش كه (معتزله) و هاوييرهڪانيان بو ئيسپاتي دهعوای خويانيان هيٺان، دهليين:

يهڪ: بيگومان ئيمان هيٺان و توبهڪردن له لايهڪو، هه لگهه پانهوه (ارتداد) و توبه شڪندن له لايهڪي ديهڪوه له يهڪ جيان و، ناگونجي و قياس بکريئه سهر يهڪدي، چونكه دهقي قورٺان و سوننهت له سهر نهوه ههڪه ئيمان ڪوفر دهسپريتهوهو توبهش گوناچه لادهبات، وه دهقيش ههڪه ڪوفر و شيرڪ و هه لگهه پانهوهش ئيمان و چاڪهڪان لادهبات و هه لدهوه شيئيتهوه! به لام هيچ دهقيڪ نيه له سهر توبه شڪندن و گه پانهوه سه رگوناچه چاڪهڪان هه لدهوه شيئيتهوهو گوناچهڪانيش دوباره دينيتهوه!

به ڪورتي: خواي دادگهرو به خشره فهرموويه تي: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهَبْنَ

السَّيِّئَاتِ... ﴿١١٤﴾ هود، واته: بيگومان چاڪهڪان خراپهڪان دهسپنهوهو لادهبهڪ، به لام ﴿إِنَّ السَّيِّئَاتِ يُذْهَبْنَ الْحَسَنَاتِ﴾ نيه و نه هاتوه^(٥٨).

دوو: نهو فهرموودهيهش كه هيٺاويانه تهوه هه رچهنده راست و رهوانه و هيچ ئيشڪالي تيڏا نيه، به لام مه بهست پئي هه لگهه پانهوه (ارتداد) و ڪافر بوونهويه، نهڪ گوناچهباري، چونكه وشهيه (اساء في الاسلام) هه رچهنده به موتله قبي هاتوه، به لام سياقي فهرموودهڪه و گه ليڪ دهقي ديهڪي قورٺان و سوننه تيش ناچارمان

(٥٨) (ابن عقييل) گوتويه تي: (لا تحبط طاعة بمعصية الا ورد في الاحاديث الصحيحة فيترفق الاحباط على الموضوع الذي ورد فيه و لا نقيس عليه) بپوانه (الآداب الشرعية) ج ١، ص ١٨٠، واته: چاڪه به گوناچه لا ناجي، مه گهر چند شتيڪه له فهرمووده راستهڪاندا هاتوون، جا هه لدهوشانهوي ڪردهوي چاڪ به گوناچه، ته نيا تاييه ته بهو حالتهانهوه كه دهقيان ده باره هاتوهو نابي حالتهي ديهڪيان قياس بکريئه سهر.

دہکن کہ بلیین: مہبہست لہ (أساء) کافر بونہوہیہ، کہ بیگومان (السيئة المطلقة) ش ہر ئہوہیہ! دیارہ ہر بویہش (بخاري) پرحمہتی خوی لیبت ئہو فرمودہیہی لہ ژیر ئہم ناو ونیشانہدا هیئاوہ:

(كتاب إستتابة المرتدين والمعاندين وقتالهم وإثم من أشرك بالله وعقوبته في الدنيا والآخرة) (۵۹).

سی: ئنجا ئہگہر ہاتباو گوناح نہکردنہوہ، مہرجی وەرگیرانی تۆبہ بووایہ، دہبواہ بلیین: ہەرکەسیک تۆبہی کرد، دہبی پاش تۆبہکردنہکە ی پاریزراو (معصوم) بی!! بەلام ئاشکرایہ کہ زانیان لہسەرئہوہ یەکدەنگن کہ جگہ لہ پیغہمبہران - علیہم الصلاة والسلام - هیچ کەس لہ ھەلہو گوناح پاریزراو نیہ.

چوار: پاشان دہلیین: ئہگہر گریمان دہقہکانی دیکہی قورئان و سوونہتیش پراجیایی (إختلاف) و مشت و مری زاناو پیشہوایان ھەلبگرن، ئہوہ بیگومان فرمودہ قودسییہکە ی کہ پابردو (مسلم) لہ (أبو هريرة) وە هیئاویہتی، هیچ ئیشکالیک لہو پووہوہ ناھیلئ و دہق (نص) لہ جیگای تیگ گیراندا (في محل النزاع)، چونکہ خوی پەروردگارو بەخشنده بہ پروونی و پاشکاوی لہ جاری (۶۰) سی یہم یان چوارہمدا بہ بہندہ گوناحبارہ تۆبہکارہکە ی خوی فرمودہ: (إعمل ما شئت فقد غفرت لك) دیارہ دوا ی فرمایشتی خواو پیغہمبہرکەیشی ﷺ هیچ کەس قسہی نامینئ.

خالی دووهم: فاکته رو هوکاره کانی سه رگرتنی توبه ی راستو ساغ:

خوینهری بهرېز!

دوای نه وهی له خالی یه که مدا باسی مهرج و نیشانه کانی توبه و بو لای خوا
گهړاندوهی راستو و ساغ (التوبة النصوح) مان کرد، جی خویه تی له م خالی
دووهمه شدا باسی نه و هوکارو فاکته ره سه رکه کیانه بکهین، که یارمه تی بابای
توبه کار (تائب) ددهن، که توبه که ی سه ریش بگری و به ریش بگری! که نه مانه ن:

١/ هه ولدان بو هه رچی زیاتر له خوا نریکبوونه وهو دامه زرانندی ئیمان:

وهك چوڼ كوفرو له خوا دووركه وتنه وه مایه ی گوناح و تاوان و هه ر نه گبه تی و
مهینه تییه که، ئیمان و له خوا نریك بوونه وهش چاوگی هه موو چا که و نیعمه ت و
خیرو خوشیی و سه ربه رزییه که له دنیا و قیامه تدا.

هه ربویه ش پیغمبه ری خوا ﷺ خوی په روه ردار له سه ر زمانی فهرموویه تی:

﴿ فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٥٠ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

مُبِينٌ ٥١﴾ الذاریات ، واته: ده جا به ره و خوا رابکه ن بیگومان من له وه وه بو ئیوه

ترسینه رو بیدار که ره وه یه کی ناشکرام، وه هیچ په رستراوی دیکه په گه ل خوا
مه خه ن، چونکه من له وه وه بو ئیوه ناگادار که ره وه یه کی ناشکرام.

ئنجا وهك چوڼ پلټنه ی چرا به هو ی نه وت و سووته مه نییه ك که تی ی کراوه،

ده گری و شوعله ی هیه، ئیمانیش به هو ی به نډایه تی بو خوا و فهرمان به ری بو
کردنی و پا به نډی به ئایین و شه ریعه ته که یه وه، گه شه و زیاد ده کات و به

پیچپوهانه شه وه چرای بی نهوت، دهکه ویتته پلته پلته و خفه و بی شهوق دهبی و... هتد^(۶۱).

۲/ دووره په ریښی له براده ری خراپو دوورکوتنه وه له شوینی تیدا گوناحبار بوون:

همه دؤست و براده ری خراپو هم ژینگه و دهو روبه ری خراپو گندهل، گه ورتین کاریگه رییان هیه له سه ر په لکیش کردنی مروقه بهرو گوناح و خراپه، دیاره دؤست و براو دهو روبه ری چاک و پاکیش به پیچپوهانه و باشتین هوکارو دستبارگری ئینسانن بو خوا په رستی و چاکه کاری.

بیگومان بابای تازه گه پراوه بهرو خواو دست له خراپه هه لگرتو و دست به چاکه و طاعت کردوش، وه نه خوشی تازه هه لساوه دهبی زور هو شیارو بیدار بی و خو ی بپاریزی، چونکه په ننگه به پشووه بایه کی شوبه هیه و به کزه بایه کی شه هوه تی، وه زعی تی که بجی و رسی توبه که ی بی پته وه به خوری!

خوا ی به رزو مهن دهر باره ی کاریگه ری سله بی دؤست و براده ری شووم و به دفر، دفرموی: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سِيلًا﴾ (۲۷) ﴿يَوْمَ لَيْتَنِي لَمْ أَخَذْ فَلَانًا خَلِيلًا﴾ (۲۸) ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ (۲۹) الفرقان، واته: وه نهو پوژه (بی نه به رچاو) که بابای سته مکارو گوناحبار هه ردوک دهستی خو ی ده گه زی، ده لی: خو زگه له گه ل پیغه مبه ردا ریگام گرت بایه بهر، هه ی هاوار بو من! بریا فلانه که سم به دؤست نه گرتایه، چونکه بیگومان له کتیبی (خوا) لایدام پاش نه وه ی بوم هات، وه شه یطانیش زور پشتی مروقه به رده دات له ته نگانه دا.

(۶۱) له کتیبی: (ریگای صالح بوون و بهرو خوا چوون) دا به شیک سهر به خومان بو نهو بابه ته تهرخان کردوه به ناوی: (تویشووی ریگا: به چی بهرو خوا بجین)، پروانه: چاپی چاوه، نویسنده کی تده فسر.

هروه ها پیغمبري خواش ﷺ له و فرموده دا که (بخاري) و (مسلم) له (ابو موسی الأشعري) یه وه دهیگړنه وه برادره ی چاک، وهک میسک فروش و هی خراپیش، وهک ئاسنگه رو کوره چی داده ئی^(۶۲).

درباره ی به جی هیشتنی ژینگه و دوروبه ری خراپیشه وه، نه و فرموده یه زور باوه که (مسلم) له (ابو سعید الخدری) یه وه گپراویه ته وه و باسی پایوئک دهکات که نه وه دو نو^(۹۹) که سی کوشته وه دهیه وئ توبه بکات و سهره تا دهچیته لای راهیبیک و پیی دهئ: ئایا پیی توبه م هیه؟! نه ویش دهئ: نه! کابرا نه ویش دهکوژئ و سهد^(۱۰۰) ته و او دهکات! پاشان دهچیته لای زانایه ک و پاش نه وه ی زانایه که بوی پوون دهکاته وه که دهرفته ی توبه ی هیه و، توبه دهکات، زانایه که ئاموژگاری دهکات و پیی دهئ: (انطلق الى أرض كذا وكذا فإن بها أناساً يعبدون الله فاعبد الله معهم ولا ترجع الى أرضك فإنها أرض سوء)، واته: بچو بو فلانه سهرزه مینه ی ئاو او ئاو، چونکه که سانیک ی لی هه ن خوا دپهرستن، توش خویان له گهل بپهرسته، به لام نه گه رییه وه شوینی خوت، چونکه شوینیکی خراپه^(۶۳).

۳/ له شهیتان وریابوون و له خو پرسینه وه:

نه میش هوکارو فاکته ریکی یه کجار پیویست و گرنگه بو پاریزانی بابای توبه کار له خلیسکان و دووباره گیروده بوونه وه ی گوناح و تاوان، جاری شهیتانی به د فهر نه وه بیگومان وه چه ی ئاده م، له شهیتان دوژمنی سهرسه ختریان نیه، خوی میهره بان فرمودیه تی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

۶۲) که تهمه دهقه کهیده تی: (إنما مثل المجلس السوء، كحامل المسك ونافخ الكبر، فحامل المسك إما أن يُحْيِيكَ، وإما أن يَبْتَاعَ مِنْهُ، وإما أن يَتَّخِذَهُ مِنْهُ رِيحاً طَيِّبَةً، ونافخ الكبر إما أن يحرق ثيابك، وإما أن يتَّخِذَ رِيحاً خَبِيثَةً)، بخاري: ۵۵۳۴، مسلم: ۲۶۲۸.

۶۳) پروانه: (الأدب الشرعية) لابن المفلح، ج ۱، ص (۱۱۹-۱۲۰)، (فصل: فيما على التائب من فعل العبادات ومفارقة قرين السوء ومواضع الذنوب).

(۶) فاطر ﷻ، واته بیگومان شیطان دوژمنتانه، دهجا ئیووش به دوژمنی بزافنو و درایه تی بکه، بیگومان نهو پیړه که ی بۆ نه وه بانگ دهکات که بینه خاوه نی کلپه (ی دوژوخ).

بۆ شهرو خراپه و مه ترسی نه فسیش، نه وه نده به سه که پیغمه به ریکی پاک و چاکی وهک (یوسف بن یعقوب بن إسحاق بن إبراهيم) -عليهم الصلاة والسلام- له وباروه دهفه موی: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵۳) یوسف ﷻ، واته: وه نه فسی خوم به بی هه له و په له ناگرم، چونکه بیگومان نه فسی زور فه رمان به خراپه دهکات، مه گهر که سیك په روه ردگارم به به زه یی خوی له شه ری چه پاله ی بدات.

جا هه رچی شه یتانه ته نها چه کیك که بتوانین پیی له گه لی به رهنکار ببینه وه، چاک به نده ی خوابوون و هاناو په نا بردنه بهر خواو خو پی لی پاراستنی خوتخوته و نده دانی پیسو و به دیه تی، وهک خوا ی به خشنده فه رمو یه تی: ﴿وَلَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۵۴) الأعراف ﷻ، واته: وه هه ر کاتیك له شه یتانه وه نقورچه کی خوتخوته یه کت لیگیرا، نه وه یه کسه ر په نا به ره بهر خوا، بیگومان نهو بیسه رو زانایه (۶۴).

بۆ نه فسیش کاریگه رترین چهک، سه رکونه کردن و لیپرسینه وه و مه رزهم کردن و جلوه توند کردنیه تی و خوا ی په روه ردگار گفتم و به ئینی داوه به هه رکه سیك که نه فسی له ئاره زوو و داخواییه ناره واکانی بگیړیته وه و له جوغزی شه رعدا کونترپول (ضبطی) بکات و، له سه ر جاده ی هیدایه ت پاره ستاوی بکات به به هه شتی پازاوه و نه پراوه ی شاد بکات: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (۵۵) ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ (۵۶) النازعات ﷻ، واته: وه به لام هه رکه سیك له پله و پایه ی په روه ردگار بترسی و نه فسی له ئاره زوو هه کان بگیړیته وه، نه وه مسوگه ر به هه شت جیگاو مه نزلگایه تی (۶۵).

(۶۴) له بهرگی یه که می کتیبی (خوا به رستی نیسلامبی) دا جوان باسی چۆنیه تی به ره له ستیکردنی خو قوتو ته و فیل و بیلانی شه یتانمان کردوه، پروانه: چاپی دووم / نوسینگه ی ته فسیر.

(۶۵) له (پنگای صالح بوون ۱۰۰) دا به تیرو ته سه لی باسی چۆنیه تی و هیکاره کانی ته زکیه ی نه فسمان کردوه.

۴/ بهردهوام بوون له سهر په شیمانی و داوای لیبوردن له خوا کردن:

ئهمیش دهسته بهر کهر (ضامن) یکی یه کجار گه وره و بنه پرته تیه بو له سهر جاده ی هق مانه وهی بابای بو لای خوا گه پراوه (التائب الى الله) و نه خلیسکانی و لانه دانی، ئنجا نیشانه ی بهردهوام بوون له سهر نه و په شیمانی یه ش بریتیه له داوای لیبوردن له خوا کردنی بی پسانه وه، چونکه ئینسان که ههستی کرد گوناچار و خهتاباره، دیاره داوای لیبوردنیش دهکات، خوای گوناچپوش فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا

اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (آل عمران ۱۳۵)، واته: وه نه و که سانه ی که هه کاتی که کاریکی دزیویان کرد، یان سته میان له خویان کرد، خویان دیتته وه یادو داوای لیبوردن بو گوناچه کانیاں دهکن، وه کئ هیه جگه له خوا له گوناخان ببوری، وه له کاتی که ده زانن سه ریچی فهرمانی خوا چهند خراب و شوومه، له سهر نه وهی که کردوویانه بهردهوام نه بوون.

شایانی باسیشه که ئینسان به هو ی دهوام کردنی له سهر داوای لیبوردن له خوا کردن (استغفار الله) وه نه بهر هه مانه ی دهستگیر ده بن:

یهک: هه که سیک به راستی داوای لیبوردن له خوا بکات، خوا لی خوش ده بی، وه که له چندان دهقی قورئان و سوننه تدا در ده که وی، بو وینه:

۱- نوح - علیه السلام - وه که خوی دادگر لی گپراوه ته وه، فهرموویه تی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ (نوح ۱۰)، واته: جا گوتم (به گه له کهم) داوای لیبوردن له په روه دگارتان بکه ن بیگومان نه و زور لیبورده یه

۲- ((عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي ﷺ انه قال إبليس: اي رب لا ازال أغوي بني آدم مادام ارواحهم في اجسادهم، قال: فقال الرب عز وجل، لا ازال اغفر لهم ما استغفروني)) رواه أحمد ورواه الحاكم بلفظ آخر وقال هذا حديث

الإسناد ولم یخرجاه، واته: پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی: ئیبلیس گوتوویه تی: ئه ی پهره ردگارم! وه چه ی ئاده م هه تا گیانه کانیان له جهسته کانیاندا بن، خه ریکی گومرا کردنیان ده بم، (پیغه مبهەر) ﷺ فهرمووی: پهره ردگاری زال و پایه داریش فهرمووی: منیش هه تا داوای لیبوردن لئ بکه ن هه ر لییان خوش ده بم.

دوو: وه به هو ی داوای لیبوردن له خوا کردنه وه، خوا به لا و ئازارو گرفتارییه کان لاده دات، وه ک فهرموویه تی: ﴿وَمَا كَانُ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ (الأنفال ۳۲)، واته: وه له کاتی کدا داوای لیبوردن لئ بکه ن، خوا سزاو ئازاریان نادات.

سی: وه به هو ی داوای لیبوردن له خوا کردنه وه، نازو نیعمه تی مادیدی و مه عنه ویی بوو له مروقه کان ده که ن و تووشی خیره خوشی ده بن: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْ لَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ. وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ (هود ۳)، واته: وه که داوای لیبوردن له پهره ردگارتان بکه ن و پاشان بگه پینه وه لای، ئه وه مسوگه ر هه تا کاتی دیاریکراو له گوزه رانیکی خوش به هره مه ندتان ده کات.

ههروه ها (هود) یش - علیه السلام - هه مان موژده ی به گه له که ی داوه: ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ﴾ (هود ۵۲)، واته: وه ئه ی گه له که م داوای لیبوردن له پهره ردگارتان بکه ن و پاشان بگه پینه وه لای، بیگومان بارانی به خو پزه متان بو دهنیری، وه هیزو پیزی دیکه ش ده خاته گه ل هیزو پیرتان.

چوار: وه داوای لیبوردن له خوا کردن مایه ی کار ئاسانی و دهرووی خیره لئ کردنه وه یه، وه ک پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((من لزم الإستغفار جعل الله

لہ من کل ھم فَرَجاً و من کل ضیق مَخْرَجاً، ورزقہ من حیث لا یحسب)) رواہ ابن ماجہ عن عبداللہ بن عباس رضی اللہ عنہما، واتہ: ھرکھسیک لہ سہر داواۃ لیبوردن لہ خواکردن بہر دھوام بی، خوا بو ھر خہمیڪ فہراحيیہڪ و بو ھر سہغلہ تیہڪ دہروویہکی بو دہرہ خسیئی، وہ بہ جوړیڪ کہ بو خوۃ چاوپروانی ناکات پوڑی دہداتی.

پیڻج: پاشان داواۃ لیبوردن لہ خوا کردن، دہبیټہ مایہی ھہمیشہو دایم گہشو و پوون و پاک و خاوین مانہوہی دل و دہروون و چلکن نہ بوونی و ژہنگو ژار نہ گرتنی، وہڪ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: (إن المؤمن إذا اذنب كانت نکتۃ سوداء فی قلبہ، فأن تاب ونزع واستغفر صقل قلبہ، فأن زاد زادت، فذلک الران الذی ذکرہ اللہ فی کتابہ (کلا بل ران علی قلوبہم ما کانوا یکسبون) رواہ ابن ماجہ ورواہ الترمذی وقال: ھذا حدیث حسن صحیح، واتہ: برودار کہ گوناحی کرد خالیکی رہش لہ دلیدا پیدادہکات، جا ئہگہر گہرایہوہو دہستی ھہلگرت و داواۃ لیبوردنی کرد، دلی سپی و ساف دہبیټہوہ، بہ لام ئہگہر گوناحی زیادکردن خالہ رہشہکانیش زور دہبن، ھہتا دہبیټہ ئہو ژہنگہی کہ خوا لہ کتیټہکەیدا باسی کردوہ: (نہخیر، بہلکو کردوہ خراپہکانیان ژہنگی لہسہر دلیان پیدادہوہ).

بہ کورتی و بہکوردی: ھہمیشہو دایم پەشیمانی و گوناح و خراپہ لہ بیربوون و لہبەر چاوبوون، دہبیټہ مایہی بہر دھوام داواۃ لیبوردن (استغفار) لہ خوا کردن، ئہمیش بو چاوی توبہو گہراڻهه لای خوا، وہڪ ئہو برژانگو پیلوو فرمیسکانہ وایہ، کہ چاوی سہر دہپاریزن و ناھیلن دووچاری تہمو تانہو لیلی بی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۵/ سهرگهرم بوون به کردهوهی چاک و زیکرو پارانه وهوه:

ئه مپیش هوکارو فاکته ریکی دیکه ی گرنکی توبه بردنه سهر و پاشه کشته نه کردن و بهره و گوناح و بانه دانه وهیه بهره و خراپه.

هر بویه ش خوی کار به جی له گه لیک ئایه تاندا که باسی توبه ی کرده، باسی کرده وهی چاکیشی له گهل کرده، بو وینه:

* ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ (۸۲)

* ﴿إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ (۶۰) مریم

* ﴿فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّيْنَا أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (۱۷) القصص

(سید قطب) له تهفسیری ئایه تی ﴿وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا﴾ (۷۱) الفرقان ﴿دا گوتوویه تی: (۶۶) (بیگومان کرده وهی چاک (العمل الصالح) دهیسه لمینی که توبه که راسته و به هیند گیراوه، وه له هه مان کاتیشتا قهره بوو کرده وه که لین پر کرده وهیه کی یه کجار کاریگه ریشه بو نه فس، که دهست له گوناح و سه ریچی هه لبرگی، چونکه بیگومان سه ریچی کردن (المعصية) کرده وه جمو جولیکه پیویسته به کارو جوولیه کی دژ، که لین و بوشاییه که ی پر بکریته وه، ئه گهرنا نه فس به هو ی ئه و بوشاییه وه که پاش دهست له گوناح هه لگرتن ههستی پی دهکات، دووباره به لای گوناخدا دهچیته وه).

ئنجا له نیو طاعت و کرده وه چاکه کاندا زیکری خوا و پارانه وه (ذکر الله و الدعاء) (۶۷)، کاریگه رییه کی تاییه تییا هیه بو راوه ستاویی و نه له خشاویی بابای توبه کارو بهره و خواو چاکه وهرچه رخاو.

(۶۶) پروانه: (في ظلال القرآن) ج ۵، ص ۲۵۸۰.

(۶۷) له بدرگی چواره می کتیی: (خوا به رستی ئیسلامی) دا دروشمی پینجه م (زیکری خوا) دا، به دریتی باسی ئه م بابه ته مان کرده، پروانه: جایی، دووه م/ نویسنده ی تهفسیر

جاری هه‌رچی زی‌کرو یادی خوایه، ئه‌وه خوای به‌خشه‌رو خاوه‌ن که‌رهم و لوط‌ف
خوی رای‌گه‌یانده که مایه‌ی ئارامیی و ئوخ‌ژن و ته‌سکینی دلانه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۲۸) الرعد.

ئنجا بی‌گومان دل و ده‌روونی بابای گونا‌حبارو سه‌ری‌چیکه‌ر به‌هوی گونا‌ح و
خراپه‌وه ره‌ش و برش و ره‌ق و ته‌ق و نه‌خوش و بی‌هوش بو‌وه، پی‌ویسته به‌مه
لحه‌می زی‌کرو یادی خوا دو‌وباره سپی و ساف و نه‌رم و گه‌رم و ساغ و هوشیار
بی‌ته‌وه، هه‌روه‌ها پارانه‌وه‌ش پۆلیکی یه‌کجار گه‌وره و گرنگی هه‌یه له توند‌وتۆل و
گه‌رم و گو‌ر پا‌گرتنی په‌یوه‌ندی نی‌وان به‌نده‌و خوای به‌ته‌نها په‌رسترا و په‌نا پی
براو و داو‌الی‌کاروداو، هو‌کاریکی گه‌وره‌ی زی‌اتر دابه‌زینی به‌خشش و هیدایه‌تی خوا
که‌رهم و لوط‌ف و به‌زه‌یی بی‌ سنووریه‌تی، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ
ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (۱۰) غافر، واته: وه‌ په‌روه‌ردگار تان فه‌رموویه‌تی: لی‌م بی‌پارینه‌وه
به‌ ده‌نگتانه‌وه دیم...

وه له فه‌رمووده‌یه‌کی قود‌سیدا فه‌رموویه‌تی: .. ((یا‌عبادی: کلکم ضالّ الاً من
هدیته فاستهدونی اهدکم..)) رواه مسلم عن ابی نر رضی الله عنه، واته: ئه‌ی
به‌نده‌کانم! هه‌موو تان سه‌رگه‌ردانن، مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی من هیدایه‌تم دابی، ده‌جا
داوای هیدایه‌تم لی‌ بکه‌ن پێروونی‌تان ده‌که‌م.

٦/ گه‌شبینیی و ئومید و هیوای پته‌و به‌ره‌مه‌ت و به‌خشنده‌یی خوا بوون:

خو‌انا‌سان گو‌وتویانه: شه‌یتان بۆ یه‌کی‌ک له‌ دوو شتان له‌ مرو‌ق‌دا هه‌ول ده‌دات،
هه‌رکامی‌کیانی چه‌نگ بکه‌وێ پازیی: له‌ خو‌بایی بوون (الغرور) له‌کاتی سه‌رکه‌وتن و
هه‌بوونا، وه‌ بی‌هیاو بوون (الیأس) له‌کاتی که‌وتن و نه‌بوونا.

جا یه‌کی دیکه له‌ هو‌کاره‌ گرنگه‌کانی سه‌رگرتنی تۆبه‌ی بابای به‌ره‌و خوا گه‌پراوه،
ئه‌وه‌یه که وریا بی‌ و به‌هوی هه‌نانه‌ پیش جاوی گونا‌ح و خراپه‌کانیی‌وه، گیرۆده‌ی

دهردی کوشندهی نا ئومیدی و دست له خوشوردن نهیی و، یهکیک له دوو نامانجه گرنهگه کانی شهیتان نه هیښته دی.

دیاره هاندانی ئینسانیش بۆ گه شیعینی و ئومیدو هیوای زور به پرهمته و به خششی خوا بوون له قورئان و سوننه تدا زور دیتته بهرچاو، بۆ وینه:

۱- ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ

جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۲﴾ الزمر، واته: (ئهی موچه ممه د) بهو به ندانه م بلی

که به رانبه به خویان زیاده پویان کردوه! له به زهیی خوا نا ئومید مه بن، بیگومان خوا له تیکرای گوناچه کان ده بوو، مسوگه هر ئه وه لیبوردهی به به زهیی.

۲- ((عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ يقول الله عز وجل: انا عند ظن

عبدي بي، وانا معه حين يذكرني، ان ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وان ذكرني في ملأٍ ذكرته في ملأٍ خیر منهم، وان تقرب مني شبراً تقربت إليه ذراعاً وان تقرب إليّ ذراعاً، تقربت منه باعاً، وان اتاني يمشي اتيت هرولة)) رواه مسلم، واته:

خوای بالادهست و پایه بهرز ده فرموی: من به گویرهی بۆچوونی به نده که م به رانبه رم، وه من له گه لی دام کاتیك یادم ده کات، جا ئه گه له دلی خویداو له بهر خویه وه یادم بکات، منیش له لای خومه وه یادی ده که م وه گه له نیو کومه لی کدا یادم بکات منیش له نیو کومه لیکی له وان چاکتردا یادی ده که م، وه ئه گه ر بستیك لیم نزیك بیته وه، باسکیک لیی نزیك ده به وه، وه ئه گه ر باسکیک لیم نزیك بیته وه، من بالیک لیی نزیك ده که م وه، وه ئه گه ر بهریشتن بۆ لام بی، به راکردن ده چمه لای.

(نووی) له راقهی ئه م فهرماشته به رزو پیروژدها گوتوویه تی: (۶۸) (ومعنی انا عند ظن عبدی بی: أي بالغفران له اذا استغفر، والقبول اذا تاب، والاجابة اذا دعی، والكفاية اذا طلب، وقيل: المراد به الرجاء وتأميل العفو وهذا اصح)، واته: وه

مانای: من به گوڙه ی بوچوونی بهنده که مم بهرانبهرم، یانی: به لیبور دن نه گهر داوای لیبور دنی کرد، وه به وهرگرتن نه گهر گهراپیه وه، وه به دنگه وه چوون نه گهر پاراپیه وه، وه به مشوور لی خواردن، نه گهر داوای کرد، وه گوتراوه: مه به ست پی ی ئومیدو هیوای لیبور دن خستنه بهرچاوه، نه مهش راست تره.

۷/ نه به زین و کول نه بوون و کوڙنه دان به هو ی دوو باره لادان و خلیسکانه وه:

نه میش هوکارو فاکتهری کی دیکه ی گه وره ی سهرو بهرگرتنی توبه و گهراڻه وه لای خوای به به زهی یه و زاده و بهرهمی هوکاری پیشه وه شیه تی.

خوای به خشنده و پیغه مبه رکه یشی ﷺ له چندان دهقی قورئان و سوننه تدا، مروقیان هانداوه و هلناوه بو نه به زین و پاشه کشنه کردن و چهك فرینه دان و سهنگه چول نه کردن، له بهرانبهر شهیتان و پیلان و فیل و تهله و داوه کانیداو، رایانگه یانده که هه میشه و دایم دهرگای توبه لی وهرگیران و بهخشان ئاوه لاو له سه پشته و، ئینسان هه رچنده زور گونا حبارو ناله بار بی و یه کجاری خو ی پیس و چلکن و لیخن کرد بی، دیسان ره حمهت و به زهی و لیبور دن و بهخشش و کهره می خوا، گه وره ترو فراوانتره! با سهرنجی نه م چهند دهقه بدهین:

۱- ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (۱۵۶) الاعراف، واته: وه به زهی من هه موو شتیکی گرتوته وه.

که واته: به زهی و لیبور دن و بهخشینی خوا له هه موو کهس و هه موو دروست کراویک گه وره ترو فراوانتره و بهو پییه روو له هه ر گونا حیك بکات، هه رچنده زور زل و ناقولاش بی دایده پوشی.

۲- ﴿وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ﴾ (۱۷) سبأ، واته: وه ئایا جگه له سیله و ناسوپاس سزای هیچ کهس دیکه ددهین؟!

که واته: ئینسان مه گهر سیله و پی نه زان و بی نه مهک بی، نه گهر نا خوا

۳- ((لما خلق الله الخلق، كتب في كتاب فهو عنده فوق العرش: إن رحمتي سبقت غضبي)) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: كاتيك خوا دروست كراوه كانی خولقاندن، له نووسراویك كه له سهر بارهگا له لایه تی نووسی: بیگومان بهزهیی یه كه م پیش توورهیی یه كه م كه وتوته وه.

۴- ((والذي نفسي بيده لو لم تذنبا لذهب الله بكم وجاء بقوم يذنبون فيستغفرون الله تعالى فيغفر لهم)) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: سویند بهو كه سهی كه گیانی منی به دهسته، نه گهر هاتباو گوناختان نه كردهایه، خوا ئیوهی لاده بردو كومه ئیكي ده هیان گوناح بكن و داواي لیبوردن بكن و نه ویش لیان ببووری!

كه واته: با هیچ كهس به هوئی خلیسكان و هه له نگووتنی چهند باره وه، بی هیوا نه بی و نه به زی و كول نه بی و كول نه دات و، دلنیاو مسوگهریش بی كه مادام له سهر جادهی شهرع بی و پیسمانی به ندایه تی بو خوا كردن و توبه و داواي لیبوردن لیكردنی هه له گهر دندا بی، خواي بی سنوور به بهزهیی و به خشنده و میهره بان، هه به چاوی رهحمه تی خوئی ته ماشای دهكات!

با كوئیایی نه م خالی دووه مهش، به م فه رمایشته به رزو دلخوشكهری خواي پهروه دگار بینین كه پیغه مبهری دلنهرم و میهره بانی لیی ده گپړته وه:

((عن انس رضي الله عنه قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: قال الله تعالى: يا ابن آدم! إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان منك ولا أبالي، يا ابن آدم! لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك، يا ابن آدم! إنك لو أتيتني بقراب الارض خطايا، ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا، إلا أتيتك بقرابها مغفرة)) رواه الترمذي وقال: حديث حسن، واته: خواي به رز فره موويه تی: نهی ئاده ميزاد! بیگومان هه تا تو لیم وه پارپی و ئومیده وارم بی، هه ر لیث ده بوورم، هه رچییه كت كرده بی بهلامه وه گرنگ نیه! نهی ئاده ميزاد! نه گهر گوناچه كانت بگه نه چه شمه ندازی ئاسمانی پاشان داواي لیبوردن لی بكهی لیث خوش ده بم! نهی ئاده ميزاد! مسوگهر به نه گهر تو

پراوړې زه مین گونا خانم بؤ له گهل خوت بهینې، به مهرچیک که ده مگه یه هاو به شم
بؤ دانه نیی، منیش لیواو لیوی زه مین لیبوردنت بؤ دینم!

پیشم وایه موژده له مه گهره ترو دلخوشکرتو بؤ بابای توبه کاری له سهر داوای
لیبوردن کردن به رده وام، نیه و نابی.

بیگومان مه به ستیش له م ده قانه ریگرتن و پیشگیریی کردنه له به زین و تیکشکان و
نائومید بوون و، خو له بهرچاو که وتن و خو له بهرچاو بیزاران، به هوئی گوناخ و هله و
که م و کووړییه کانه وه، نه کړی بؤ گوناخ کردنه وه و بیباک کردن، له توله و سزای
خوا! گوتراویشنه: (کل مقام مقال).

که سیکیش شاره زای عه قیده ی شیوینراوی نه صرانییه کان بی، له و باره وه که
همو و ئینسانه کان هر به زگماک به گوناخ بار دهرانن! پاشان بشرانی که ئه و جوړه
بیروبوچوونه به ناو ئایینی یه ئه فسانه و داهینراوه خه لکی ئه وروپا و پوژئاوای
تووشی چندان جوړه گری و نه خوشی دهروونیی (عقد و امراض نفسیه) کردوه، وه ک
(فرؤید) و دهروونناسه کانی دیکه، به هله یان به راست ئاماژهیان پیکردوه، زیاترو
چاکتر حیکمه تی ئه م ده قه شهرعییانه ی بؤ ئاشکرا ده بی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بہشتی پینچہم:

توبہ لہ چی و چی دہ کری؟!

ئەم بەشەش لہ سی خالی سەرەکیدا دەخەینەپروو:

خالی یەکەم: ناوہ گشتییەکانی گوناح و سەرپیچیەکان.

خالی دووہم: گوناحەکان یەکسان نین، بەلام توبہ لہ ھەموویان

پیویستە.

خالی سێیەم: ئەو ھۆیانە ی گوناحە گچکەکان لہ ھوکمدا دہگوپن

بو ھی گەورە.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

خوښه به پير!

دواي نه وهی له به شه کانی پيشوودا زانيمان توبه و گهړاندوه لای خوا چييهو؟
چونهو؟ حوکمی چييهو؟ مهرجه کانی توبه ی راست و ساغ چين و؟ نهو هوکارانه چين
که ئينسان به هوپانه وه ده توانی پراوه ستاو و نه له خشاوبی و، دوو چاری پاشاکشه و
شکست نه بی، له به رانبر شه يتان و فيل و پيلانه کانی و نه فس و ئاره زوو و خواسته
نا شه رعييه کانيدا؟ کاتی نهو هاتوه که له م به شی پينجه مه شدا تيشک بخينه سهر
خودی نهو شتانه ی که به گوناح و خراپه و تاوان داده نري و توبه ليکردنيان
پيوسته، جا ئيمه خوا ياربی له سی خالاندا باسی نهو گوناخانه ده کين که
توبه يان لی ده کړی، به م شيوه يه ی خوارۍ:

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

خالی یه‌که‌م: ناوه‌گشتیه‌کانی گوناح و سه‌ریچیه‌کان^(۶۹):

گوناح و سه‌ریچیه‌کان و یپرای ئه‌وه‌ی که هه‌ر کامیکیان ناوی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، که بی‌گومان سه‌رژم‌ی‌کردن‌یان زۆر زه‌حمه‌ته، به هه‌مووشیان چه‌ند ناوونیشانیکی گشتییان هه‌یه، که هه‌ر کام له‌و ناوونیشانانه هه‌موویان، یان زۆریه‌یان ده‌گرنه‌وه.

جا به‌نده پاش سه‌رنجدان و تیوه‌پامانی قورئان، ئه‌م چه‌نده (۱۷) ناوه‌گشتیه‌م که‌وتنه به‌رچاو، که ئه‌وه له‌ خواره‌وه ریزیان ده‌که‌م:

(۱) اِثم: که له‌ کوردیدا هه‌ر به (گوناح) مانای ده‌کری و (راغب الأصفهانی) یش گوتویه‌تی: له‌ ئه‌سلدا له (المبیطی عن الثواب) واته: دواخه‌ر له‌ پادا‌شت، هاتوه^(۷۰).

(۲) بغي: که له‌ کوردیدا (یاخیی بوون) ی بو به‌کار دی و (راغب) یش به: (طلب تجاوز الاقتصار) خواستنی ده‌رچوون له‌ میانه‌په‌ویی، پیناسه‌ی کردوه^(۷۱).

(۳) جُنَاح: که له‌ کوردیدا هه‌ر به (گوناح) یان (تاوان) مانا کراوه‌و وه‌ک (راغب) یش ده‌ئی: له‌ ئه‌سلدا بریتییه له (المیل الی الإثم) لادان به‌ره‌و گوناح^(۷۲).

(۴) حُوبٌ: له‌ کوردیدا هه‌ر (گوناح) وه‌و (راغب) یش هه‌روای مانا کردوه، به‌لام گوتویه‌تی: له‌ ئه‌سه‌لدا له (زجر الإبل) وه‌هاتوه، که‌واته (حُوبٌ) هه‌ر گوناحیکه که تیوه‌خو‌پین (زجر) و ده‌نگدانی له‌ به‌ران به‌ر بی^(۷۳).

۶۹) دیاره‌ مه‌ده‌ستمان له‌ مانای گوناح و سه‌ریچی مانا عورفی و فیهقه‌ده‌یه‌تی، بۆیه ته‌نیا باسی ئه‌و گوناحانه ده‌که‌ین که له‌ خوار (کفر و شرک و نفاق) وه‌ن.

۷۰) به‌روانه: (مفردات ألفاظ القرآن) ص (۶۳ - ۳۴).

۷۱) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۳۶.

۷۲) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۶۱.

۷۳) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیناسه، ص ۲۰۲.

۵) خَطًا خَطًا، خطيئة: كه له كورديدا (هه له) و (تاوان) يان له بهرانبر دانراوهو (راغب) یش گوتوويه تی: له ئەسلدا بریتین له: (العدول عن الجهة) لادان له لای مەبەست (۷۴).

۶) ذنب: كه له كورديدا هەر (گوناح) و (تاوان) ی له بهرانبر دانراوهو (راغب) یش گوتوويه تی: له ئەسلدا له (ذنب) كه به مانای (كلك) ه، هاتوهو به هەر كردهوهیهك دهگوتری كه ئاكامو ئەنجامهكه ی خراپ بێ: (يستعمل في كل فعل يستوخم عقباه إعتباراً لما يحصل من عاقبته) (۷۵).

۷) زیغ: كه له كورديدا (لادان) هو (راغب) یش به (الميل عن الإستقامة) مانای كرده (۷۶).

۸) جریمه: كه له كورديدا زیاتر (تاوان) ی بو دانراوهو له ئەسلی زمانی عاره بيشدا وهك (راغب) گوتوويه تی: له (جرم) هوه هاتوه كه به مانای برین (قطع) ه، دهگوتری: (جرم الثمرة من الشجرة) میوهكه ی له درهختهكه بری (۷۷).

۹) سیئه: كه له كورديدا مانای (خراپه) یه و (راغب) یش به (الفعله القبيحة) كردهوه ی دزیو، مانای كرده (۷۸).

۱۰) عصیان: كه له كورديدا (سه ریچی) دهگهیه نی و له ئەسلی زمانی عاره بيشدا وهك (راغب) گوتوويه تی: (عصى: خرج عن الطاعة) له (التمنع بالعصى) هوه هاتوه (۷۹)، واته لاملی و سه ریچی كردن به هو ی گۆچانه وه، كه مەبەست زۆرو دهسته لاته.

(۷۴) هه مان سه رچاوه، ص ۲۸۷ - ۲۸۸.

(۷۵) هه مان سه رچاوه، ص ۳۳۱.

(۷۶) هه مان سه رچاوه، ص ۳۸۷.

(۷۷) هه مان سه رچاوه، ص ۱۹۲.

(۷۸) هه مان سه رچاوه، ص (۴۴۱-۴۴۲).

(۷۹) هه مان سه رچاوه، ص ۵۷۰.

(۱۱) عُثُو: که په‌نگه له زمانی کوردیدا (مل نه‌دان) یان (یاخی بوون) بگه‌یه‌نی،
(راغب) ده‌لی: بریتیه له (النَّبُو عن الطاعة) دوره‌په‌ریژی له فه‌رمانبه‌ریی (۸۰)

(۱۲) طُغیان: که له کوردیدا (سنوور شکاندن) و (سه‌رکی‌شیی) ده‌گه‌یه‌نی،
(راغب) یش به (مجاوزه الحد في العصيان) سنوور به‌زاندن له سه‌رپیچیدا، مانای
کردوه (۸۱).

(۱۳) فجور: که له کوردیدا (بی‌نامووسی) یان (بی‌حه‌یایی) له به‌رانبه‌ره‌و، له
ئه‌سلی زمانی عاره‌بیشدا به‌ مانای د‌رین و له‌تکردن (شَقْه)، (راغب) گوتوویه‌تی:
(الفجر: الشق والفجور: شق ستر الديانة) واته: د‌رینی په‌رده‌ی دیندارییه (۸۲).

(۱۴) فسوق: که له کوردیدا (له‌ پ‌ی دهرچوون) و (لا‌پ‌ی بوون) ده‌گه‌یه‌نی و، له ئه‌سلی
زمانی عاره‌بیشدا له (فسق الرُّطْبُ عن قشرته، أي: خرج) {خورما له‌ کیفه‌که‌ی
هاته‌ ده‌ری} وه‌ هاتوه، که مه‌به‌ست ئه‌و تووره‌که‌و کیفه‌یه‌ که هی‌شووه‌که‌ی تی‌دایه
به‌ر له‌وه‌ی گه‌وره‌بی و پ‌ی بگات، (راغب) یش له‌ پی‌ناسه‌ی وشه‌ی (فسق) دا
گوتوویه‌تی: (فسق: خرج عن حِجْرِ الشرع)، واته: (فسق) یانی: له‌ بازنه‌و
جوغزی شه‌رع چووه‌ ده‌ری (۸۳).

(۱۵) فساد: که له کوردیدا (خرابه‌کاری) و (تی‌کچوون) و (ناشووب) ده‌گه‌یه‌نی و
(راغب) یش به: (خروج الشيء عن الاعتدال) دهرچوونی شت له‌ حاله‌تی ئاسایی
خوی، مانای کردوه (۸۴).

(۱۶) لَمَم: که له کوردیدا (لی‌ نزیک بوونه‌وه) و (له‌ دهره‌ هه‌لاتن) ده‌گه‌یه‌نی،
(راغب) یش دهرباره‌ی ئه‌سلی واتایه‌که‌ی له‌ عه‌ره‌بیدا، گوتوویه‌تی: (الْمَمْتُ بكذا:

(۸۰) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۵۴۶.

(۸۱) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۵۲۰.

(۸۲) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۶۲۶.

(۸۳) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۶۳۶.

(۸۴) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۶۳۶.

قارڻته، وفلان یفعل کذا لَمَمًا، أي حیناً بعد حین، وفلان زیارته إمام أي قلیل والَمَمُ: الصغیرة^(۸۵)، واته: الممت بکذا: لیئ نزیك کهوتمهوه.

فلاڻ یفعل کذا لَمَمًا: فلاڻکھس جاروبار ئه و شته دهکات. فلاڻ زیارته إمام: فلاڻکھس کهم کهم سهردان دهکات. لَمَم: گوناحی گچکه.

کهواته: ئیستا دهزانیڼ بۆچی زانایان وشه ی ((اللم))یان که له ئایه تی ژماره (۳۲) سوږه تی (النجم) دا هاتوه به گوناحی گچکه (صغیره) ته فسیر کردوه.

(۱۷) وِزر: که له کوردیدا هر وشه ی (گوناح) و (تاوان) ی له بهرانبهردایه و (راغب) یش گوتوویه تی: له ئه سلدا به مانای قورسیی (ثقل) دئ و پاشان کراوه به ناو بۆ گوناحه کان، چونکه باری شانی خاوه نیان گران دهکن^(۸۶).

خائی دووهم/ گوناحه کان یه گسان نین، به لام تۆبه کردن له هه موویان فه رزه:

گوناح و سه ریچی، که به گشتی ده توانین بلیڻ: بریتیه له (ئه نجامدانی هر جموجوئیکی عه قلی و دهروونی و زمانی و جهسته یی که خوا قه دهغه ی کردوه و چواندنی هر جموجول و کردهویه کی په نهان و ئاشکرا که خوا پیویستی کردوه)، جوړاو جوړه و به گشتی بۆ دوو جوړ: گه وره (کبیره) و گچکه (صغیره) دابه ش ده بی، که دوا یی پیناسه یان ده که ین.

به لام ئه وه ی زانایان له سه ری ریکه و تون و بهر له وهش دهقه کانی قورئان و سوننه ت ده یگه یه نن، ئه وه یه که تۆبه کردن له هه موو جوړه کانی گوناح له سه ر ئینسان فه رزه^(۸۷) به هه موو جوړه کانی گوناح هه رئاو یکیان هه بی و له هر

(۸۵) هه مان سه رچاوه، ص ۷۴۶.

(۸۶) هه مان سه رچاوه، ص ۸۶۷.

(۸۷) به لام سوننه ت و په سه ند وایه له هر شتیکی ناپه سه ندو له هر بی ناگایی (غفلة) یه کیش هر تۆبه بکات، با پیشین گوناحبار نه به یان له لایه الشریعة لاین مانا، ص ۸۶۶.

ئاستیکدا بن، ئینسان کهم و زور دوو چاری گوناخباریی و گلهیی و سهرزنه نشت و سزاو جه زره بهی خوی گه وړه ده بی.

که واته: تویه و گهړانه و دی راست و ساغ بو لای خوا ئه و هیه که بابای تویه کار له هرچی گوناخ و خراپه ی ئاشکراو پنهان و وردو^(۸۸) درشت و کوڼ و تازو و زانراو نه زانراوی هیه، په شیمان بی و ده ستیان لی هه لگری و نه گهړیته وه سهریان و... هتد.

ئجا با بیینه وه سهر جوړه کانی گوناخه کان:

هر هه ندیک^(۸۹) له زانایان رایان وایه که گوناخ و سهر پیچیه کان هه موویان له یه که ئاستدان و سهر جه میان به گه وړه (کیرة) داده نری! به لام له راستیدا وایه و پای زور به و جه ما و هری زانایان راسته که گو توویانه: گوناخه کان له یه که ئاستدا نین و گه وړه گچکه یان هیه^(۹۰).

ئه مه ش چند به لگه یه که له و باره وه:

﴿۱﴾ اِنْ تَجْتَنِبُواْ كَبَائِرَ مَا نَنْهَوْنَ عَنْهُ نُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ

مُدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿۳۱﴾ النساء، واته: ئه گهر خو تان له و گوناخه گه وړانه بپاریزن که لی تان قه ده غه کراون، ئه وه خراپه کانتان لی ده سپړنه وه و ده تان خه ی نه جیگایه کی پر پیزو حورمه ته وه.

(قرطبی) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا نووسیویه تی: ^(۹۱) (لما نهی الله تعالى في هذه السورة عن آثام هي كبائر، وَعَدَ على اجتنابها التخفيف من الصغائر، ودل هذا على أن في الذنوب كبائر وصغائر، وعلى هذا جماعة أهل التأويل وجماعة

۸۸) (الآلوسی) گو توویتی: (التوبة من الصغائر واجبة على مانقل الأشعري، وحكى إمام الحرمين الإجماع عليه) بر وانه: (روح المعاني) - ۱۲، ص ۵۹، واته: تویه له گوناخه گچکه کان فهرزو وه (أشعري) نه قلی کردو و (إمام الحرمين) یش یه کده نگیی زانایانی له سهر نه قلی کردو.

۸۹) بر وانه: (الزواجر عن إقتراف الكبائر) ج ۱ ص ۸، ابن حجر الهیثمی.

۹۰) بر وانه: سهر جا و دی پیشو و مان هه مان بدرگو لاپره، وه: (التوبة في ضوء القرآن الكريم)، ص ۸۹.

۹۱) بر وانه: (الجامع لأحكام القرآن) ج ۵، ص ۱۵۸.

الفقهاء)، واته: له بهر ئه وهى خواى بهر ز له م سووره ته دا چهند گونا حايكى قه دهغه كردوون كه گونا حه زله كانن، به ليني داوه له سهر دووره په ريږي لبيان، كه گونا حه گچكه كان لا بهرئ، جا ئه مهش ئه وه ده گه يه نئ كه گونا حه كان گه وره و گچكه يان تيډان، ئه مهش پاي كو م ه لي تو ي ژ ه ر ه و اني قور ئان و سه رجه م شه ر عزان يشه .

(۲) ﴿الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾ النجم، واته: ئه و كه سانه ي كه خويان له گونا حه زله كان و نا قولايه كان ده پار ي زن، جگه له ورده گونا حه كان (لبيان ده بوورين).

واته: ورده گونا حه كان ئه گهر خوشيانيان لي نه پار ي زن، مادام دووره په ريږ بووبن له گونا حه زله كان، ئه وه هه ر لبيان خوش ده بين.

(۳) ((الصلوات الخمس والجمعة الى الجمعة ورمضان الى رمضان، مكفرات لما بينهن ما لم تُغشَ الكبائر)) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: پي ښج نو ي ژ ه (فه ر زه) كان و، جومعه بو جومعه و، په مه زان بو په مه زان، (گونا حه كان ي) نيوان خويان ده سپر نه وه، به مه رجيك دووره په ريږي له گونا حه زله كان كرابي.

كه واته: (أبو حامد الغزالي) گوته ني^(۹۲): (إنكار الفرق بين الكبائر والصغائر لا يليق وقد عُرفا من مدارك الشرع) نكو ليي كردن له وه كه گونا حه زله كان و گچكه كان جيا واز نين، قسه يه كي شيا و نيه، چونكه به ته ئكيد له به لگه و سه رچا وه شه ر عبييه كان فامرا ونه وه، ئنجا با سه رنج بده ين دا خو پي ناسه ي هه ر كام له گونا ح ي گه وره و گچكه چونه !

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

گوناحی زل (الكبيرة):

زانایان له‌باره‌ی ناساندنی گوناحه‌گه‌وره‌كانه‌وه، بوونه‌دوو كوّمه‌ل:

ا/ هه‌ندیکیان به‌دانانی پیناسه‌ی (تعریف) ده‌یانناسینن، واته: (بالحد).

ب) هه‌ندیکیشیان به‌سه‌رژمیرکردنی گوناحه‌زله‌كان ده‌یانناسینن، واته: (بالعد).

جا له‌پیناسه‌كان باشتیرینیان وهك (ابن حجر العسقلاني) و^(٩٣) (ابن حجر الهیتمی)^(٩٤) گو‌توویانه: پیناسه‌كه‌ی (قرطبی) یه‌كه‌له‌كتیبی (المفهم شرح صحیح مسلم) دا هیناویه‌تی و^(٩٥) ئاوايه: (كل ذنب اطلق علیه بنص كتاب أو سنّة أو إجماع، أنه كبيرة أو عظیم، أو أخبر فيه بشدة عقاب، أو علّق علیه الحد أو شدّد النكير علیه، فهو كبيرة)، واته: {هه‌ر گوناحیك كه‌به‌ده‌قی قورئان، یان سوننه‌ت، یان ئیجماع، ناوی (گه‌وره) یان (مه‌زن) ی لئ نرابی، یان له‌باره‌یه‌وه‌سزای توند راگه‌یه‌نرابی، یان سزاو تۆله (حدّی) شه‌رعیی بو‌دیاری کرابی، یان زۆر ناره‌زایی له‌باره‌وه‌پیشان درابی، ئه‌وه‌گوناحی زله‌}، بو‌سه‌رژمیر (إحصاء) یش پیموایه‌هیچ كه‌س وهك (ابن حجر الهیتمی) سه‌رژمیری نه‌کردوون كه‌له‌كتیبی (الزواج عن إقتراف الكبائر) دا چوارسه‌دو شه‌ست و‌حه‌وت (٤٦٧) گوناحی به‌ناوی گوناحه‌زله‌كانه‌وه‌پیرز کردوون^(٩٦)، هه‌رچه‌نده‌بیگومان هه‌ندیکیان بو‌وینه: پوانینی^(٩٧) حه‌رام (النظر الحرام) گه‌وره‌نین و‌گچکه‌ن، به‌لام به‌هه‌رحال پیموایه‌گوناحی گه‌وره‌ی نه‌بواردوه.

٩٣) پروانه: (فتح الباری) ج ١٢، ص ١٨٢.

٩٤) پروانه: (الزواج عن إقتراف الكبائر) ج ١، ص ٩ تا ١٣، به‌لام (الهیتمی) له‌ (قرطبی) یه‌وه‌نه‌قلی کردوه‌و شیبوه‌ی پیناسه‌كه‌ی (قرطبی) له‌ (ابن الصلاح الشه‌رزوری) یه‌وه‌نه‌میش له‌ (الجلال البلقینی) یه‌وه‌هیناویه‌تی و‌په‌سه‌ندیشی کردوه‌، هه‌روه‌ها (الهیتمی) له‌ (شیخ الاسلام الباززی) یشه‌وه‌هیناویه‌تی.

٩٥) وهك (ابن حجر العسقلاني) لئیه‌وه‌نه‌قلی کردوه‌، پروانه: (فتح الباری) ج ١٢، ص ١٨٢.

٩٦) پروانه: هه‌ردوو‌ك به‌رگی (الزواج...) هه‌تا لاپه‌ره‌ (٩٥٣) له‌ به‌رگی دووه‌مه‌دا.

٩٧) پروانه: (الزواج...) ج ٢، ص (٥٣٣ تا ٥٣٦)، (الكبيرة) (٢٤٢)، به‌لام خۆیشی راجیایی تییدا باس کردوه‌.

گوناحی گچکه (الصغيرة):

دهرباره ی پیناسه ی گوناحی گچکه (الصغيرة) یش زانایان راجیاییه کی که میان هیه، به لام چاکترین و راستترین پیناسه، بو گوناحی گچکه نه مهیه^(۹۸).

(الصغيرة): هي كل ذنب لم يختم بِلَعْنَةٍ او غَضَبٍ او نارٍ، واته: گوناحی گچکه: هر گوناحیکه که له عنه ت، یان تووره یی خوا، یان ناگری دوزخ ی له سهر باس نه کرابی.

شایانی باسه که (ابن تیمیة) ش نه پیناسه یی هه لبراردوه و نه به لگانه شی له سهر هیئاونه وه^(۹۹):

یه: نه پیناسه یی له زانایانی پیشین، وهک (ابن عباس) رضي الله عنهما و (احمد بن حنبل) و غیری نه وانیشه وه هاتوه.

دوو: خوای به خسه هر فره موویه تی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (۳۱) النساء، وهک ده بینین خوای فره مایشت راست و دادگر، گفتی داوه به هر که سیئ که خوای له گوناحه زله کان بیاریزی، ورده گوناح و هه له کانی لی بسپریته وه، ده جا بیگومان که سانیئ نه و گوناح و تاوانانه بکهن که خوا به نه فرین و تووره یی و خه شمی خوای و ناگر مؤری کردوون، یان سزاو توله ی دنیایی بو دیاری کردوون، ناگونجی بلین: که نه و جوړه که سانه گفت و به لینی خویان بو هاتوته دی، که واته: ده بی گوناحه گچکه کان غیری نه و جوړه گوناح و تاوانانه بن.

سی: نه و پیناسه یی ده که ریته وه بو نایه ته کانی قورئان و فره مایشته کانی پیغهمبری خوا ﷺ.

(۹۸) پروانه: (شرح العقيدة الطحاوية) لابن أبي العز الحنفي، ص ۳۷۱.

(۹۹) پروانه: (الفتاوى الكبرى) لابن تيمية، ج ۱، ص ۴۷۷.

چوار: به گوڙهی ئهه پیناسیه دهکری گوناچه گهره و گچکه کان له یهک جیا بکری نه وه، به لام به پئی بوچوون و پیناسه کانی دیکه ئه و ئامانجه نایه ته دی.

که واته: به کورتی: هه موو ئه و گوناخ و هه له و په لانه ی که به دهقیکی شهرعی راست و راشکاوو بی راجیاییه کی ئه و تو، گوناخ (دنب، اثم، خطا، سیئه، جرم) بوونیان ئیسیات بووه و پیناسه ی گوناخه زله کان (الکبائر) یشیان به سه ردا ناچه سپی، ئه وه به گوناخی گچکه داده نرین.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

چوار: به گویره ی ئه م پیناسه یه ده کری گوناچه گهره و گچکه کان له یه ک
جیا بکری نه وه، به لام به پی ی بوچوون و پیناسه کانی دیکه ئه و ئامانجه نایه ته
دی.

که واته: به کورتی: هه موو ئه و گوناخ و هه له و په لانه ی که به ده قیکی شهرعی
راست و راشکاوو بی راجیاییه کی ئه و تو، گوناخ (دنب، اثم، خطا، سیئه، جرم)
بوونیان ئیسیات بووه و پیناسه ی گوناچه زله کان (الکبائر) یشیان به سه ردا
ناچه سپی، ئه وه به گوناخی گچکه داده نرین.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

(إصرار) دا گوټوویانه^(۱۰۰): (إن الإنسان یؤاخذ بما وطن علیه ضمیره وعزم علیه بقلبه من المعصية)، واته: بیگومان مروؤ له سهر ههر جوړه سهر پیچییه که دلی له سهرکردنی چه سپاندوهو له دهر وونییدا رهگی داکوتاوه، سزا دهری.

پیغه مبریش ﷺ له وباروهه فهرموویه تی: ((إرحموا تُرحموا، واغفروا یُغفر لکم، ویل لإقماع القول ویل للمُصرین)) رواه البخاری فی الأدب المفرد، عن عبدالله بن عمرو بن العاص (رضی الله عنهما)، واته: به زهی بنوینن به زهییتان به رانبر دهنوینری (له لایه ن خواوه)، وه له خه لکی ببورن لیټان دهبوردری، سزای سهخت بو قسه ی خه لک هه لگره وان^(۱۰۱)، سزای سهخت بو سوربووان (له سهر گوناخ).

سی: به گچکه و کهم سهرکردنی گوناخ:

نه مییش هوکاریکی دیکه ی گهره بوونی حوکی گوناخه گچکه کانه، له وباره شه وه چهند فهرمووده یه که له پیغه مبرری خواوه ﷺ هاتون، بو وینه:

۱- ((عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ كان يقول: يا عائشة! إياک ومُحَقَّرات الذنوب، فإن لها من الله عزوجل طالباً)) رواه احمد وابن ماجه وسنده حسن، واته: نه ی عائشه! خوټ له گوناخه به کهم دانراوه کان بپاریزه، چونکه له لایه ن خوی زال و پایه به رزه وه داواکه ریان هه یه.

۲- ((إياکم ومُحَقَّرات الذنوب، فأنهن یجتمعن علی الرجل حتی یهلکنه)) رواه احمد والطبرانی وسنده حسن، ورواه احمد عن سهل بن سعد وهو صحیح^(۱۰۲)، واته: له گوناخه به کهم ژمیردراوه کان وریابن، چونکه له سهر کابرا که له که دهن، هه تا ده یغه وټینن.

(۱۰۰) بپروانه: (تفسیر القرطبی: الجامع لأحكام القرآن) ج ۴، ص ۲۱۵.

(۱۰۱) وشه ی (أقماع) کوی (قمع، قمعة) یه که جوړه میټیکی شینه وه کؤل کهرو نیسترو نهو جوړه ولاخانه نابیټه وه، به کوردی (میټشکه ره) و (که رموزه - خهره نگه ز) ی پی ده ټین، جا که سانیکیش که قسه ی خه لکی هه لده گرنه وه ده یگیرنه وه، بهو جوړه زینده وهره شوبه یټنراوان، بپروانه: (مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۶۸۴.

(۱۰۲) بپروانه: (الأدب الشرعیة)، ص ۱۳۵.

(انس بن مالک) یش گوتوویه تی: (إنکم لتعملون أعمالاً هي أدق في أعینکم من الشعر، کُنَّا نَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمُوَبِّقَاتِ) رواه أحمد والبخاري^(۱۰۳)، واته: ئیوه هندیك کرده وان ده که نه له بهرچاوتان له (موو) باریکترن، ئیمه له پوژگاری پیغه مبهردا ﷺ له گوناچه فهوتینه ره کانه مان دهنانین.

چوار: پی دلخو شېوون:

دلخو شېوون به گوناخی گچکه ش هوپه کی دیکه ی زلبوونی حوکمه که یه تی، چونکه بابای گونا حکار ده بی به گونا ح و هه له کانی دلته نگو ناروحت و خه فه تبار بی، مادام دهنانی که خوی بهرزو مه زن ئه و ره فتاره ی پی ناخو شه، به لگه ی ئیسیاتی ئه م هوکاره ش له کاتی خستنه پروی هوکاری پینجه مدا باس ده که ی.

پینجه م: به ناشکرا ئه نجام دانی و نه شار د نه وه ی:

ئهمیش هوپه کی دیکه ی به گه وره دانانی حوکمی ورده گوناچه کانه و، ئه م فهرمووده یه ش به لگه یه تی و به لگه ی (پی دلخو ش بوون) یشه، چونکه که سیك به گونا ح و هه له و خراپه یه ک دلخو ش نه بی و شانازی پیوه نه کات، ناشکرای ناکات! (کل امتي معافي إلا المجاهرون، وإن من المجانة أن يعمل الرجل بالليل عملاً ثم يصبح وقد ستره الله فيقول: يا فلان عملت البارحة كذا وكذا، وقد بات يستره ربه ويصبح يكشف ستر الله عنه) رواه البخاري في كتاب الأدب^(۱۰۴) عن أبي هريرة رضي الله عنه: واته: هه مو ئوممه تی من سه لامه ت دهن بیجگه له به ناشکرا گونا حکاران، وه له بی ئابرووی یه که کابرا به شه وی کرده وه یه ک (مه به ست گوناچه) بکات، که چی به یانی که خوا بو ی پوشیوه، هه لسی و بلئ: هو فلانکه س دویئی شه وی

(۱۰۳) هه مان سهرچاوه و بدرگو لاپه ره.

(۱۰۴) پروانه: (فتح الباری) ج ۷، ص ۴۸۷، تېبین: کتبی (الأدب المفرد) ی (بخاری) جیابه له (کتاب الأدب) که به کیکه له بابه ته کانی (المعجم البخاری)

ٺاوا ٺاوام ڪرد! پهروڙدگاری به شهوگار بوی پوڻیوه کهچی بهیانی پهردی خوا
لهسر خوی لادہبات!

دیاره لهم فرموده یه شد! پیغمبر ﷺ به گشتی ناوی گوناخی هیئاوه
کهوڙه و گچکهی دهگریتهوه.

شهش: هه لڙه له تان به پوڻینی خوا:

ٺه میس هوکاريکی دیکهی گواستنه وهی حوکمی ورده گوناچه کانه له گچکهوه بوی
کهوڙه، چونکه ناشکرایه که دنیا بوون (امن) له نه خشه و پلان (مکری) خوی دادگر،
یه کیکه له گوناچه زله کان، وهک خوا فرمودیه تی: ﴿أَفَأَمْنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (۱۱) الاعراف، دهجا بابای سه رگه رمی گوناخی
گچکهش که خوا به لوتفی خوی ماوهیه که بوی پوڻیوه، ٺه گهر بهو پوڻینهی خوا
فریوی خواردو دنیا بوو، مانای وایه ٺهوه خه سلته کوشندهو بیړه زایه تییدا
هاتوته دی.

(الزبیدی) له وباروه گوتویه تی^(۱۰۵): (الإِغْتِرَارُ بِسِتْرِ اللَّهِ وَالِاسْتِخْفَافُ بِحِلْمِهِ وَإِنْ
كَانَ صَغِيرَةً وَلَكِنَّهُ يَكْبُرُ، لِأَنَّهُ يَتَسَبَّبُ مِنْهُ الْأَمْنُ مِنْ مَكْرِ اللَّهِ وَهُوَ كَبِيرَةٌ)، واته:
هه لڙه له تان به پوڻینی خواو گوئی پی نه دانی هیدی و مهنیدی خوا، ٺه گهر
گچکهش بی، به لام له ٺه نجامی ٺه وده که ٺه مین بوون له ته گیری خوی لی
دهکه ویتوه، که گوناخی کهوڙه، ٺه ویش کهوڙه ده بیټ.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

حەوت: ئەنجامدارانی گوناحی گچکە لەلایەن زانیەکی پێشڕەوو چاوە لێکراوەوە:

ئەمیش ھۆکاریکی دیکە ی مەترسیدارو کاریگەری گەورەبوونی ھۆکمی گوناحی گچکە، چونکە بابای زاناو پێشەوا خەڵک سەرئەو دەدەن و ھەڵاڵ و ھەرامی لێ فێر دەبن و ھەردەگرن و گوناحیکی گچکە ی کە زاناو پێشەوا یەک دەیکات، بۆ وێنە: ریش تاشین، جگەرە کێشان، ڕوانینی ھەرام.. ھتد، لە ئەنجامی ئەوەدا کە خەڵکی چاوی لێ دەکەن و پەپرەویی لێ دەکەن چەندان کەس ئەو گوناحانە دەکەن و پەنگە ھەر بە گوناحیشیان دانەن، چونکە لە ڤلانە مەلاو مامۆستایان بینێوە!!

(الإمام أبو حامد الغزالي) لە ٥ بارەوہ گوتوویەتی^(۱۰۶): (ان تصدر الصغيرة عن علم يُقتدى به، فذلك عظيم لأنه يبقى بعد موته)، واتە: گوناحی گچکە ئەگەر لە زانیەکی پەپرەوی لێ کراوەوە دەربچێ، ئەوہ گەورە، چونکە پاش مردنیشی ھەر دەمێنێ.

دیارە وەک پێشتر گوتمان نەک تەنیا دوا ی مردنی، بە لکو ھەر لە حاڵی ژیا نیشدا بەلادەبیتەوہ تەشەنە دەکات و ئایەتی: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ

وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (العنکبوت ۱۳)، یان، بەسەردا دەچەسپێ و دەکەوێ بەر ھۆکمی فرمایشتی ﷺ ((...ومن سن سنة سيئة كان عليه وزرها و وزر من عمل بها من بعده...)) رواه مسلم عن أبي عمر وجريير بن عبدالله -رضي الله عنهم-، واتە: وە ھەرکەسێک ڕێ ی خراپە یەک بشکێنێ ئەوہ گوناهی خۆیشی لەسەرەو ھی ئەوانەش کە دوا ی وی ئەنجامی دەدەن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بەشى شەشەم:

شۈينەۋارى خراپ و شووم و زىيانى گوناح و تاوان بۆ تاك و كۆمەل

خالى يەكەم: لە ژيانى تاكدا.

خالى دووهم: لە ژيان و گوزەرانى كۆمەلدا.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

خوای په‌روم‌دگار د‌رباره‌ی پیغهمبه‌ری کوټایی و نه‌خوینده‌واری خوئی (محمد بن عبدالله) ﷺ ف‌رموویه‌تی: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾
 (۱۵۷) الأعراف، واته: ف‌رمانیان پئی ده‌کات به‌هرچی چاک و په‌سه‌نده‌و له‌هرچی شتی خراب و نا په‌سه‌نده‌ده‌یانگ‌یرته‌وه، وه‌هرچی شتی پاک و سوود به‌خشه‌بویان‌ه‌لال ده‌کات و، هرچی پیس و زیانبه‌خشه‌لییان‌قه‌ده‌غه‌ده‌کات، وه‌باری‌قورسیان و نه‌و کوټ و زنجیرانه‌ی پییان‌ه‌وه‌یه‌لییان‌ل‌ده‌بات..)

له‌م‌ثایه‌ته‌وه‌و له‌چه‌ندان ده‌قی دیکه‌ی‌قورټان و سوننه‌ته‌وه‌ده‌درو‌شیته‌وه، که‌خوای‌کاربه‌جئ‌هرچی‌بو‌به‌نده‌کانی‌په‌سه‌ندی‌کردوه، س‌ر له‌به‌ر به‌رژوه‌ندی و خیر و خوشیبه‌بویان و هرچی‌پیش‌گیریشی‌لییان‌کردوه‌ز‌ه‌رو‌زیانی‌پووته‌و، شتی‌پاک و چاک و سوودبه‌خش‌نه‌بئ‌بوئی‌ه‌لال‌نه‌کردوون و، ج‌گه‌له‌شته‌پیس و خراب و زیانبه‌خشه‌کانیشی‌لی‌قه‌ده‌غه‌نه‌کردوون! دیاره‌ئه‌م‌راستیبه‌ش‌به‌بئ‌ئیمان و قه‌ناعه‌ت پئی‌هیانی‌بئ‌له‌ره‌له‌ر (بلا‌تذبذب)ی، ئینسان‌نابیت‌ه‌مسولمان، به‌لام‌به‌زیاترو‌چاکتر‌تیوه‌پ‌امان و س‌رنج‌دانی‌ش‌ریعت و ریس‌او‌یاسا‌کانی‌ده‌بیت‌ه‌قه‌ناعه‌تیکی‌پته‌وترو‌قوولتر، که‌واته: هر‌به‌گشتی‌گوناح و تاوانه‌کان‌تیک‌رایان‌ویرای‌قیامه‌ت و دواپوژ، بوژیان‌دنای‌تاک و کو‌مه‌ل‌یش‌پیس و خراب و زیانبه‌خش و به‌ز‌ه‌رن و، درختی‌ژه‌قنه‌مووتی‌بابای‌ته‌یری‌گول‌ئاسا و به‌د‌ف‌ه‌رن، به‌لام‌با‌س‌رنجی‌ژماریه‌که‌له‌ز‌ه‌رو‌زیانه‌تاک‌یی و کو‌مه‌ل‌ایه‌تیبه‌کانیشیان‌بد‌ه‌ین، به‌ر له‌وه‌ش‌پیویسته‌ئه‌و‌راستیبه‌مان‌له‌بیر‌نه‌چئ‌که‌زیانی‌هره‌گ‌ه‌وره‌و‌کوشنده‌ی‌گوناح و س‌رپیچی و خراپه‌کان، نه‌وه‌یه‌که‌له‌روژ‌ی‌دوا‌یدا‌د‌رده‌که‌وئ و ده‌بیت‌ه‌مایه‌ی‌پرو‌ز‌ه‌ردیی‌ئینسان و س‌رشو‌پ‌یی و ز‌ه‌بوونی و، گیروده‌ی‌سزاو‌ج‌ه‌ربه‌زه‌ی‌دو‌زه‌خ‌بوون، خوا‌به‌که‌رهمی‌خوئی‌په‌نامان‌بدات.

یه کهم: له ژبانی تاکدا:

یهک: بی هیژبوونی ئیراده:

وهك چۆن ئیرادهی ئینسان به هوئی طاعت و چاکه کارییهوه به هیژو پتهو دهبی، له نهجای گوناح و خراپه کاریی و تاوانیشدا بی هیژو له رزوك دهبی و، ئەمەش شتیكه تاقیکراوه تهوه و زانراوه (۱۰۷)، بابای لاری و خراپه کارو گیرۆده بوو به گوناحوه، له بهرانه بهر نه فس و ئاره زوه ناره وایه کانیدا یه کجار دهسته پاچه و کلۆلهو، هیچ جوړه بهر نه لستییه کی بو ناکړی و به دهست شهیتان و نه فسه وه دیل و زهلیل بووه!

دوو: بوونه بازیچه و نامرزی یاری به دهست شهیطانه وه:

دیاره گوناح و تاوانه کان توپو ته له و داوای شهیتان و ئینسانه کانیاں پی پراو دهکات! جا خوای دادگر فەرموویه تی: که شهیتانه کان ده به دۆست و هاو پازی بی بپروایان و خراپه کاران: ﴿... إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷) وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَالْأَعْرَافَ ﴿۲۸﴾ واته: بیگومان ئیمه شهیتانه کانمان کردوونه دۆستی ئه وانه ی ئیمانیاں نیه، وه کاتی که کاریکی ناقولا ده کهن ده لاین: باب و باپیرانمان بینی وایان ده کرد...!

﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (۲۹) الزخرف ﴿۳۰﴾ واته: وه هه رکه سی که ئاست یادی (خوای به خشنده دا کویری شهیتانیکی بو ساز ده کهین که ده بیته هاو پازی...

بهلئ وهك چوَن ئينسان ههتا خواپه‌رست ترو چاكه‌كارتر بئ، له لای خواو به‌پړزانی بالا (الملا الأعلى) خوشه‌و‌یشت تر ده‌بئ و زیاترو چاكتر هاوكاری خیرو چاكه‌ی ده‌كړئ، به‌هه‌مان شیوه‌ش ههتا كافرو بئ‌دین ترو خراپه‌كارتریش بئ، له شه‌یتانه‌كان نزیكتر ده‌بئ پتر ده‌یخه‌نه ژیر پكیښ و كوټ‌پو‌لئ خویانه‌وه.

سئ: نه‌مانی چاكه و خیرو خوشی و گرفتار بوون به ژینتالئ و شپ‌رزه حالئیه‌وه:

ئهمیش یه‌كی دیکه‌یه له شوینه‌واره شووم و نه‌گبه‌ته‌کانی گوناح و تاوان له ژیانئ مرو‌قداو، ده‌قی قورئان و سوننه‌ت له‌وباره‌وه زور‌زورن، كه به‌خته‌وه‌ریی و خیرو خوشی مه‌عنه‌ویي و هه‌رزانی و نازو نیعمه‌ت و پیت و پی‌زی ماددی زاده‌و به‌ره‌می ئیمان و پاریز‌گاری و چاكه‌کاریه‌و، پی‌چه‌وانه‌كانیشیان زاده‌و به‌ره‌می كوفرو خراپه‌کاری و تاوان‌باریین، بو‌وینه:

۱- ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ زِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ۚ طه﴾، واته: هه‌ركه‌سیك

پوو له به‌رنامه‌ی من وه‌گپړئ، ئه‌وه بی‌گومان گوزهرانیكی ته‌نگو تالئ ده‌بئ.

۲- ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ ۚ الشورى﴾، واته: هه‌ر

به‌لایه‌كتان تووشبئ ئه‌وه به‌هوی (گوناحه‌کانی) كرده‌ی ده‌ستی خوتانه.

۳- ((لا‌يزيد في العمر إلا البر، ولا يرد القدر إلا الدعاء، وإن الرجل ليخرم الرزق

بالذنب يصيبه)) رواه ابن ماجه عن ثوبان - رضي الله عنه - وسنده حسن كما في

الزوائد، واته: ته‌نها چاكه‌کاری ته‌من زیاد ده‌كات و به‌س پارانه‌وه قه‌در

ده‌گپړتیه‌وه، وه جاري وایه كابر پو‌زییه‌كی لئ ده‌گپړتیه‌وه به‌هوی

گوناحیكه‌وه كه ده‌يكات.

شایانی باسیشه كه نه‌خوشی و گریه‌ه دهر وونی و كو‌مه‌لایه‌تییه‌كان، كه ئیستا

سه‌رتاپای جیهانی پو‌ژئاوا به تایبه‌ت و دنیا‌ی كوفریان به‌گشتی گرتوته‌وه، وهك به

ته‌جره‌به‌و له واته‌بارم پزېشك و پسر و ناس و كو‌مه‌لناسیش ده‌لئ:

زاده و بهر هم و هه لقولاوی واقیع و بارودوخی کافرانه و تاوانبارانه و خراپه کارانه ی
ئه و کو مه لگا لاری و سه رگه ردانه به پوالت پیشکه وتووو به خته و هرو له پراستییدا
دواکه وتووو ژینتا لانه!

دووهم: له ژبانی کومه لگادا:

خوینہری بہریز!

وہنبی گوناح و خراپہ کاری ته نیا له ژبانی تاکدا شوینه واری شوومی هه بی، به لکو زیان و مال ویرانییه که گوناح و تاوان پهیدای ده کهن، کو مه لگا و میلله تیش ده گریته وه، وه خوا فهرموویه تی: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ

خَاصَّةً ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: وه له به لايه كه خوتان پيارين كه تهنيا نه وان هاتان ناگرته وه كه ستميان كردوه... به لي سزاداني ميله تان و كومهلگايه كان به هو ي گوناح و تاوانه كانيا نه وه، يه كيكه له ياسا (سنة) كاني خوا له ميژوي مروفاهي تهيدا، وه كه فهرموويه تي: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا

الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَتْمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ

مَسْكِينَهُمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا

مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقُرُونِ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ ﴿٣٩﴾ فَلَمَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ

أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ

الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾ العنكبوت ﴿١٠٣﴾

وهك ده‌بینین پاش گه‌رانه‌وه و ئاماژه پیکردنی به‌سه‌رهاتی سه‌ربه‌فه‌تاره‌ت چوونی ژماره‌یه‌ك له‌گه‌ل و کۆمه‌له‌ لاری و سه‌رکه‌شه‌كان و طاغوت‌ه‌ خۆبه‌زنگره‌كان، فه‌رموو‌یه‌تی: (فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنْبِهِ)، هه‌رکامی‌کیانمان به‌هۆی گوناچه‌که‌یه‌وه‌ گرت و سزادا!!

جا ده‌توانین ئاماژه به‌ سێ جوړه‌ شوینه‌واری شووم و به‌دی گوناخ و تاوان له‌ ژبانی کۆمه‌لگا و گه‌لاندایه‌کین:

یه‌ك: په‌رت‌ه‌وازه‌ و په‌راگه‌نده‌ بوون، بۆ چه‌ند تاقه‌ و پێرپێکی پێکه‌وه‌ دژو

ناکۆک :

دیاره‌ ئه‌م ده‌رد و نه‌خۆشی دایر دایر بوون و په‌رت‌ه‌وازه‌ بوونه‌، پێست‌ترین و کوشنده‌ترین و بێ‌هه‌زات‌ترین شوینه‌واری شوومی خراپه‌کاری و گونا‌ه‌باریی و لاری و لاساری گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌و، هه‌ر گه‌ل و کۆمه‌لێک گه‌یۆده‌ی ئه‌م نه‌خۆشییه‌ گورچک بره‌ بوو، له‌ هه‌یج ناز و نعیمه‌تێک به‌هه‌رمه‌ند نابێ و هه‌یج خه‌یرو خۆشییه‌ك له‌ خۆی نابینێ! هه‌ر بۆیه‌ش خۆی دادگه‌رو کاربه‌جێ به‌ پێغه‌مبه‌ری خۆی ﷺ راگه‌یانده‌وه‌ که‌ هه‌ر که‌سێک بپێته‌ مایه‌ی دایر دایر بوون له‌ یه‌ك پچ‌راندنی شیرازه‌ی میله‌ته‌ و کۆمه‌ل، ئه‌وه‌ فەری به‌سه‌ر تۆوه‌ نامینێ و له‌ بازنه‌ی ئیسلام ده‌چیت‌ه‌ ده‌ری: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أَنتَ مَنَّهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ (١٥٩) الأنعام ﴿١٥٩﴾

هه‌روه‌ها‌ خۆی په‌روه‌ردگار وه‌ك تۆله‌ و سزا و جه‌زه‌به‌یه‌ك، هه‌ره‌شه‌ی به‌ په‌یدا‌کردنی ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی (النزاع و الصراع) له‌ تۆمه‌ته‌ی ئیسلام کردوه‌، که‌ له‌ ئه‌نجامی لادان و خراپه‌ و تاوانه‌کانیاندا گه‌یۆده‌ی ده‌بن و فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿قُلْ

هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسِكُمْ شِعْرًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ ﴿٦٥﴾ الْأَنْعَامُ ﴿٦٦﴾، واته: (ئهی موحه ممه د) بلای: (به ئوممه ته که ت) که خوا توانا داره که له سهره وه تانه وه به لاتان بو بنیرئ، یان له ژیر پیتانه وه، یان بتانکاته چهند پیرو تاقمیکي تیکه ل و پیکه ل وه زه برتان پی له یه کتر بوه شینئ و به گز یه کتر تاندا بکات.

دوو: گیروده بوون به جوړه ها به لاو گرفتاری و مهینه تییه وه:

شوینه واریکی دیکه ی شوومی به دره فتاری و گونا حباری و بی به ندوباری له ژیان و گوزهرانی میلله تاندا بریتیه له گیروده بوون به به لاو مهینه تییه جوړاو جوړه کان، ئهم راستییه ش زور له دهقه کانی قورئان و سوننه داکوکی له سهر دهکن، بو وینه:

۱- ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ﴿١٦﴾ الْأَعْرَافُ ﴿١٧﴾، واته: وه نه گهر هاتباو خه لکی ئاوه دانییه کان ئیمانیان هیئاباو پاریزگارییان کردبایه، ئه وه مسوگر پیت و پیزی ئاسمان و زه مینمان به سهردا هله درپشتن، به لام (له جیاتی ئه وه) بی پروا بوون، بویه به هوئی کرده وه (خرابه) کانیه وه گرتمان و سازمان دان.

۲- ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ﴿١٣٣﴾ الْحُلُ ﴿١٣٤﴾، واته: وه خوا وینه یه کی هیئایه وه: ئاوه دانییه کی بی ترس و نارام (هه بوو) که له هه موو شوینیکه وه بژیوی بو دهات به فراوانی، به لام (له جیاتی سوپاسگوزاری) به ران به چاکه و نیعمه ته کانی خوا

سیلہیی کرد، خواش پوښاکي برسپهتی و ترسی به بهرداگردن و پیانی
چیزتن، له سونگهی نهو (گوناحان) هوه که دهیانکرد.

۳- ((عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما قال: اقبل علينا رسول الله ﷺ فقال: يا
معشر المهاجرين: خمسٌ إذا ابتليتم بهنَّ واعوذ بالله أن تدرِكوهنَّ:

(ا) لم تَظْهَرِ الفاحشةُ في قومٍ قطُّ حتَّى يُعْلِنُوا بها إلا فشافيهم الطاعون
والأوجاعُ التي لم تكن في أسلافهم الذين مضَوْا.

(ب) ولم يَنْقُصُوا المكيالَ والميزانَ إلا أُخْذُوا بالسَّنينَ وشِدَّةَ المؤنَّةِ وجَوْرَ
السُّلطانِ عليهم.

(ج) ولم يَمْنَعُوا زكاةَ أموالهم إلا مُنِعُوا القَطْرَ من السماء ولولا البهائم لم يُمَطَرُوا.

(د) ولم يَنْقُضُوا عَهْدَ الله وعَهْدَ رسوله إلا سَلَطَ الله عليهم عَدُوًّا من غيرهم، فَأَخَذُوا
بَعْضَ ما في أيديهم.

(هـ) وما لَمْ تَحْكَمْ أُمَّتُهُمْ بِكِتَابِ اللهِ وَيَتَخَيَّرُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللهُ إلا جَعَلَ اللهُ بِأَسْهُمٍ
بَيْنَهُمْ)) رواه ابن ماجه وقال في مجمع الزوائد: هذا حديث صالح للعمل به وقال
الألباني هذا الحديث حسن الإسناد وأخرجه الحاكم في المستدرک وقال: حديث
صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي (۱۰۸).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ پرووی تیگردین و فہرمووی: ئہی کو مہلی کوچکہ ران!
پینچ (گوناح) ہرکاتیک گروڈہیان بوون (۱۰۹)، وہ پہنا دہبہ مہ بہر خوا کہ پیان
راہگہن:

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

(۱) بی ئابرووی هه رگیز به شیوه یه که به ئاشکرا بیکه، له نیو هیچ گه لیکدا پهیدا نه بووه، مه گهر تاعوون و دهر دو نه خوشی وا که له پی شووه کانیاندا نه بوون، له نیویان بلا بوته وه.

(۲) وه هیچ کاتیك (کۆمه لیک) کی شان و پیوانیان به ناته واویی نه کردوه، مه گهر گرانی و قات و قری و سته می حوکمرانیان به ملدا هاتوه.

(۳) وه هه رکاتیك (کۆمه لیک) زه کاتیان له مال و سامانیان نه دابی، حه تمه ن بارانی ئاسمانیان لی گیراوه ته وه و ئه گهر له بهر ئاژهل نه بوایه، هیچیان بو نه ده باری.

(۴) وه هیچ کاتیك (کۆمه لیک) په یمانی خوا و په یمانی پیغه مبه ره که یان نه شکاندوه، مه گهر خوا دوژمنیکی بیانی به سه ریاندا زال کردوه، هه ندیک مال و سامانیان به تالان بردوه.

(۵) وه مادام (کۆمه لیک) حوکمرانیان به پیی کتیبی خوا حوکم نه که ن و بهر ژه وه ندیی ته نیا له وه دا نه بینن که خوا نارد وویه ته خوار، ئه وه بیگومان خوا به گژیه کتریاندا ده کا.

سئ: له ری راست هه تله بوون و خوشویستنی کویره رییان:

ئه میش یه کی دیکه یه له میوه ژه قنه مووتیه کانی دره ختی گوناح و تاوان له ژیانی میلیله ت و کۆمه لگادا، که له سۆنگه ی لادان و خراپه کانه وه دوو چاری پیی راست نه دیتن و هه ق له بهر چاو بی زران و ناهه ق له بهر چاو شیرین کران ده بن! خوی په ره ردگار له و باره وه فه رموویه تی: ﴿سَاصْرِفْ عَنْ عَائِلَتِي الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّآءِيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِعَائِلَتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا

عَافِينَ ﴿١٠٦﴾ الأعراف، واته: بیگومان ئه و که سانه ی که به ناهه ق له زه ویدا خویان

به زل ده گرن له (تیگه یشتنی) ئایه ته کانمیان لاده دهم، وه ئه گهر هه موو نیشانه یه که
ببینن ئیمانی پی ناهینن، وه ئه گهر پئی راست به دی بکه ن نایگر نه بهر، به لام ئه گهر
پئی چه وت وه له ببینن ده یکه نه پربازیان، ئه وه ش له سوڼگه ی ئه وه وه (سه ره پای
خو به زلگرتن) که بهروایان به نیشانه کانمان نه هیناو لییان بی ئاگابوون.

به لئ به هو ی گوناح و تاوان و خراپه کاری و به دره فتارییه وه، میله هت دوو چاری
زهین کویری و، دلره ش هه لگه پان و، له پئی هه ق وه رگه پان و، به ره و ریچکان لادان
ده بن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

به‌شی‌ه‌وت‌ه‌م:

کاریگه‌ری و به‌ره‌م و شوینه‌واری گه‌رانه‌وه لای‌خوا له سرینه‌وه‌ی گوناح و چاک‌کردنی ئینساندا

خالی یه‌که‌م: کاریگه‌ری و به‌ره‌م و شوینه‌واری گه‌رانه‌وه لای
خوا له سرینه‌وه‌ی گوناحدا
خالی دووهم: کاریگه‌ری و به‌ره‌م و شوینه‌واری گه‌رانه‌وه لای
خوا له چاک‌کردنی ئینساندا

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

خوښه وري خوښه ويست!

خوا پشتيوان بڼی له م بهشي حه و ته مه دا له دوو خالی سهره کيدا باسي بهرهم و شوښه واري پر خيرو بيړي توبه و گهړاندوه لای خوا دهکين:

خالی يه کهم: شوښه واري توبه له سپينه وې گونا خدا.

خالی دووهم: بهرهمي گهړاندوه لای خوا له چاککردنی ئينساندا.

پيوسته ئه ودهش بگوترئ که شوښه واري پيروزو بهرهمي بهرکه تدارو به پيړي توبه و گهړاندوه لای خواي دادگرو به خشر - تبارک و تعالی -، به شيوې راسته قينه ي ته نيا له قيامت و دواړوژدا ده زانري و ئاشکرا ده بڼی، به لام بيگومان کرده و چاکه کان بهر له قيامت و دواړوژيش بهرهم و خيرو بيړيان هر دهره که وئ و ئينسان پيش ئه ولا له ملا لييان بهرهمه ند ده بڼی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

خالی یه کهم: کاریگه ریی شوینه واری توبه له سرینه وهی گوناخدا:

ئهم خاله له شهش ورده باس پیکهاتوه:

یهک: مانای سرینه وهی گوناخه کان به گشتیی:

له قورئانی به پیژو سوننه تی پیغه مبهری به پیزدا ﷺ چه ند وشه یهک بو گه یاندنی لیبور دنی خواو پۆشین و سرینه وهی گوناخ و تاوانی به نده کان، پاش توبه کردن و داوای لیبور دنی له خوا کردن، به کارهاتوون و زور دووباره بوونه وه، به تایبتهت ئهم سی وشه یه:

المغفرة: که (راغب) ئاوا مانای کردوه: (الْغُفْرَانُ وَالْمَغْفِرَةُ مِنَ اللَّهِ: هُوَ أَنْ يَصُونَ اللَّهُ عَبْدَهُ مِنْ أَنْ يَمْسَهُ الْعَذَابُ)، واته: (مغفرة وغفران) که له خواوه بن: ئه وه یه که خوا به نده که ی له وه بپاریزی که ئازارو ئه شکهنجه بدری، ههروه ها مانای پۆشین (سَتر) ییش ده گه یه نی^(۱۱۰)، ههروه ها وشى ناوبراو به هه موو شیویه به کاره یانانه کانیه وه (۲۰۸) جا له قورئانی دا هاتوه.

التكفير: که (راغب) گوتویه تی^(۱۱۱): (الكفر في اللغة ستر الشيء، و وصف اليل بالكفر لستره الأشخاص والزراع لستره البذر في الأرض...)، واته: (کفر) له زماندا دا پۆشینى شته، بویه شه وگار به (کافر) ناو نراوه، چونکه خه لکی داده پۆشی، جوتیاریش (بویه به (کافر) وه سف کراوه)، چونکه توو له زه ویدا په نهان ده کات.

العفو: که (راغب) له پیناسهیدا گوتویه تی: (عَفَوْتُ عَنْهُ: قصدت إزالة ذنبه صارفاً عنه، فالمفعول في الحقيقة متروك) یانی: (عفوت عنه) ویستم گوناخه که ی نه هیلم ولیی لابه رم، که واته: بهرکاره که له راستیدا (له رسته ی: (عَفَوْتُ عَنْهُ) دا)

(۱۱۰) بپروانه: (مفردات ألفاظ القرآن)، ص ۶۰۹.

(۱۱۱) هه مان سدرچاوه: ص ۷۱۷-۷۱۶.

دیاره هرکام له خاوه نانی ئەم پراو بوچوونانهش تارادهیهك توانیویانه چهند به لگهیهك له سهر راستیی قسهو رایه کانیان بهیننهوه، که دهرفتهمان نیه بیانخهینهوو.

به لām بو جیاوازی و په یوهندی نیوان (مغفرة) و (تکفیر) پیم وایه پای (ابن قیم الجوزیه) له هه موو رایه کانی دیکه به هیژتره، هرچهنده پای ئه ویش (رشید رضا) چهند تیبینیهکی له سهر خستوونهوو (۱۱۷).

رایه که ی (ابن القيم) یش به کورتی ئەمیه که (۱۱۸): (مغفرة) و (تکفیر) جاری و ههیه پیکه وه دین و جاری واش ههیه هرکامیان به ته نیا، جا ئە گهر پیکه وه بوون، ئه وه واتیان جیاوازه و (مغفرة) تایبه ته به گوناچه گه وره کانه وه و (تکفیر) یش تایبه ته به ورده گوناچه کانه وه.

دیاره هرکام له نایه تی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَعَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (النساء ۳۱)، وه فهرمووده ی: (الصلوات الخمس.. کفارات لما بینهن ما لم تُغَشَّ الكبائر) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح، پشتگیری رایه که ی (ابن القيم) ده کهن.

به لām ده عوای: تایبه ت بوونی (ذنوب) به گوناچه زله کانه وه و (سیئات) یش به ورده گوناچه کانه وه، هرچهنده هه ندیک ده قی قورئان و سوننه ت ده لاله تی له سهر ده کهن، به لām به موته قیی سه لمینراو (مُسلّم) نیه، چونکه ده قی دیکه ش هه ن که ئه وه ده گه یه نن که هه م وشه ی (ذنب) گوناخی گچکه (۱۱۹) و هه م (سیئة) (۱۲۰) ش گوناخی گه وره ده گرنه وه.

(۱۱۷) هه مان سه رچاوه و بهرگو لاپه ره.

(۱۱۸) پروانه: (مدارج السالکین) ج ۱، ص ۳۰۱، ۳۱۳.

(۱۱۹) بۆ وینه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ((هه ن قام رمضان ایما نا و احتسابا غفر له ما تقدّم من ذنبه...)) رواه النسائي عن أبي هريرة، نا لخوا به که ته نیا کانه گه و کانه به یی غه مته و کانه ده چکه ناره ده سه رپنه وه.

به بئ تۆبه ش دهسپرینهوه^(۱۲۲). ﴿إِنْ جَتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (النساء ۳۱)

دوو: تۆبه ئه و گوناخانه ش که سزای دیاری گراویان بو دانراوه، دهسپرینهوه:

هه رچه نده ئه وه ی له کورته باسی پی شوودا هیئامان، بئ نیازمان دهکات له م کورته باسه و دوو سئ کورته باسی دیکه ش که دین، به لام وهک (ذکر الخاص بعد العام) ویستم بو بهرچاو پوونی زیاتر، پاش راگه یاندنی ئه و راستیییه که تۆبه ی راست و ساغ سه رجه م و تیکرای گوناخانه کان دهسپرینه وه، له چه ند کورته باسیکی سه ربه خوشدا سپرینه وه ی تۆبه - به لوتف و که ره می خوا- بو گوناخ و تاوانه کان بخهینه پوو، به هه ر چوار جوړی:

۱/ سزای شه رعی دیاریکراو بو دانراو.

۲/ سزای شه رعی دیاریکراو بو دانه راو.

۳/ گه وه.

۴/ گچکه.

جا ئیستا با سه رنج بدهین داخو سپرینه وه و لا بردنی تۆبه ی راست و ساغ بو ئه و گوناخ و تاوانه ی که سزاو تۆله ی شه رعی دیاریکراویان بو دانراوه، چون چۆنییه؟!

سه ره تا پیویسته بزاین که ئه و گوناخ و تاوانه ی سزاو تۆله ی شه رعی

دیاریکراویان بو دانراوه، ئه م هه وتانه ن:

(۱۲۲) ناشکرایه که به شیکری گه وه ی گوناخه زله کان بریتیه له چه اندنی فه رزه کان، که واته نه غلام دانی فه رزه کان مده رجه بئ سپرینه وه ی ورد گه یانه ان.

(۱) له نایین هه لگه پراڼه وه (الردة)، هه رچه نده زانا یان مشه و مړو راجیا یان له باره ی ئه سلې سزایه که وه هیه.

(۲) پیگری (الحاربة).

(۳) کوشتنی به ناحق (القتل بغير الحق).

(۴) داوین پیسی (الزنا واللواط).

(۵) دزی (السرقه).

(۶) بوختانی داوین پیسی (القذف).

(۷) خواردن و خواردنه وهی سهرخوشکه ر (اکل و شرب المسکر)، هه رچه نده له باره ی چوڼیه تی سزایه که وه راجیا یی هیه.

به لām به په سندی د زمانم که بهر له وهی چاو به چوڼیه تی توبه کردن و گوناح لئ سپرانه وهی خاوه نه کانی هه ر کام له م حوت جوړه گوناخانه دا بگیری، وه لāmی پرسناریکی گرنګ بدهینه وه که سهرجه م ئه م حوت گوناخه تییدا به شدارن و په یوه نډیان پییه وه هیه:

نایا سزاو توله شهرعییه کان دهنه مایه ی سرینه وهی

گوناح و تاوانی خاوه نانی نهو جوړه گوناح و تاوانانه؟

هه لته مه به ست له پرسناریه نه وهیه که نایا خاوه نی هه ر کام له م گوناح و تاوانانه نه گهر هات و بئ نه وهی توبه بکات، سزاو توله ی شهرعی به سهردا جی به جئ کرا، نهو سزاو توله یه به ته نها دهبیته مایه ی پاکبونه وهی نهو که سهو سپرانه وهی گوناح و تاوانه که ی یان نا؟!

شایانی باسه که زاناو پیښه وایان هر له زووه وه له سهر ئه م مه سه له یه و وه لāmی نهو پرسناریه کیښه و مشه و مړیان بووه و، به گشتی بوونه ته سئ دهسته وه:

۱- دستیه کیان رایان وایه که بهائی سزای شهرعی (الحد الشرعی) ده بیته مایه ی پاک کردنه وهی خاوه نه که ی با توبه شی نه کردی، (ابن حجر العسقلانی) نه م رایه ی پالداوه ته لای جه ماوه ری زانایان (جمهور العلماء) و گوتوو یه تی: (إن إقامة الحد كفارة للذنوب ولو لم يتب المحدث وهو قول الجمهور) (۱۲۳).

۲- دستیه کیشیان که نه مان که مترن، رایان وایه که سزاو توله شهرعییه کان ته نیا سله میته ره وه (زواجرن) و پاکه ره وه (جوابرن) نین، به لکو نه وهی که ئینسان له گوناح پاک ده کاته وه بهس توبه یه (۱۲۴).

۳- دستیه کیشیان وهستان (توقف) یان لهم مهسه له یه دا هه لبرارد وه نه م فه رموده یه شیان کردوته دهسته گیره ی خو یان: (لا ادري الحدود كفارة لأهلها أم لا) رواه البزار بأسنادین رجل أحدهما رجل الصحيح غیر أحمد بن منصور الرمادی وهو ثقة (۱۲۵)، واته: نازانم سزایه کان پاکه ره وهن بو خاوه نه کان یان، یان نا؟!

واش پیده چی رای راست که هه موو دهقه کانیش له سه ری کو ده بنه وه و پی کدین و تیک ناگیرین، نه وه بی که بگوتری: بابای مسولمانی گونا حکار که سزاو توله ی شهرعی به سه ردا جی به جی ده کری دوو حاله تی هه ن:

(۱) یه کیکیان نه وه یه که به ره زامه ندیی و به پی ی خوی دی و داوا ده کات که سزاو توله ی شهرعی به سه ردا بدری، جا بیگومان بابای وا نه گهر وشه ی توبه شی به سه ر زاردا نه یه ت سزاو توله شهرعییه که ده بیته مایه ی پاکبونه وه و بگره زور له خوا نيزك بوونه وه یشی! وهك له به سه ره اتی (الغامدية) که زینای کردبوو، پاش دان پی داهیئان، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به ردباران (رجم) کرانی داو، پاشان له باره یه وه فه رمووی: ((لقد ثابت توبة لو قسمت بين سبعين من اهل المدينة لو سعتهم)) رواه مسلم، واته: بیگومان توبه یه کی وایکروه، نه گهر به سه ر هه فتا

(۱۲۳) بروانه: (فتح الباری) ج ۱، ص ۶۸، وه: (شرح صحیح مسلم) ج ۱۱، ص ۲۲۴.

(۱۲۴) بروانه: (الأحكام السلطانية) للماوردي، ص (۲۷۵-۲۷۶)، وه: (أحكام القرآن) لابن العربي، ج ۲، ص ۴۱۲، وه: (نبيل الأوطار للشوكاني)، ج ۹، ص ۲۰۸.

(۱۲۵) بروانه: (مجمع الزوائد) کتاب الحدود، باب: مات عن الرجل له زوجة أم له بنتان، ص ۶۱۰. www.alibapir.net

(۷۰) کهس له خه لکی مه دینه دا (که هه موویان زینایان کردبی) دابه ش بکری به شیان ده کات!! دهرده که وئ.

(۲) دووهمیشیان نه وه یه که بو خوی نایه ت و ده ستگیر ده کری و، چه زیش ناکات سزای شهرعی به سهردا بدری، جا بیگومان نه مه یان سزاو تولی شهرعی به که ی به ته نیا نابیته مایه ی پاکبوونه وه ی له گوناخ و تاوانه که ی، مه گهر ویرای نه وه توبه ش بکات، نه گهرنا ته نیا له پروی دنیا یی وه سزای گوناخه که ی وهرگرتوه و له دواروژیشدا نه گهر خوا به که ره می خوی نه یبه خشی، دووچاری سزاو جه زربه ده بی، ئاخر ههر ته سلیم نه بوونی به سزاو تولی شهرعی، خوی له خویدا گوناخ و تاوانیکی زله و پیویستی به سزاو تولی تایبته هیه، سهره رای گوناخ و تاوانه کهیشی (۱۲۶).

به هیژترین به لگی نه م رایه ش نه م فهرمووده یه یه:

((عن عبادة بن الصامت - رضي الله عنه - ان رسول الله ﷺ قال وحوله عصابة من اصحابه في مجلس: بايعوني على ان لا تشركوا بالله شيئا ولا تسرقوا ولا تزنوا ولا تقتلوا اولادكم ولا تاتوا بهتان فتفتروه بين ايديكم وارجلكم، ولا تعصوا في معروف فمن وفى منكم فأجره على الله، ومن اصاب من ذلك شيئا فعوقب في الدنيا فهو كفارة له، ومن اصاب من ذلك شيئا، ثم ستره الله فهو الى الله، ان شاء عفا عنه وان شاء عاقبه، فبايعناه على ذلك)) رواه البخاري، واته: پیغمبري ﷺ له حالیکدا که کومه لیک له هاوه له کانی له ده وره بوون فهرمووی: په یمانم له گهل بیهستن که هیچ شتی که نه که نه هاوبه شی خوا، وه دزی نه کهن، وه زینا نه کهن، وه منداله کانتان نه کوژن، وه بوختانی که له نیوان ده ست و پی تاندا، هه لمه بهستن (واته تومه تی زینا بو کهس مه کهن)، وه له چاکه دا سهر پیچی مه کهن، جا ههر که سیکتان نه م په یمانه به ریته سهری، نه وه پاداشتی له سهر خوا یه، وه ههر که سیکی ش شتی که له و گوناخانه بکات و له دنیا دا سزا بدری، نه وه بو ی ده بیته پاکه ره وه، به لام که سی که دووچاری گوناخی که له وانه بی و خواش بو ی بیوشی (و خه لک پی نه زانی و خوی نه یباته لای

داناگا) ټوه سزادانه که ی ده گه پټه وه بؤ خوا (له قیامه تدا) جا ټه گهر ویستی لئی ده بووری و، ټه گهر ویستیشی سزای ددات، (عبادة بن الصامت: ده لئ) جا ئیمهش له سهر ټوه په یمانمان دایه.

تییینی: دیاره لیره دا که فهرموویه تی: (فعوقب في الدنيا) واته: به ویست و په زامه ندیی خوی نه که به تو بزیی و ده سترگ پر کران.

ئینجا زانایان بؤ وه لای ټوه فهرمووده یهش که وه ستاوه کان (متوقفین) به به لگه یان هینا وه ته وه، گو تو ویانه:

یه که م: هه رچه نده ټوه فهرمووده یه راسته، به لام ټوه ی (عبادة) راست (صحیح) تره.

دووه م: ده گونجی فهرمووده ی ناوبراو بهر له وه بووبی که پیغه مبهری خوا ﷺ ټاگدار بکړیته وه، که سزا شه رعیه یه کان (به و مهرجه ی گوتمان) پاکه ره وه ن.

ئیسناش با سهرنجی کی خیرا له و حوت جوړه گوناخ و تاوانه بده ی ن، داخو تو به ی راست و ساغ چیان لئ ده کات؟!

۱- له ئایین هه لگه ړانه وه (الردة):

له لای زوړ به ی هه ره زوړی نریک به یه کده نگی (إجماع) زانایان^(۱۲۷) سزاو تو له ی کافر بوون و له ئیسلام هه لگه ړانه وه (الإرتداد عن الإسلام) بریتیه له کوشتن، به به لگه ی فهرمووده ی پیغه مبهر ﷺ ((من بدل دینه فاقتلوه)) رواه البخاری، واته: هه ره که سیک (له مسولمانان) ئایینی خوی گوړی بیکوژن، به لام بیگومان پاش داوای

(۱۲۷) پاش لیکو لینه وه ی زیاتر بؤم ده رکه و ته که سزای هه لگه ړانه وه سزایه کی دیار ی کراوی شه رعیه ی نیه، به لکو سزادانی هه لگه ړاوان له ده و لته ی ئیسلام مییدا مه سه له یه که له باز نه ی سیاسه تی شه رعیه ی و صلا حیه تی حوکم پراندا یه، وه هیچ به لگه یه که له سهر ټوه نیه که مرؤف له سهر خودی هه لگه ړانه وه بکوژئ، مه گهر حاله تی دژایه تی کردن و سهرنگه ر گرتنی بچیتته پال، وه من له و زنجیره و تاره ی که به ناوونیشانی: (ئیسلا م و ده و له تدار یی و حوکم پرانیی) له که نالی ناسمانی (په یام) و له بهر نامه ی (سهرنج) ده پیش که ش ده کړتن لیکو لینه وه یه کی تی و ته سه لم له باره ی نهم مه سه له یه وه ده سهر که و ات تر پیش یه ی کو شش و ژود که سهره ده خه ر یی

گه‌رانه‌وه لی‌کردنی (بعد استتابت‌ه‌ی)، که زۆریه‌ی زانایان ئەو داوای تۆبه لی‌کردنه، به فه‌رزو به‌شیکیشیان به پەسەندی دەرزن (۱۲۸).

شایانی باسیشه که بابای هه‌لگه‌پراوه (مرتد) کرده‌وه چاکه‌کانی هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه، وه‌ک خوای بالاده‌ست فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (المائدة ۵)، هه‌روه‌ها هواسه‌ره‌که‌ی لی‌ی جیا ده‌بیته‌وه و نه‌میراتی لی‌ ده‌گیری و نه‌ میراتیش له‌که‌س ده‌گری و مال و سامانه‌که‌یشی به (فی‌ء) داده‌نری و ده‌خریته‌ خەزینە‌ی مسوڵمانان (بیت مال المسلمین) ده‌وه (۱۲۹).

به‌لام ئە‌گەر تۆبه‌ی کرد، ئە‌وه ئە‌و شتانه هه‌یچیان نامینن و ده‌چیتته‌وه سه‌ر دو‌خی جاران، هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌ک له‌ زانایانیش گوتوویانه پی‌ویسته خواپه‌رستییه‌کان (عبادات) ی‌ بگێڕیتته‌وه (۱۳۰)، به‌لام بی‌گومان رای ئە‌وانه به‌هێزتره که گوتوویانه (۱۳۱): نایانگێڕیتته‌وه، چونکه هه‌ر به‌شیوه‌ی کاتی (موقت) هه‌لوه‌شابوونه‌وه، یان راستتر بلێن: هه‌لوه‌شاندنه‌وه (حبوط) ی‌ کرده‌وه‌کانی هه‌لواسراو (معلق) بووه‌وه به‌ مردنی له‌سه‌ر کوفر، جا مادام له‌سه‌ر کوفر نه‌مردوه، ئە‌وه هه‌لنه‌وه‌شاونه‌وه.

ئ‌نجا هه‌رچه‌نده ئایه‌تی ژماره (۵) ی‌ (المائدة) به‌ موته‌له‌قی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانی بابای هه‌لگه‌پراوه ده‌گه‌یه‌نی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾ (المائدة ۵)، به‌لام ئایه‌تی ژماره (۲۱۷) ی‌ (البقرة) مه‌رجدارو به‌نددار (مشروط و مقید) ی‌

(۱۲۸) شافیعه‌کان و مالیکیه‌کان و (احمد) له‌ قسه‌یه‌کیدا به‌ فه‌رزو (أبو حنیفه) به‌ پەسەندی دەرانی، ب‌روانه: (التوبة في ضوء القرآن الكريم)، ص (۳۶۹-۳۷۳).

(۱۲۹) ب‌روانه: (أحكام القرآن) ج ۱، ص ۱۴۹، وه: (جامع الأحكام) ج ۶، ص (۱۶۰-۱۶۱)، وه (المغني) ج ۸، ص (۱۲۸-۱۳۰).

(۱۳۰) نهمه رای (أحمد) له‌ یه‌کی‌ک له‌ دوو قسه‌کانیدا، ب‌روانه: (التوبة في ضوء القرآن الكريم)، ص ۳۲۸.

کردوه به مردنه وه له سهر کوفر: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (البقرة ۲۱۷)، واته: وه ههر کامیگتان له نایینه که ی هه لگه پیتته وه به کافر یی بمری، نه وه نه وانه کرده وه کانیا ن له دنیا و دواړژدا هه لوه شان وه، ئنجا بیگومان بنچینه یه کی (اصول الفقه) نیوان زانایانه که: (يُحْمَلُ الْمُطْلَقُ عَلَى الْمَقْيَدِ)، واته: نه گهر له باره ی مه سه له یه که وه دور دهق (نص) ی په هاو به نندار (مطلق و مقید) هه بوون، پیویسته به ند (قید) ی سهر به ننداره که په چا و بکری و کاری پیبکری.

هه روه ها تیگرای زانایان پایان وایه که هاو سهر و خیزانه که یشی ده گه پیتته وه لای و پیویستی به ماره کردن (عقد) وه ی تازه ش ناکات (۱۲۲).

وه زوړ به شیان ده لین: مال و سامانه که یشی ده گه پیتته وه لای (۱۲۳).

۲/ ریگری (الحرابة):

ریگری که له کتیبه فیه ییه کاند ا هه و شه ی (الحرابة) و هه و شه ی (قطع الطريق) یش بو به کارهاتوه، سزایه که ی نه وه یه که له نایه تی ژماره (۳۳) ی (المائدة) دا دیاری کراوه: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ (المائدة ۳۳)، واته: بیگومان سزای نه و که سانه که درایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده کن و خراپه له زه ویدا ده کن، ههر نه وه یه که: بکوژین، یان هه لبواسرین، یان ده ست و پیان پیچه وانه (ده ستی راست و پیی چه پ) بپړن، یان

(۱۳۲) سهرچاوه ی پیشو، ص (۳۸۳-۳۸۴).

(۱۳۳) (ابن قدامة) له (المغني) دا گوته ویتدی: (ولا يحكم بزوال ملك المرتد بمجرد رده عند أكثر أهل العلم... وإن راجع الاسلام فملكه باق) ص ۲۹۱.

له ولات دور بخښنه وه. جا خه لکی پښور و ناسو و بگير نه گهر پاش ده سترگر کردن
توبه بکن، نه وه مه گهر بو قیامت، دنا بو دنیا هیچ دادیان نادات، به لام نه گهر بهر
له دستگیر کرانیان توبه بکن، نه وه پای به هیتر نه وه یه که هرچی مافی خوا (حق
الله) یه له سهریان لا ده چی، هر له سزای پښور یه که وه بگره هه تا هر گوناح و
تاوانیکی دیکه، وه که مه یخوری و زینا و... هتد^(۱۳۴). چونکه خوی داد گهر و به خشر
هر موویه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
المائدة﴾، واته: (نه وه ی له نایه تی پښور و داد گوترا سزای پښورانه) بیجگه
له وکه سانه ی که بهر له وه ی بیانخه نه ژیر پکیفتانه وه توبه ده کن، نه وه خوا (بو
نه وان) لیپورده و به به زه ییه.

۳/ کوشتنی به ناهق:

دیاره لیږده مه به ستمان له کوشتنی به ناهق، جوړی به نانقه ست (العمد) ه،
چونکه کوشتن، جگه له کوشتنه وه ی به هق که توله (قصاص) ی پی ده لین: سی
جوړه^(۱۳۵):

(ا) کوشتنی به نانقه ست (الْقَتْلُ الْعَمْد) که وه شه عزانان پیناسه یان کردوه،
نه وه یه که سیک به ناهق و سته و به ناگا لی بوون و زانیاریه وه، به شتی که له
که سیک بدات که به زوری ئینسان ده کوژی: (قصد من یعلمه معصوماً بما یقتل
غالباً).

(ب) کوشتنی هه له ی به نانقه ست چو وینراو (القتل الخطأ شبه العمد) نه مه یش
بریتیه له وه که که سیک به ناهق و سته و به زانیاری پی بوونه وه به شتی که (وه که

(۱۳۴) پروانه: (المجموع شرح المذهب) للنووي، ج ۲، ص ۱۰۷، وه (المغني) لابن قدامة، ج ۸، ص ۲۹۵.

(۱۳۵) پروانه: (مجموع الفتاوى) (ابن تیمیة)، ج ۲۸، ص ۲۰۶، وه: ج ۲۰، ص (۲۰۹-۲۱۰)، وه: ج ۲۰، ص

قه مچی، گوچان، زله) له کهسیک بدات و بیکوژئ، که ئه و شیوه لیدان و ئه و شته به دهگمه نه بی خه لکی پی نه مرئ (قصد من يعلمه معصوماً بما لا یقتل غالباً).

(ج) کوشتنی هه له ی پروت (القتل الخطأ المحض) که نه میس دوو جوړه:

یهک: هه له له کرده ودا (الخطأ في الفعل) که بریتیه له وه ی بو وینه: تفهنگ له نیشانه یهک بگری، به لام بی نه وه ی پی بزانئ به کهسیک بکه وئ و بیکوژئ.

دوو: هه له له مه به ستدا (الخطأ في القصد) بو وینه: تفهنگیک بگریته کهسیک که پی وایه دوژمنه و خوینی حه لاله، پاشان دهر بکه وئ که مسولمان و دوسته و کوشتنی ره وایه، جا دیاره هه رچی جوړی هه له (خطأ) یه به هه ردوک شیوه که یه وه، نه گوناخی قیامه ت و نه تو له ی دنیا ی نیه، به لام خوین (دیه) و (کفاره) ی هه یه، به لام جوړی به ئانقه ست چوو (شبه العمد) و پرای خوین و که ففاره تی دنیا، گوناخباریی قیامه تیشی به دواو یه، جوړی سییه میس (العمد المحض) نه میس سزا دنیا یه که ی بریتیه له سه رپشک (مختار) کرانی خوین نه ستینی کوژاو، له نیوان کوشتنه وه (قصاص) و خوین وهرگرتن (دیه) و لیبورتن (عفو) دا، وهک خوای دادگر هه رمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

كُنِبْ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ

مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأْتِبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ

البقرة ﴿١٧٨﴾، واته: ئه ی ئه وانه ی ئیمانان هیناوه! تو له ستاندنه وه تان له کوژاواندا له سه ر پیویست کراوه، ئازاد به ئازاد و کوپله به کوپله و میینه به میینه، جا هه رکهسیک له براکه یه وه له شتی که به خشرا (له کوشتنه وه یان له به شیکی خوین) نه وه با خاوه ن حه ق به چاکی شوین هه قی خو ی بکه وئ و بابای خوینه ریش به له باریی ته سلیمی بکات، نه وه سووکردن و به زه یی نواندنی که له په روه ردگار تانه وه.

جا ههركاتيک تۆبهی لیكرا، ئەوه بابای كوژەر (قاتل) چ دوایی تۆلهی لیوهرگیری، چ خوین بدات، یان بیهخشی، بهپای زۆربهی ههرهزوری زانایان، مادام تۆبهکە پاست و ساغ بی، خوا له ههقی خوئی دهیبهخشی و پاکی دهکاتهوه.^(۱۳۶) وه ئەوانه‌ی که رایان وایه كوژهری ئانقهست (قاتل العمده) پری تۆبهکردنی نیه، به‌لگه‌یه‌کی وایان به‌دهسته‌وه نیه، به‌پیچه‌وانه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایانه‌وه که چهندان به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌یان به‌دهسته‌وه‌یه‌و^(۱۳۷)، ته‌نیا ئەم به‌لگه‌یه‌ش به‌سه‌ که: مادام بابای کافر بوئی هه‌بی تۆبه‌ بکات و لیی وهرگیری، بوچی كوژهر بوئی نیه، خو ههر چوئن بی کوفر له‌ کوشتن (قتل) گه‌وره‌تره‌؟!

ع/ داوین پیسی:

مه‌به‌ستمان له‌ داوین پیسی هه‌م زیناو هه‌م نیربازی (لواطه‌)شه، چونکه‌ لای زۆریک له‌ زانایان حوکمی نیربازییش ئەگه‌ر له‌ هی زینا توندتر نه‌بی که‌تر نیه،^(۱۳۸) دیاره‌ حوکمی زیناو سزای بابای زیناکه‌ر (زانی)یش ئەگه‌ر کورپو کچ بن سه‌د (۱۰۰) قه‌مچی و سالیک دوور خستنه‌وه^(۱۳۹) (نفي)یه‌و، ئەگه‌ر ئافره‌تی می‌ردکردوو و پیاوی ژن هی‌ناویش بن، که‌ به‌ (محسن) ناو ده‌برین، سزایه‌که‌یان به‌ردباران (رجم) کردنه‌ هه‌تا مردن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۱۳۶) بېروانه: (فتح الباري) ج ۸، ص ۴۸۹۶، وه: (تفسير ابن كثير) ج ۱، ص ۵۳۷.

۱۳۷) بېروانه: (الفتاوى الكبرى) لابن تيمية، ج ۴، ص ۴۳۱، وه: (مدارج السالكين) ج ۱، ص ۳۹۹.

۱۳۸) بېروانه: (الزواجر عن اقتراف الكبائر) ج ۲، ص (۷۸۳-۷۹۱)، که پای زانایان و مه‌زبه‌کانی به‌ وردی هی‌ناوه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌باره‌ی نیربازییه‌وه‌ فهرمووده‌ی زۆرن، ئەمه‌ یه‌کیکیانه: (ومن وجدتموه يعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به) رواه ابو داود والترمذي وابن ماجه وصححه‌ الالباني في (الأرواء) ۲۳۵۰.

۱۳۹) (ابو حنيفة) درووخستنه‌وه‌ به‌ (منسوخ) ده‌زانێ، به‌لام زۆربه‌ی زانایان رایان وایه‌ که‌ نه‌سخ ته‌که‌رأوه‌ته‌وه‌،

بېروانه: (الزواجر) ج ۲، ص ۷۶۹.

جا ههرچی سزای (زانی و زانیة) ی کوړو کچه، نهوه له قورئاندا هاتوه:

﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۚ﴾ (النور)، به لām سزای ژن و پیاو (الثیب)، نهوه له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، {ههرچه نده هندیك له زانایان مشت و مړو راجیاییان له و باره وه هیه و منیش پاش لیكولینه وه ی زور پای دیکه هیه که ئیره گونجام نیه بۆ خستنه پروی}، بۆ وینه: ((..الثیب بالثیب جلد مائة و رجم بالحجارة..)) روه مسلم، به لām وهك (ابن حجر الهیتمي) گوتوویه تی^(۱۴۰): (وعامة العلماء على أن الجلد يدخل في الرجم) زانایان به گشتی پریان وایه که قه مچی لیدان چو ته نیو به ردبارانه وه، به به لگهی نهوه که پیغه مبهردا ﷺ (ماعز و غامدیة) ی به ردباران کردن و قه مچی لی نه دان، جا له باره ی توبه کردنی زیناکه ره وه، نه گهر تاوانه که ههر له نیوان خو ی و خوادبی خه لك پی ی نه زانیبی نهوه سزا (حد) ی له سهر پیویست نیه و توبه ش پاکی ده کاته وه^(۱۴۱). به لām پاش ئاشکرا بون و ئیسیات بوونی تاوانه که، نهوه به پای زوربه ی زانایان ههرچه نده توبه ش بکات سزایه که ی له سهر لاناچی^(۱۴۲)، به لām مادام به راستی توبه ی کردبی، یان خو ی دان ی به تاوانه که دا هیئابی، نهوه گوناخه که ی لی ده سریتته وه^(۱۴۳).

۵/ سزای دزی:

سزای دزی مادام مهرجه شهرعییه کانی هاتبته دی، بریتیه له پرینی دهستی

راستی بابای دز (سارق) له مه چه کی یه وه^(۱۴۴)، وهك خوای بالادهست فه موویه تی: ﴿

۱۴۰) سدرچاوه ی پی تشو، ج ۲ ص ۷۶۹.

۱۴۱) پروانه: (آلام) للشافعي، ج ۱، ص ۱۳۸، وه: (سبل السلام شرح بلوغ المرام) للصنعاني، ج ۴، ص ۵.

۱۴۲) (أبن عابدين) گوتوویه تی: (أجمع العلماء على أن التوبة لا تسقط الحد في الدنيا، أي الحد الثابت عند الحاكم بعد الرفع اليه)، پروانه: (حاشية أبن عابدين) ج ۴، ص ۴.

۱۴۳) پروانه: (جامع البيان) للطبري، ج ۲۴، ص ۱۲، تفسير آية الزمر: ۵۳.

۱۴۴) مه چه کی دهست، باز نه ی دهست، جومگهی دهست (الرسخ).

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

المائدة ﴿٣٨﴾، واته: وه دهستی دزی پیاو و ئافرت بېرڼ، سزای کرده‌ویان و ته‌مبی کردنه له خواوه، وه خوا زالی کاربه‌جئیه.

جا دهرباره‌ی کاریگه‌ریی توبه بو لابرډنی سزای دزیی، ئه‌وه زوربه‌ی زانایان ده‌لین: که پیش به‌رزکردنه‌وه بو لای ده‌سته‌لاتی شهرعیی و ټیکراشیان ده‌لین: دواى ئه‌وه‌ی پښی پاده‌گه‌یه‌نرئ، هیچ له حوکمه‌که‌ی ناگوړئ، ئه‌وه‌نده هیه به‌رله‌وه‌ی بگه‌یه‌نرئته دادگا بابای شت لی دزراو (المسروق منه) ئه‌گه‌ر بابای دز عه‌فو بکات، زانایان یه‌کده‌نگن که سزای شهرعیی دنیا‌یی نادری^(۱۴۵)، به‌لام زوربه‌ی هره زوریان پایان وایه که پاش گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌لاتی شهرعیی لیخو‌ش‌بوونی بابای خاوه‌ن مال هیچ له مه‌سه‌له‌که ناگوړئ^(۱۴۶)، به‌لام (ابو حنیفه) پای وایه ئه‌وکاته‌ش هر سزای شهرعیی به‌سه‌ردا نادری^(۱۴۷)، به‌لام بو‌گوناحی دزییه‌که، ئه‌وه بی‌گومان توبه‌ی راست و ساغ پیش وه پاش سزادانه‌که‌ش نایه‌یلئ و خاوه‌نه‌که‌ی پاک ده‌کاته‌وه^(۱۴۸)، چونکه خوا فهرموویه‌تی: ﴿مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ

إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ المائدة ﴿٣٩﴾، واته: جا هرکه‌سیک پاش سته‌مکردنه‌که‌ی (که دزییه) توبه بکات و چاکه‌کاریی بکات، ئه‌وه مسوگه‌ر خوا ده‌گه‌رئته‌وه سه‌ری (به لی‌بورده‌وه) بی‌گومان خوا لی‌بورده‌ی به‌ به‌زه‌ییه، دیاره کاتیک خواى کاربه‌جئ پاش توبه‌کردنی بابای (دز) خوئ به: توبه وهرگر (یتوب علیه) و لی‌بورده (غفور) و به

۱۴۵) پروانه: (بداية المجتهد) لابن رشد، ج ۲، ص ۳۳۹، وه: (الفقه على المذاهب الاربعه)، ج ۵، ص ۱۲۹.

۱۴۶) پروانه: (المغني) لابن قدامة، ج ۸، ص ۲۹۶، وه: (رد الحار على الدر المختار)، ج ۳، ص ۱۴۰، وه: (نهاية المحتاج)، ج ۸، ص ۸.

۱۴۷) پروانه: (بدائع الصنائع) للکاساني الحنفي، ج ۷، ص (۸۸-۸۹)، وه: (المغني) ج ۸، ص ۲۹۶.

۱۴۸) به‌لام يه‌کټک له مهرجه‌کانی توبه‌ی راست و ساغ وه پیشتر گوتوومانه: گټراڻه‌وه‌ی ماله دزراوه‌که‌یه، یان گه‌ردنی خو پښ نازادکردنی خاوه‌ن مال.

به زهیی (رحیم) وه سف دهکات، مه بهستی ئه وهیه که بهو سیفته بهر زانه ی مامه لای له گهل دهکات و، که سیکیش خوا: توبه ی لای وه بگری و لای ببووری و به زهیی پییدا بیته وه، دیاره له گوناچه که ی پاک بوته وه! وه من به راستیی ئه م پرایه م لا به هیزو په سنده.

۶/ بوختانی داوین پیسی (القذف):

ئه م تاوانه ش سزایه که ی هه شتا (۸۰) قه مچییه، وه ک خوی دادگهر فهرموویه تی:

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور ۴)، واته: وه ئه و که سانه ی که بوختان بو ئا فره تانی داوین پاک ده که ن، پاشان چوار شایه تدان ناهینن (بو ئیسیاتی قسه که یان) (سزایان ئه وهیه) پیویسته هه شتا قه مچییان لای بده ن و هه رگیز شایه دییان لای وه رمه گرن و، ئه وانه ن لاری بووان.

ده رباره ی کاریگه ری توبه ش بو لابرندی سزاو گوناخی بوختان کردن، به کورتی: ده لاین: له سۆنگه ی ئه وه وه که سزای بوختان (حد القذف) یش وه ک هه رکام له سزای کوشتن و زینا و دزی، هه م هه قی خوا (حق الله) و هه م هه قی ئاده میزاد (حق الآدمی) یشه، بهر له وه ی پپی بزانی و ببریته لای داده وه ری شەرع (حاکم الشرع)، ئه وه توبه ی راست و ساغ ده بیته هو ی لابرندی، به لام پاش گه یاندنی به ده سه لاتی شه رعیی (السلطة الشرعية) ده بی حه تمه ن جی به جی بکری و زانیان له سه ر ئه وه یه که ده نگن (۱۴۹).

به لام بو گوناچه که ی، ئه وه به هو ی توبه ی راست و ساغه وه وه ک هه ر گوناخیکی

دیکه خوا ده یسپریته وه، چونکه خوی به خشنده فهرموویه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

(۱۴۹) (ابن رشد) گوتویه تی: (وَأَرْتَفَقَ عَلَى أَنْ التَّوْبَةُ لَا تَرْفَعُ الْحَدَّ) (بداية المجتهد) ج ۲، ص ۳۳۲، هه روه ها (ابن قدامة) گوتویه تی: (فَأَنْ تَابَ لَمْ يَسْقُطِ الْحَدُّ...)، بروانه: (المغنی) ج ۹، ص ۱۹۸.

بَعْدَ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ النور، واته: (لیدانی هه شتا قامچی سزای بوختانچیپانه ویپرای شایه تیی لی وهرنه گیران و به فاسق دانران) .. بیجگه لهو که سانه ی که پاش ئه وه (واته پاش هه شتا قامچی لی دانه که) تۆبه ده که ن و چاکه کاری ده که ن، ئه وه بیگومان خوا له که لیان لی بورده ی به به زه ییه ^(۱۰۰).

به لام ئایا حوکمی (شایه تیی لی وهرنه گیران) یش ویپرای لاجوونی گوناح و سزاو جهربه زه ی دواپۆژ، لاده چی، یان نا؟! زانایان راجیایان هه یه:

هه رچی زۆربه یانن که له هاوه لان: (عمر بن الخطاب و عبدالله بن عباس) خوا لیان رازی بی و له شوین که وتوان (تابعین): (عطاء و طاووس و مجاهد و الشعبي الزهري) و، له پیشه و سهرمه زه به کان (مالك و شافعي ^(۱۰۱) و احمد) یان، خوا لیان خوشبی، له نیودان، رایان وایه که: به لی مادام تۆبه یه کی راست و ساغ بکات و مه رجه کانی (که یه کیان چاکه کارییه) تیدا بینه دی، ئه وه سزای شایه تیی لی وهرنه گیرانیشتی، وه ک گونا باری قیامت، که به (فسق) ته عبیر کراوه، لاده چی ^(۱۰۲).

به لام هه ندیکیان که (ابو حنیفة) یان له نیودایه، خوا لی خوش بی، رایان وایه که گونا باری قیامه تیان - پاش تۆبه - نامینی، به لام به شایه نه شیان مؤریکه و هه تا ماون له نیو چاوانیان نابیته وه ^(۱۰۳)!

به لام بیگومان رای زۆربه ی زانایان راسترو به لگه دارتره، که ده توانین ئامازده به سی له به لگه کانیان بکه ین:

۱۵۰ (ابن قدامة) گوته ویه تی: (فأن تاب لم يسقط الحد وزال الفسق بلا خلاف) بپروانه: (المغني) ج ۹، ص ۱۹۸.

۱۵۱ خاوه نی (التوبة في ضوء القرآن الكريم) به هه له، یان هه له ی چاپی، له جیاتی (شافعي) (أبو حنیفة) نویسیوه، که بیگومان هه له یه، بپروانه: ص ۴۳۲.

۱۵۲ بپروانه: (المغني) ج ۹، ص ۱۹۷، وه: (أحكام القرآن) لابن العربي، ج ۳، ص ۲۷۱، وه: (الفقه على المذاهب الاربعة) ج ۵، ص ۲۴۱.

۱۵۳ بپروانه: (بدائع الصنائع للكاساني)، ج ۷، ص ۶۳.

یه کهم: دهلین: ټهو هه لاواردن (استثناء) هی که به دواى: ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۴) دا هاتوه که بریتیه له: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵) النور، پیویسته هه ردووک پسته ی: ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ و ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بگریته وه، چونکه یه کسه به دواياندا باس کراوه، (فخرالدين الرازي) له وباروه گوتوویه تی^(۱۰۴): (لو قال شخص: إن عبده حر وامرته طالق إن شاء الله، فيرجع الاستثناء الى الجميع) واته: ټه گهر که سیك بلئ: کویله که ی نازادو ژنه که ی ته لاقی که وتبی، ټه گهر خوا بیهوی، ټه وه (ان شاء الله) یه که بو هه موویان ده چیته وه.

وه له راستیدا پسته ی (واولئك هم الفاسقون) پسته یه کی سهر به خو نیو به لگه هیڼانه وه (تعلیل) یکه بو هو ی په دکردنه وه ی شایه تییدانی بوختانکه ران، واته: مادام فاسقن به شایه دیان مه گرن، که واته: هه رکاتیك (فاسق) نه مان شایه تی یان وهرده گیری، هه ربویه ش (الشعبي) به وه که سانه ی گوتوه که رایان و ابووه هه رگیز بوختان که به شایه ناشئ: (يقبل الله توبته لا تقبلون شهادته!)، واته: خوا توبه ی لیوهر گرتوون و ئیوه شایه دیان لیوهر ناگرن!

ټنجا ټه وه که هه ندیکیان وشه ی (أبدًا) هه رگیز، به به لگه دیننه وه، وه لامه که ی ټه وه یه که خوی دادگهر مه به سستی ټه وه یه که: هه تا بوختانچی بی (مادام قاذفًا)، به لام که توبه ی کرد، دیاره ټه وه خه سلته ی نامینئ و ټه وه (هه رگیز) هشی له کول ده بیته وه^(۱۰۵).

دووه م: بابای کافر ټه گهر ده یان بوختانی شی کردبن دواى مسولمانبوونی به یه که دنگی زانایان شایه دیی لی وهرده گیری، چونکه پیغه مبه ر ﷺ

(۱۰۴) بروانه: (مفتاح الغیب) که به (التفسیر الکبیر) ناسراوه، ج ۲۳، ص ۱۶۱.

(۱۰۵) بروانه: (الجامع لاحکام القرآن) للقرطبي، ج ۱۲، ص ۱۸۱.

فهرموويه تی^(۱۰۶): ((یاعمرؤ! اما علمت ان الاسلام یهدم ماکان قبله؟!)) رواه مسلم وغيره عن عمرو بن العاص -رضي الله عنه-، واته: ئهی عهمر! ئایا نازانی که ئیسلام (گوناحه کانی) پیئش خوئی ناهیلئی؟.

دهجا ییگومان مسولمان شایسته تره که که به هوئی توبه وه له هه موو شتیئک پاک بیته وه وهك جارانی لئ بیته وه وشایه دیی لئ وه ریگری، به تایبه تیش که پیغه مبه ر ﷺ فهرموويه تی: ((التائب من الذنب کمن لا ذنب له))^(۱۰۷) رواه ابن ماجه والطبرانی فی الکبیر البیهقی عن ابن مسعود -رضي الله عنه-، واته: توبه کار له گوناح وهك بابای گوناح نه کردوو وایه.

سییه م: زانایان یه کده ننگن له سهر ئه وه که بابای کافرو کوژه رو داوین پیس و... هتد، هه رکاتیئک توبه یان کرد شایه دیی (شهادة) یان لئ وه رده گیری، دهجا بوختانه که ییش هه روایه، چونکه بوختان (قذف) له قه تلؤ زینا گه وره تر نیه^(۱۰۸)!

ئنجا هه رچه نده له چاو تاوانه کانی دیکه زور له سهر بوختان رویشیتین، به لام پییوسته ئه مهش بگوترئ که زانایان له و باره شه وه که ئایا: بابای توبه کار له بوختانکردن، ته نیا به وه نده مه داری سازده بیئ و به توبه کار (تائب) داده نرئ، که له و تاوانه ی په شییمان بیئ و داوای لیبوردن له خوا بکات و عه زمی له سهر دووباره نه کردنه وه ی جهزم بکات، یان ده بیئ ویپرای ئه وه گه رده نی خوئی به بابای بوختان پی کردوو ئازاد بکات و بلاویشی بکاته وه که درؤی کردوه؟!.

به شیکیان که (مالک و احمد و ابن جریر) یان له نیودان رای یه که میان هه یه و^(۱۰۹)، به شیکیشیان که (سعید بن المسیب و عطاء و طاووس و الشعبي و شافعی) یان له نیودان رای دووه میان هه یه و، پرسته ی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا...﴾^(۱۱۰) النور

(۱۰۶) بروانه: (الآدب الشرعية)، لابن مفلح المقدسي، ج ۱ ص ۱۴۹.

(۱۰۷) بروانه: (كشف الخفا ومزيل الالباس عما اشتهر من الاحاديث على السنة الناس) ج ۱، ص ۳۵۱، للعجلوني.

(۱۰۸) بروانه: (التفسير الكبير) ج ۲۳، ص (۱۶۰-۱۶۱).

(۱۰۹) بروانه: (جامع البيان) للطبري، ج ۱۸، ۵: (فتح الباري) ج ۵، ص ۱۵۷.

«ش پته‌وترین به‌لگه‌ی پای دووه‌مه»^(۱۶۰) ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌وه‌نده به‌سه که بوختان‌که‌ر بلی: په‌شیمانم و دووباره‌ی ناکه‌مه‌وه و به‌مه‌رج ناگیرئ که بلی: درۆم کردوه (کذب) چونکه ره‌نگه قسه‌که‌ی راست بووبی، به‌لام به‌لگه‌ی شه‌رعی ته‌واوی ده‌ست نه‌که‌وتبئ که ئیسیاتی ده‌عوایه‌که‌ی پئ بکا، که چوار شایه‌دن: ﴿... ثُمَّ لَمَّا تَوَلَّوْا بَارَبَعَةَ شُهَدَاءَ...﴾ (النور) جا نه‌گه‌ر بی و ناچاری بکه‌ین هه‌ر بلی: درۆم کردوه، ئه‌وه ناچاری ده‌که‌ین له‌سه‌رکردنی سه‌رپیچیه‌که که درۆکردن (کذب) به‌لام بیگومان بو پیگوتن و گه‌ردنی خو پئ ئازادکردن (التحلل) ی بابای بوختان پی‌کراو (مقذوف)، پیویسته ره‌چاوی ئه‌وه بکری که زیانی له‌قازانجی زیاتر نه‌بی، وه‌ک پی‌شتر باسه‌مانکردوه و پوونیشمان کردو ته‌وه که له‌جیاتی ئه‌وه چی بکات^(۱۶۱).

۷/ خواردن و خواردنه‌وه و بو‌نکردنی سه‌رخۆش‌که‌ر:

مه‌ی (خمر) خواردنه‌وه و بو‌نکردن و، هه‌ر جو‌ره به‌کاره‌یتانیکی دیکه‌ی تیک‌پرای ئه‌و شتانه‌ی که ئینسان سه‌رخۆش و مه‌ست ده‌که‌ن^(۱۶۲)، یه‌کی‌که له‌و تاوانه‌ی زلانه‌ی که وی‌پرای سزاو جه‌زه‌به‌ی دوا‌پوژ سزاو تو‌له‌ی دنیا‌یشیی بو دانراوه^(۱۶۳).

(۱۶۰) پروانه: سه‌رچاوه‌کانی پێشوو: هه‌مان به‌رگو لاپه‌ره.

(۱۶۱) پروانه: خالی چواره‌م: (مه‌رجه‌کانی تۆبه‌ی راست و ساغ) برگه‌ی (۸) (گێڕانه‌وه‌ی مافی خاوه‌ن مافه‌کان.. وه‌ پروانه: (الآداب الشرعية) ج ۱، ص (۱۰۸-۱۱۶).

(۱۶۲) تیک‌پرای زاناو پێشه‌وايان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌که‌ه‌نگن که هه‌ر ماده‌ده‌یه‌کی سه‌رخۆش‌که‌ر چ ره‌ق، چ شل، چ تۆز بی هه‌مان حوکمی شه‌رابی هه‌یه، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (کل مسکر خمر)، پروانه: (الزواج عن إقرار الکبائر)، ج ۲، ص (۷۹۷-۸۲۲) وه: (جامع العلوم والحکم) لابن رجب، ص (۵۱۱-۵۱۶).

(۱۶۳) زانایان ده‌رباره‌ی نه‌ندازه‌ی ئه‌و قه‌مه‌چیانه‌ی که پیویسته له‌بابای سه‌رخۆش بدرێن راجیایان هه‌یه له‌نیوان چل (۴۰) و هه‌شتا (۸۰) دا (ابن تیمیة) له‌وباره‌وه گوتویه‌تی: (وَحَدُّهُ أَرْبَعُونَ جَلْدَةً أَوْ ثَمَانُونَ، إِنْ جُلِدَ ثَمَانِينَ جَارَ بِالْإِتِّفَاقِ، وَإِنْ أَقْتَصَرَ عَلَى الْأَرْبَعِينَ فِي الْأَجْزَاءِ نَزَاعَ) پروانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۴، ص (۱۱۷-۱۱۹).

خوا عزوجل فہرموویہ تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (المائدة ۹۰)، واتہ: ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھەيە! بىگومان شەراب و قومار و بت و صەنەمەکان و تیرەکان (ى) فالگرتنەوہ) پيسن لە کردەوہى شەيتانن، جا توخنيان مەکەون بۆئەوہى سەر فراز بن، پيغەمبەريش ﷺ لەوبارەوہ فەرمايشتى يە کجار زۆرن بۆ نموونە: ((کل مسکر خمر وکل مسکر حرام)) رواہ الستة الا ابن ماجہ، واتہ: ھەموو سەرخۆشکەرێک شەرابەو ھەموو سەرخۆشکەرێک حەرەمە.

((کل شراب اسکر فہو حرام)) رواہ البخاري و مسلم، واتہ: ھەر خواردنەوہ يەک سەرخۆش بکات ئەوہ حەرەمە.

دەربارەى سزادان و قەمچى لێدانى بابای مەيخۆرەوہش فہرموویہ تی: (من شرب الخمر فاجلدوه فان عاد الرابعة فاقتلوه) رواہ الترمذي وابن ماجہ وصحّحہ الألباني، واتہ: ھەرکەسێک مەى خواردەوہ قەمچى لى بدەن. جا ئەگەر بۆ جارى چوارەم ھەر خواردیەوہ بیکوژن، بەلام (ابن حجر الھيثمي) گوتوویہ تی: کوشتنى بابای مەيخۆرەوہ لە جارى چوارەمدا زانايان گوتوویانە نەسخ کراوہ تەوہ (۱۶۴).

دەربارەى تۆبەکردنى بابای بەکارھێنەرى ماددە عەقل لایەرەکان (مستعمل المواد المخدرة)، ئەگەر بەرلەوہبى کە بگەيەنریتە لای دادگا و دەسەلاتى شەرعى و لە نێوان خۆى و خوادا بى، ئەوہ وەک پيشتريش گوتمان ھەم گوناحى قيامەت و ھەم سزای دنياشى لەسەر لادەبات و پاکی دەکاتەوہ، (ابن تيمية) لەوبارەوہ گوتوویہ تی (۱۶۵): (من تاب من الزنا والسرقة أو شرب الخمر قبل أن يرفع الى الامام فالصحيح ان الحد

(۱۶۴) بڕوانە: (الزواج عن اقرار الكبار) ج ۲، ص ۸۱۲، ھەرودھا (ابن تيمية) ش ھەر وای گوتو، بڕوانە: (مجموع الفتاوى) ج ۳۴، ص ۱۳۷، کە گوتوویہ تی: (القتل عند اكثر العلماء منسوخ)، ھەرودھا گوتوویہ تی: (من أجود ما يُحتج به أن القتل منسوخ، حديث: (لعنه الله ما أكثر ما يؤتى به الى النبي ﷺ) بڕوانە: ج ۲، ص ۲۹۶-۲۹۷).

(۱۶۵) بڕوانە: (الفتاوى الكبرى) ج ۴، ص ۲۹۹.

يسقط عنه كما سقط عن المحاربين إذا تابوا قبل القدرة، واته: ههركه سيك له زيناو دزى يان مهخوڙي توبه بكات، بهرلهوهى بولاى ئيمام بهرز بكريتهوه، ئهوه راي راست ئهوهيه كه سزاي لهسهر لادهچي، وهك چوڻ پيگران ههركات پيش بهردهستكران، توبه يان كرد سزاي شهرييان لهسهر لادهچي.

بهلام نهگهر پاش بهرزكرانهوهى بو لاي قاضى و دهسهلاتى شهريي بي، ئهوه وهك گوناح و تاوانهكانى ديكه به راي زوربهى ههره زوري زانايان كه (ابو حنيفة ومالك وشافعي واحمد) له يهكيك له دوو قسهكانيدا له نيوياندان، گوناحي قيامهت و نازارو ئهشكهجهى ئهوي به گويڙهى ساغبي و راستي توبهكهى لادهچي، بهلام سزاي شهريي دنيا لاناچي و پيوسته قهچي كاري بكري^(۱۶۶).

سى: چوڻيهتى سڙينهوهى توبه بو ئهوه گوناحانهى كه سزاي دياريكراويان بو
دانراوه:

ئهو گوناحانهى كه سزاي شهريي دياريكراو (حد شرعي معين) يان بو داننهراوه، وهك كهوت گوناح و تاوانه سزا بو دياريكراوهكان نين، كه بتوانين وا به ئاساني سهڙميڙيان بكهين، چونكه زور زورن و ههم جوڙي گهوهو ههم گچهكشيان ههيه، بهلام به گشتي دوو بهشن:

بهشيكيان پهيوهستن به مال و ساماني بندهكانهوهو، بهشيكيشيان ههق و مافي مادديي نين و شتي مهعهويين.

جا بهشى يهكهميان كه مافه ماددييهكان (الحقوق المادية)ن چهندان دهقى قورئان و سوننهت لهوبارهوه ههه كه پيوسته له مولك و ساماني خهكي وريا بين و، بهناهق توخني نهكهوين، بو ويڻه: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ

إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ البقرة ۱۸۸،
واته: وه له نیوانتانددا سامانه کانتان به ناههق مه خوځون^(۱۶۷)، وه (نه چن) مال و
سامانه کانتان بکه نه به رتیل و بو دادوهر و هوکمرانه کانی بهرن، بو ئه وهی به شیک له
مال و سامانی خه لکی به ناشه رعی بخون، له حالیکدا که ده شزانن (ئهو په فتاره چ
په فتاریکی دزیوه).

جا له بهر نه وهی ئیمه له پرگه ی هه شته م خالی چواره م (مهرجه کانی توبه ی راست و
ساغ) دا ئامازیه کمان به م مه سه له یه کردوه، لیږده دا دوو باره ی ناکه یینه وه و به وه نده
واز دینین که یه کی قسه یه که له (ابو حامد الغزالي) و (القرطبي) ده خوازینه وه:

(الغزالي) گو تویه تی: (الأموال الحاضرة يَرُدُّهَا أَخْذُهَا إِلَى الْمَالِكِ مَا يُعْرِفُ لَهُ
مَالِكٌ مَعِيْنٌ، وَمَا لَا يُعْرِفُ لَهُ مَالِكٌ فَعَلَيْهِ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِهِ)^(۱۶۸)، واته: نه و سامانان هی که
له بهر ده ست، بابای به ناههق و هر گر ده یانگیږیته وه بو خاوه نیان نه گهر ناسراو و
دیاری، نه وه ش که خاوه نی ناسری پیویسته بیکاته خیر.

(القرطبي) یش له و باره وه گو تویه تی (که له بهر دریژی یه کسه وهریده گیږینه
سه ر کوردی)^(۱۶۹):

(رېبازو چوښه تی په فتاری نه وه که سه ی که مال و سامانی حه رامی که وتوته لاو
توبه ی کردوه و ده یه وی خویان لی پاک بکاته وه، نه وه یه که نه گهر به هو ی سوود
(رېا) وه بو، سه رجه م نه وهی که به وه یه وه چنگی که وتوه، بیگیږیته وه ده ست نه و
که سه ی که قازانجی لی کردوه، نه گهر کابرا مای، نه گهرنا له جیاتی وی بیکاته

(۱۶۷) (البغوي) له تفسیری نه و نایه ته دا نووسیویه تی: (أي لا يأكل بعضكم مال بعض بالباطل من غير الوجه الذي
أباحه الله، وأصل الباطل، الشيء الذاهب والاكل بالباطل أنواع: قد يكون بطريق الغضب والنهب وقد يكون
بطريق الهوى والقمار وأجرة المعنى، وقد يكون بطريق الرشوة والخيانة) برونه: (معالم التنزيل) ج ۱، ص ۱۶۵-
(۱۶۶).

(۱۶۸) برونه: (أحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۳۷.

(۱۶۹) برونه: (الجامع لأحكام القرآن) ص ۳۷۷، (۱۶۷) (معالم التنزيل) ج ۱، ص ۱۶۵-
www.alibapir.net

خیرو چاکه، ئنجا نه گهر هات و لیئ تیگهل بوو، نهیزانی نهو مالهی که له دهستیادیه چهندهی حاله لهو چهندهی حرامه، نهوه پیویسته چاو وردبکاتهوه داخو نهوهی پیویسته بیگیږیتهوه چ نه اندازهیهکه، وه ههتا تهواو دنیا دهبی که نهوهی ماوه هی خوڤیهتی و حرام نیه، دهبی ههر لیئ بیگیږیتهوه بو نهو کهسهی که دهزانی ستهمی لیئ کردوه، یان سوودی لیئ خواردوه، وه نه گهر بی هیوا بوو له دوزینهوهی بابای مافخوراو پیویسته بوئ بکاته خیږ.

بهلام نه گهر هات و هیندهی ههق و مافی خه لکی کهوتبوه لا که دهیزانی به هیچ شیوهیه که بوئ نادریتهوه به خاوه نه کانیان، نهوه توبه کردنی لهو حاله دا بهو شیوهیه دهبی که ههرچی ههیهتی و به دهستییه وهیهتی، یان بیداته نه داران یان ههر شتی که بهرزه وندی مسولمانانی تیادیه بوئ خهرج بکات و، ته نیا نهوهندهی بو بمینیتهوه که بهشی داپوشینی عه وهرتی و برژیوی نهو پژهی بکات! چونکه ههر نهو نه اندازهی پیئ دهشی که له کاتی تیگیرویی (اضطرار) دا له مالی غهیر وهری بگری، ههرچهنده بابای مال لیئ وهگریاو پیئ ناخوش بی).

نهوه دهریارهی مافه مادییهکان، بهلام بو مافه مهعنه وییهکان که پیشتر له خالی چوارهمدا ئاماره مان به میش کردوه، بو چوڤیهتی توبه لیئ کردن و خو لیئ پاککردنه و هیان زانیان دوو پریان ههیه^(۱۷۰):

یه کهم: دهلیئ: پیویسته نهو کهسهی مافه کانی لهسهره، بابای خاوهن ماف، بو وینه: غهیهت کراو، جنیو پیئدراو، فیل لیئکراو، درو له گهل کراو، بی بهلیئنی له گهل کراو. هتد، ئاگادار بکاتهوه لهو خراپه و ستهمی که بهرانبهری کردوویهتی و، پاشان ههرچوئ بووه گهردنی خوئ پیئ ئازاد بکات و رازی بکات و قهناعهتی پیئ بیئنی، (غزالی) لهو بارهوه گوئوویهتی^(۱۷۱): (وعلیه ان یعرف قدر

(۱۷۰) پروانه: (مدارج السالکین) لابن القيم، ج ۱، ص (۲۹۰-۲۹۱)، که گوئوویهتی: (فان العلماء قد اختلفوا في كيفية التوبة منها على ثلاثة احوال)، بهلام له راستیدا ههر دهنهوه به دوو را.

(۱۷۱) پروانه: (احیاء علوم الدین) ج ۴، ص (۳۷-۳۸).

جنايته وَتَعْرِضِهِ لَهُ فَالِإِسْتِحْلَالُ الْمُبْنَى لَا يَكْفِي...), واته: وه له سهری پيويسته که نه دازه ی تاوانه که ی خوۍ و خراپه له گهل کردنه که ی پي بلۍ، وه گهر دنی خوۍ پي نازاد کردن گشتی به س نيه.

دووه م: ده لۍن ناگادار کردنه وه ی بابای خاوه ن ماف مهرج نيه و ته نيا نه وه نده به سه که له نيوان خوۍ و خوا دا تو به بکات و، پاشان هه ول بدات له چهند شوینان و چهند غه یبه تی نه و که سه ی کرده، یان هر جوړه زیانیکی دیکه ی مه عنه ویی پي گه یاندوه، بو سړینه وه ی، وپرای خیر بو کردن، مه دح و ستایش و باسی خیر و چاکه ی بکات و .. هتد.

واش پي ده چي پای راست و دروست نه وه بي که بگو ترۍ:

نه گهر هات و بابای ماف خورا و به و سته م و ده ستر یژی به ی زانی بی، پيويسته بابای تو به کار (تائب) ناگاداری بکاته وه و گهر دنی خوۍ پي نازاد بکات و رازی بکات، مه گهر له حاله تی کدا دنیا بی که باس کردن و وروژان دن (إثارة) ی مه سه له که نا کامی خراپی ده بی و، زیانی له قازانجی پتر ده بی، نه وه چاکتر وایه هر بیډه ننگه ی لی بکات و، هه ول بدات به شتی دیکه ی وه ک دوعای خیر و مه دح و چاکه له گهل کردن، بو ی قهره بو و (تعویض) بکاته وه.

به لام نه گهر بابای ماف خورا و سته م لیکرا و نه یزانی بو و، نه وه نه گهر بابای تو به کار وایزانی که پی ناخو ش نابي و دنیا ش بو و که نازادی ده کات و چاوپو ش ده کات، با پی بلۍ و ناگاداری بکاته وه و داوی گهر دن نازایی لی بکات، به لام نه گهر گومانی و ابو پی نار ه حه ت ده بی، یان لی خو ش نابي، وازی لی بهینی چاکتر و سه لامه تتره (۱۷۲).

وه من پیموایه که وه ک چو ن تو به و گهړانه وه ی راست و ساغ بو لای خوا ده بیته مایه ی پاک بو ونه وه ی ئینسان له چلک و چه پهری گونا ح و تاوانه سزا بو

دیارکراوه کان، چه و جار چه و جاریش ئهم جوړه گوناخانه ش له ئینسان ده شوات و لاده بات، به هیژترین به لگهش بو ئیسیاتی نه و قسه یه نه وه یه که خوی به خشنده ی به به زه یی له سووړه تی (الحجرات) دا فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نَسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَانفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾﴾ الحجرات .

وهك ده بینین خوا - تبارك وتعالى - لهم دوو نایه ته دا شهش جوړه گوناخی له و گوناخانه که هقی مه عنه ویی به نده کان ده خنه نه ته ستوی ئینسان، پوون کردونه ته وه:

- (۱) گالته پیگردن ﴿لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نَسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾
- (۲) عهیب لی گرتن ﴿لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾
- (۳) ناوو ناتوره لی هه لدان ﴿لَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾
- (۴) گومانی به د پی بردن ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا﴾
- (۵) جاسوسی به سهر وه گردن ﴿لَا تَجَسَّسُوا﴾
- (۶) پاش مله به خراپ باس گردن ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾

جا ئیستا با سهرنج بدهین!

گه‌رانده لای خوا ﷺ (۱۲۷) عهلی باپیر

له کوتایی نایه‌تی ژماره (۱۱) دا که سئ گوناخی یه‌که‌م و دووهم و سئ‌یه‌می تئیدا خراونه پوو، خوای زانا فه‌رموویه‌تی: ﴿يَسَّ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (الحجرات ۱۱)، واته: خراپترین ناو ناوی (فاسق) یتییه، وه هه‌رکه‌سیک تۆبه نه‌کات ئه‌وه ئه‌وانن سته‌مکاران.

له‌مه‌وه ده‌فامریتته‌وه که ئه‌و گوناخانه، یه‌که‌م: خاوه‌نه‌که‌یان پئیان فاسق ده‌بی، دووهم: هه‌رکه‌سئ تۆبه‌یان لی نه‌کات ئه‌وه سته‌مکار (ظالم)ه، دیاره سته‌مکاریش شایسته‌ی سزاو تۆله‌ی خواجه!

وه له کوتایی نایه‌تی ژماره (۱۲) دا که‌سیک گوناخی چواره‌م و پینجه‌م و شه‌شه‌می تئیدا باسکراوه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ (الحجرات ۱۲)، واته: وه پارێزگاریی خوا بکه‌ن، بیگومان خوا زۆر تۆبه وهرگری به به‌زه‌یه.

له‌مه‌شه‌وه ده‌فامریتته‌وه که ئه‌و جوړه گوناخانه له ئه‌نجامی پارێزگاریی و گه‌رانده‌وه‌ی راست و ساغدا، خوا ده‌یانبه‌خشئ و تۆبه‌ی بابای تۆبه‌کاریان له‌سه‌ر وهرده‌گری و به به‌زه‌یی خویشی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کات!

که‌واته: مسوگهر مسوگهر تۆبه‌ی راست و ساغ، مایه‌ی جو‌شانی ده‌ریای بی‌بنی ره‌حمه‌ت و که‌ره‌م و به‌خششی خوای په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌یه‌و، بیگومان هیچ گوناخ و تاوانیکیش خۆی له به‌رانبه‌ر شه‌پۆله‌کانی ده‌ریای ره‌حمه‌تی خوا دا ناگری!

چوار: چۆنیه‌تی سرپینه‌وه‌ی تۆبه بو گوناخه زله‌کان:

خاوه‌ن و ئه‌نجامه‌رانی گوناخه گه‌وره‌کان (أصحاب ومرتکبي الكبائر) به گشتی دوو حاله‌تیان هه‌ن:

یه‌که‌م: که تۆبه‌یه‌کی راست و ساغیان له گوناخه‌کانیان کردبئ، ئه‌مانه به‌رای زۆربه‌ی هه‌ره زۆری نزیك به یه‌که‌ده‌نگی زانیانی ئیسلام له (اهل السنة والجماعة

والأشاعرة والمعتزلة^(۱۷۳)، خوائ لیبوردو به بهزهیی وه گفتمو به لیئی داوه
لییان خویش ده بی و پاکیان ده کاته وه. ئاشکرایه که ده شلیین: گوناچه زله کان
(کبائر) مه به سستمان پیئی سهرجهم گوناچه گه وره کانه، وه کاتی خوئی
پیناسه مان کردوون به سزای دیاری کراو (العقوبة المحددة)^(۱۷۴) بو دانراو و بو
دانه نراوه وه.

(نووی) له و باره وه گوتوویه تی: (فمذهب أهل السنة وما عليه أهل الحق من
السلف والخلف، إن مات مُوحِّداً، دخل الجنة قطعاً على كل حال، فأن كان سالماً
من المعاصي كالصغير والمجنون والذي اتصل جنونه بالبلوغ والتائب توبة
صحيحة من الشرك أو غيره من المعاصي،.. فكل هؤلاء يدخلون الجنة ولا يدخلون
النار أصلاً)^(۱۷۵)، واته: پای ئه هلی سوننه ت و ئه وهی ئه هلی هه ق له زانایانی
پیشین و پاشین له سهرنی، ئه وهیه که ئه گهر به ئیمان وه مردبی، ههرچون بی به
مسوگهری ههر ده چیته به هه شت، جا ئه گهر له گوناخان سه لامه ت بووبی، وه
مندال و شیت، وه که سیك به شیتی بالغ بووبی، وه توبه کاریك که توبه یه کی
راست و ساغی له شیرک یان باقی گوناچه کان کردبی.. تی کرای ئه وانه بی ئه وهی
بچه دوزه خه وه یه کسه ر ده چنه به هه شتی، هه روه ها (التفتازانی)
گوتوویه تی^(۱۷۶): (اتفقت الأمة على العفو عن الصغائر مطلقاً وعن الكبائر بعد
التوبة)، واته: ئوممه ت له سهر ئه وه پیکه وتوه (دیاره مه به ست زانایانی ئوممه تی
ئیسلامه) که گوناچه گچکه کان یه کسه رو گه وره کانیش پاش توبه ده به خشرین.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

(۱۷۳) پروانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۱، ص ۲۱۷، وه: (التفسير الكبير) للرازي، ج ۱، ص ۱۲۴.
(۱۷۴) زاراهوی (حد) بو سزا شه رعییه کان، دواپی پیدی کراوه، پروانه: (مجموع الفتاوى)، ج ۲۸، ص (۱۳۸) -
(۱۳۹).

(۱۷۵) پروانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۱، ص ۲۱۷.

(۱۷۶) پروانه: (شرح المقاصد) للتفتازاني، ص ۱۷۲.

ههروه‌ها (الشهرستانی) یش هه‌مان قسه‌ی کردوه،^(۱۷۷) دیاره به‌لگه‌ی زانایانیش له‌سه‌ر ئه‌و یه‌کده‌نگییه چه‌ندان ده‌قی راست و پراشکاوی قورئان و سوننه‌تن، بۆ وینه:

۱- ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ (الشوری ۴۰) واته: وه (خوا) ئه‌و زاته‌یه که تۆبه له به‌نده‌کانی وهرده‌گرێ و له خراپه‌کان ده‌بووری...

۲- ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ (طه ۸۲) طه.

۳- ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (النساء ۱۷) النساء.

۴- ((إِنَّ اللَّهَ يَنْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ، وَيَنْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءَ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)) رواه أحمد ومسلم وغيرهما عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، واته: بیگومان خوا به شه‌وگار ده‌ستی خۆی ده‌کاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی گونا‌حباری پوژگار بگه‌رێته‌وه، وه به پوژێ ده‌ستی خۆی ده‌کاته‌وه، تا‌کو گونا‌حباری شه‌وی بگه‌رێته‌وه، هه‌تا خۆر له پوژئا‌واوه هه‌لدی.

دوهم: که به‌بێ تۆبه‌کردن و گه‌راڼه‌وه لای خوا مردوون، ئه‌وانه‌ش به‌پرای زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌هلی ئیسلام له (اهل السنة وبعض شیوخ المعتزلة والکلابیه والکرامیه والأشاعرة والمرجئة)، ده‌که‌ونه به‌ر ویست (مشیئة‌ی خوا، هه‌رکامیکیانی ویست لێی ده‌بووری و ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه، بۆ هه‌رکه‌سیکیشی نه‌یویست ئازاری ده‌دا پاشان ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه^(۱۷۸) .

(۱۷۷) بروانه: (الفصل في الملل والنحل) للشهرستاني، ج ۱، ص ۱۳۳.

(۱۷۸) بروانه: (منهاج السنة النبوية)، لابن تيمية، ج ۱، ص ۱۴، وه: (شرح المقاصد)، ص ۱۰۷، وه: (الفصل في

(نووي) له‌وباره‌وه گوتوويه‌تى^(۱۷۹): (راي اهل السنة والجماعة أن مرتكب الكبيرة إما أن يعفو الله تعالى عنه فيدخله الجنة، أو إن شاء عذبه القدر الذي يريد سبحانه وتعالى ثم يدخله الجنة، فلا يُخلدُ في النار)، واته: پای ئه‌هلى سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌باره‌ی ئه‌نجام‌ده‌ری گوناخی گه‌وره‌وه، ئه‌وه‌یه‌ که: یان ئه‌وه‌تا خ‌وا‌ی به‌رز ده‌یبه‌خشی و ده‌یخاته به‌ه‌شته‌وه، یان ئه‌گه‌ر ویستی ئازاری د‌ه‌دا به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که پاک‌یی و به‌رز‌یی بو‌وی، ده‌یه‌وی، پاشان ده‌یخاته به‌ه‌شته‌وه و له‌ ئا‌گری د‌و‌زه‌خدا به‌ه‌میشه‌یی نام‌ین‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها هه‌رکام له (الرازي والشهرستاني) یش هه‌مان قسه‌یان کرد‌وه^(۱۸۰).

به‌لگه‌ی زاناو پ‌یشه‌وایان‌یش له‌وباره‌وه، چه‌ندان ده‌قی قورئان و سوننه‌تن، بو‌وینه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء ۴۸)، واته: خوا به‌ مسو‌گه‌ری له‌وه نابو‌وری که هاو‌به‌شی بو‌ داب‌نری، به‌لام بی‌جگه‌ له‌وه هه‌ر که‌سیکی بو‌ی لی‌ی ده‌بو‌وری.

۱- ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾ (۲) غافر، واته: لی‌بو‌رده‌ی گونا‌ح و وه‌رگری ت‌و‌به‌یه‌..

۲- ((ومن أصاب من ذلك شيئاً فأخذ به في الدنيا، فهو كفارة له وطهور، ومن ستره الله فذلك الى الله إن شاء عذبه وإن شاء غفر له)) رواه مسلم عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه، که پ‌یشه‌تر مانامان کرد‌وه.

۳- ((أخرتُ شفاعتي لأهل الكبائر يوم القيامة)) رواه البزار وسنده جيد، كما في مجمع الزوائد. واته: ت‌ک‌ای خ‌و‌م بو‌ خ‌اوه‌نی گونا‌حه زله‌کان له‌ پ‌و‌ژی ق‌یامه‌تی هه‌لگرت‌وه.

ئه‌مه‌ش به‌ کور‌تی چ‌و‌نیه‌تی سپ‌ینه‌وه‌ی ت‌و‌به (به‌لام ت‌و‌به‌ی راست و ساغ) بو‌و، بو‌و سه‌رجه‌م گونا‌حه زله‌کان به‌ه‌موو ج‌و‌رو شی‌وه‌کان‌یا‌نه‌وه.

(۱۷۹) پ‌روانه: (شرح صحيح مسلم) للنووي، ج ۱، ص (۲۱۷-۲۲۰).

(۱۸۰) پ‌روانه: (إعتقادات فرق المسلمين) للرازي، ص ۷۱، وه: (الملل والنحل)، ج ۱، ص (۱۳۲-۱۳۳) للمشهداني.

کوٽایی ئهه برگه‌یه‌ش بهم پروونکردنه‌وه پیویسته دینین:

(معتزلة) کان پریان وایه که وەرگرتنی توبه‌ی بهنده‌و پاککردنه‌وه‌ی له گوناح و تاوانه‌کانی (پاش توبه‌کردن) له‌سهر خوا فهرزه!!

به‌لام (اهل السنة) ئه‌و رایه‌ی موخته‌زیله‌کانیان به بئ‌ئه‌ده‌بی به‌رانبهر به خوا داناوه‌و گوتوویانه: خوا هیچ شتیکی ناگونجی له‌سهر فهرزی، ئه‌وه‌نده هه‌یه خوا خوی به‌لینی داوه که توبه‌ی توبه‌کاران وهرگری و له گوناح و هه‌له‌کانیان ببووری، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی بئ به‌لینی و په‌یمان شکینی له خوا ناوه‌شیته‌وه، له‌سهر ئه‌و بناغه‌یه ده‌توانین بلین: به ته‌ئکید خوا توبه‌کان وهرده‌گری و گوناحه‌کان ده‌بووری، چونکه خوی فهرموویه‌تی و موژده‌ی به به‌نده‌کانی داوه، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سهری فهرزه^(۱۸۱).

پینج: چۆنیه‌تی سرینه‌وه‌ی توبه‌ بو ورده گوناح و هه‌له‌و په‌له‌کان:

پیشتریش باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌مان کرد بۆیه به‌کورتی ده‌لین:

(۱) به یه‌کده‌نگی زانایان (إجماع العلماء) توبه‌کردن له ورده گوناحه‌کانیش فهرزه، (الآلوسی) له‌وباره‌وه گوتوویه‌تی: (التوبة من الصغائر واجبة على ما نقل الأشعري وحكى إمام الحرمين الإجماع عليه)^(۱۸۲).

(۲) به‌لام له‌وباره‌وه که ئایا ته‌نیا خوپاراستن له گوناحه‌ زله‌کان (الاجتناب عن الكبائر) به‌سه بو به‌خشرانی گوناحه‌ گچکه‌کان، یان پیویسته وپرای ئه‌وه کرده‌وه‌ی باشیش ئه‌نجام بدری؟! زانایان راجیایان هه‌یه، هه‌رچی زۆربه‌ی جه‌ماوهریانن که (اهل السنة والجماعة) ن ده‌لین: پیویسته وپرای خو دوورگرتن

(۱۸۱) پروانه: (التفسير الكبير)، ج ۱۰، ص (۱۲۴-۱۲۵)، فخرالدین الرازی.

(۱۸۲) پروانه: (روح المانی فی القرآن العظيم السبع المائ)، ج ۱۲، ص ۵۹.

له گوناچه زله‌كان، كردهوه باشه‌كان (الأعمال الصالحة) یش ئه‌نجام بدات، (معتزلة) ش‌گوتوویانه: ته‌نیا خو‌پاراستن له گوناچه زله‌كان به‌سه^(۱۸۳)!

(۲) به‌نده‌ش وای بو ده‌چی كه ئه‌گه‌ر چاك له چه‌مكو واتای (الكبائر) گوناچه زله‌كان، حالی بین ئه‌و راجیاییه پاساوی نامینی!

چونكه: وهك پیشت‌ر پوونمان كردوته‌وه له پیناسه‌ی گوناخ و سه‌رپی‌چییدا، كه وهك چو‌ن ئه‌نجامدانی قه‌ده‌غه‌كراوه‌كان (ارتكاب المحرمات) وهك قه‌تل و زیناو دزیی.. گوناچه، چواندنی فهرزه‌كان (ترك الواجبات) یش هر گوناچه!

كه‌واته: خو‌پاراستن له گوناچه زله‌كان (إجتنب الكبائر) كاتیك دیت‌ه دی، كه ئینسانی مسو‌لمان و‌پ‌رای توخن نه‌كه‌وتنی قه‌ده‌غه‌كراوه‌كان، دوو‌چاری چواندنی فهرزه‌كانیش نه‌بی، ئایه‌تی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلَّذِينَ﴾ (۱۱۴)

هود (یش و ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ش، كه‌وا پی ده‌چی ئایه‌ته‌كه هوی هاتنه‌ خوار (سبب النزول) ی بی، چاكترین به‌لگه‌ی ئیسیاتی قسه‌ی به‌نده‌ن:

((جاء رجل الى النبي ﷺ فقال: يا رسول الله عالجت امرأة في اقصى المدينة، وإني أصبت منها مادون أن أمسها، فانا هذا فاقض فيّ ما شئت، فقال له عمر، لقد سترك الله لو سترت على نفسك، فقال: فلم يرد النبي ﷺ شيئا فقام الرجل فانطلق، فاتبعه النبي ﷺ رجلاً دعاه، وتلا عليه هذه الآية ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي﴾

النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (هود) (۱۱۴) فقال رجل من القوم: يا نبي الله هذا له خاصة؟ قال بل للناس كافة) رواه مسلم، واته: پیاویك هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌وپه‌ری شار خه‌ریکی ژنیك بووم وده‌ستم گه‌یاندی بی‌ئ‌ه‌وی له‌گه‌لی جووت بم، جا ئه‌وه له‌به‌رده‌ستتم چیت ده‌وی بوم بریار بده! عومه‌ر پیی گوت: خوا بو‌ی پو‌شی بو‌ی، ئه‌گه‌ر بو‌ خوتت

پوښبایه! (دهلی) پیڅمبهر ﷺ هیچی نهگوت، ئنجا کابرا ههستاو پوښی، پیڅمبهریش ﷺ پیاویکی دواخست و بانگی کرد، وه ئهم ئایهتهی بهسهردا خویندهوه: {ئهمسهره و سهری رۆژگارو چهند بهشیك له شهوگار نویژ بهرپا بکه! بیگومان چاکهکان خراپهکان لادهبن}، پیاویک له کۆمهلهکه گوتی: ئهی پیڅمبهری خوا ئهمه تهنیاو تایبته بۆ ئهوه؟! فهرمووی: بهلکو بۆ تیڅرای خهلهکه.

کهواته: مشتومری نیوان (اهل السنة) و (معتزلة) لهم مهسهلهیهداو بهو پوونکردنهوهوه که گوتمان دهبیته راجیاییهکی وشهیی (إختلاف لفظي) وه بهم جوړهش هیچ پیویست ناکات بلین، ئایهتهی: ﴿إِنْ جَتَنِوْا كَبَّارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سِعَاتِكُمْ﴾ (النساء ۲۱)، که پتهوترین بهلگهی (معتزلة)یه، حوکمیکی رهها (مطلق)ی تیدایه و به فهرموودهکانی پیڅمبهر ﷺ بهنددار (مقیّد) کراوه، چونکه فهرموودهکانیش هر پشتگیری و اتای ئایهتهکه دهکه و لیان جیاواز نین، وهک سهرجهم فهرمایشتهکانی پیڅمبهر ﷺ لهگهڵ ئایهتهکانی قورئاندا، بۆ وینه ئهم فهرموودهیه: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بَابُ أَحَدِكُمْ يَفْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يُبْقَى مِنْ دَرْنِهِ شَيْءٌ؟! قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرْنِهِ شَيْءٌ، قَالَ: فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا)) رواه البخاري عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: ئایا دهزانن ئهگهر بیّت و بههر دهرگای یهکیکتان پووباریکی لیی و ههموو پوژیک پینج کهرتهان خووی لئ بشوات، ئایا هیچ چلکی پیوه دهمیئی؟! گوتیان: هیچ چلکی پیوه نامیئی، فهرمووی دهجا ئهوه وینهی پینج نویژهکانه، که خوا گوناغانیان پی دهسپینهوه (۱۸۴).

(۱۸۴) کهواته: پینج نویژه فهرزهکان (له فهرموودهی دیکهشدا باسی جومعه و رهمهزانیش کراوه)، دهبنه هژی لابرندی گوناچه گچکهکان، دهجا بیگومان وهک چۆن پاش ئیمان، نویژکردن چاکترین چاکه (حسنه)یه، له دوای کوفرو شیرک و نیفاقیش نویژنهکردن خراپترین خراپه (سینه)یه... کهواته: راسته بههژی خۆپاراستن له گوناچه گهورهکان، که بهکیان نویژ چاودانه، گوناچه گچکهکان دهسپینهوه.

شہش: گۆرینی گوناح و تاوانہکان بہ چاکہ و خیر:

یہ کی دیکہ لہ شوینہوارہکانی توبہی راست و ساغ، بریتیه لہ گۆرینی خراپہ و گوناحہکانی بابای توبہکار بو چاکہکان (الحسنات)، وەك خوای پەروردگار فرمویہ تی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۷۰) الفرقان، واتہ: گوناحباران جیگہیان دۆزخہ، بیجگہ لہ کہسانیک کہ دہگہرینہوہ و ئیمان دینن و کردہوہی باش ئەنجام دہدەن، ئا ئەوانہ خوا خراپہکانیان بو بہچاکان دہگۆرئ، وە خوا لیبوردی بہ بہزہیی یہ.

جا لیڕەدا زانایان لہبارہی چۆنیہ تی ئەو (گۆرانی خراپہ بہ چاکہ)یہ، پراجیاییان ھەییو بہگشتی دوو رایان ھەن:

یہکەم: دہلین مہبەست لہ گۆرانی خراپہکانیان بہ چاکان لہ دنیا دایہ و گۆرینہکەش ئەوہیہ کہ بابای گوناحکار پاش توبہکردن و گہرانہوہ بو لای خوا، لہ سایہی ئیمان و تەقوایہوہ، لہ جیاتی خراپہ و گوناح کہ جارن دہیکردن، سەرگەرمی چاکہ و تاعەت دہبی، (بغوي) لہ وبارہوہ گوتوویہ تی: (يُبَدِّلُ اللَّهُ بَقْبَائِحَ أَعْمَالِهِمْ فِي الشَّرِّكَ مَحَاسِنَ الْأَعْمَالِ فِي الْإِسْلَامِ، فَيُبَدِّلُهُم بِالْإِيمَانِ، وَيَقْتُلُ الْمُؤْمِنِينَ قَتْلَ الْمُشْرِكِينَ، وَبِالزَّانَا عِقَّةً وَإِحْصَانًا) (۱۸۵)، واتہ: خوا کردہوہ ناقولایہکانی نیو شیرکیان بو دہگۆرئ بو کردہوہ چاکہکانی نیو ئیسلامہتی، وە بہو جوۆرہ شیرکیان بو بہ ئیمان دہگۆرئ، کوشتنی مسولمانان، بو کوشتنی ھاوبہشدانہران و، داوین پیسیی یان بو داوین پاکیی و پارین، دہگۆرئ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

شایانی باسیشه که لایه نگرانی ئه م رایه چند به لگه یه کی عه قلییان هیئاوه ته وه، به لام هیچ به لگه ی قورئان و سوننه تیان پی نیو به لگه عه قلییه کانیشیان زیاتر له بازنه ی به دوور زانین (استبعاد) دا دسوورپینه وه. بو وینه (۱۸۶):

۱- چوئن گوناحی بوغزینراو له لای خوا، ده گورپی بو کرده وه یه کی خوشویستراوی خوا؟!

۲- نه گهر خراپه و گوناچه کان به چاکه و تاعه ت گورابان، ده بوایه توبه کاریکی گوناچار، حالی له بابیه کی گوناح نه کردوو چاکتر بی، نه مهش راست نیه که ئینسانی بی گوناح، له هی خاوه ن گوناح، چاکتر نه بی!

۳- وه ک چوئن چاکه یه ک که له ئینسان هه لده وه شیته وه، خراپه ی نایه ته جی، به لکو ته نیا خوئی نامینئی و هیچی دیکه، خراپهش به هه مان شیوه، که به هوئی توبه وه لاچوو ناگونجی چاکه بیته شوینی.

دووه م: ده لئین: ئه و گوناح و خراپه به چاکه و تاعه ت گورانه ی توبه کاران له قیامه تدايه و، مه به ستیش له و گورانه ئه وه یه که خوا ی لیبورده و به خشنده له جیی خراپه و گوناچه کانیان، چاکه و تاعه تیان له لیستی کرده وه کانیا ندا ده نووسی.

ئه مانیش جگه له مانای ئاشکرای ئایه ته که چند فهرمووده یه کیش به به لگه دیننه وه، که ئه مه یه کیکیانه، له بهر کور تکر دنه وه یه کسه ر وه ریده گیرینه سه ر کوردی:

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (وه ک ابوزر) گیراویه تیه وه: (من ده زانم کی له ئه هلی به هه شتی دوا یین که سه که ده چیت به هه شتی و دوا یین که سی نیو ناگری دوزه خه که لی ده چیته ده ری).

پیاویکه پوژنی قیامه تی ده هیتری و ده گوتری: گوناچه گچکه کانی پیشان بدهن، به لام گه وره کانی لی بشارنه وه، جا گوناچه ورده کانی ده خرینه به رچاوو پیی ده گوتری: فلان و فیسار روزه فلان و فیسار کرده وهیه ت کرده، وه فلان و فیسار روزه فلان و فیسار کرده وهیه ت کرده! ده لی: به لی، ناتوانی نکو لی بکات، به لام هر له گوناچه زله کانی ده ترسی که بخرینه پیش چای، ئنجا پیی ده گوتری: (فان لك مكان كل سيئة حسنة) له جیی هر خراپه یه ک چاکه یه کت هیه! ئنجا ده لی: پهروه ردگارم هه ندیک شتم کرده لی ره دا نایان بینم! جا من پیغه مبهری خوام ﷺ بینی پیکنی هه تا ددانه کانی ده رکه وتن!! (مسلم) گپراویه ته وه.

ههروه ها هه مان هه رموده (أحمد) یش هیناویه تی و، له دریژهی فه رمایشته که دا ئه م ته عبیره هاتوه: ((... وهو مشفق من الكبار، فيقال: أعطوه مكان كل سيئة حسنة) (۱۸۷).

دیاره پاش هه والدان پیغه مبهری خواش ﷺ هیچ کهس هه قی قسه و زاده ربیرنی نامینی و ئه و به لگه عه قلیبانه ش که لایه نگرانی رای یه که م هینا بوونیانه وه، جگه له وهی که ده بی هه میشه له به رانه به به لگه راست و راشکاو (صحيح صريح) شه رعیدا عه قل به خویدا بچیته وه و چاو به خویدا بگپرتته وه، به لی و پرای ئه وه ش، هیچ کام له به لگه عه قلیبانه کان هیزو پیژیکی وایان نیه و ده ک گوتو مانه: سه رجه میان له جو غزی به دوور زانین (استبعاد) دا ده خولینه وه، ئه میش به ته نیا پاساو (مبّر) ی ته ئویلی ئه و ئایه ته قورئانییه راشکاو ئاشکرایه نیه: ﴿فَأُولَٰئِكَ

يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ الفرقان﴾، به لی خوی پهروه ردگار، به خشه ره به رانه به به بنده کانی و خاوهن لوتفو لیبورده یه بو پوشینی گوناچه و خراپه کانیا و، به به زهی و میهره بانه بو گورپینیان به چاکه و

تاعت و، که ڀرمو به خشنده یی بی سنووری خواش شتی وای لی دوهو شیتوه، که له هیچ عقل نه ندیشو خه یالیکدا جی نه بیتهوهو نه حه ویتوه.

پیشموایه^(۱۸۸) راستروایه که بو ته فسیری ثایه تی ناوبرو بگوتی: هیچ نا کوکیه که له نیوان رای یه که مو دوو مدانه، که ناچار بین حه تمه نه یه کیان بگرین و نه وی دیکه واز لی بهینین، چونکه: خوی به خشنده ی به به زهی به موله قبی فهرمویه تی: (یبدل الله سیئاتهم حسنات) که واته: چاکتر وایه هه ردوک رایه کان پیکه وه کو بکهینه وهو بلین: خوا هم له دنیاو هم له قیامه تدا خراپه و گونا حه کانی بابای توبه ی راست و ساغ کردو، به چاکه و تاعت ده گوپی، له دنیا دا له سایه ی توبه و ئیمان و پاریزگارییه وه وایان لی دی، که له مه و دوا له جیاتی خراپه، چاکه و له باتی سه ریچی (معصیه)، فرمان به ری (طاعة) بکه، له دوا پوژیشدا خوا له جی هر خراپه یه که چاکه یه کیان بو داده نی، وه که له ده قی فهرمو ده ی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که پیشتر هینا ومانه هه ر کام له (مسلم) و (احمد) له (ابو ذر الغفاری) یه وه گیراویانه ته وه.

لیره شدا کو تایی به خالی یه که م له به شی حه و ته م دینین، که بریتی بو له خسته پرووی: (شوینه واری توبه له سپینه وه ی گونا حدا)، وه ده چینه سه ر خالی دوو مو کو تایی له به شی حه و ته م، که بریتی له: (کاریگه ری و به ره می گه رانه وه لای خوا، له چاکردنی ئینساندا).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

خالی دووهم: کاریگه‌ریی و به‌ره‌می گه‌رانه‌وه لای خوا، له چاککردنی ئینساندا:

خوینهری به‌پیرا!

له راستیدا کاریگه‌ریی تۆبه‌و گه‌رانه‌وه لای خوا، کاریگه‌ریی (تأثیر)یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه‌یه‌و، خێرو به‌ره‌کەت و به‌ره‌مه‌کانی تۆبه‌ زۆرو جو‌راو جو‌رن^(١٨٩)، به‌لام هه‌رچۆن بووه، ئیمه هه‌ول دده‌ین که له قه‌ده‌ر قه‌باره‌ی ئهم کتیبه‌ له هه‌وت بره‌گی کورت و گوشراودا، به‌ره‌مه‌کانی تۆبه‌و کاریگه‌ریی له پاکسازی و چاکسازی ئینساندا بخه‌ینه‌روو:

یه‌ک: کاریگه‌ریی تۆبه‌ له‌سه‌ر رووح و جه‌سته:

وه‌ک چۆن گوناح و سه‌رپیچیه‌کان کاریگه‌ریی و به‌دو خراپییان له‌سه‌ر ئینسان هه‌یه، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ش چاکه‌و فه‌رمانبه‌رییه‌کان (الحسنات والطاعات) یش کاریگه‌ریی ئیجابیی و چاکیان له‌سه‌ر ئینسان هه‌یه، به‌ رووح و عه‌قل و جه‌سته‌یه‌وه، خوای به‌رزو مه‌زن له‌وباره‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٧) النحل، واته: هه‌رکه‌سه‌یک له‌ نی‌ریان می‌ کرده‌وه‌ی چاک بکات و به‌رواداریش بی، ئه‌وه بیگومان له‌ ژيانیکی به‌خته‌وه‌رانه (ی پاک و چاک) دا ده‌یه‌ژیه‌نین، وه (له‌ دوا‌پو‌ژیشدا) به‌پیی چاکترینی ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد پاداشتیان دده‌ینه‌وه.

دیاره گه‌رانه‌وه لای خواش نه‌ک هه‌ر کرده‌وه‌ی چاکه، بگه‌ر سه‌رچاوه‌و بناغه‌ی کرده‌وه چاکه‌کانه.

(١٨٩) دیاره گه‌ره‌ترین و چاکترین و په‌ڕه‌زترین به‌ره‌می گه‌رانه‌وه لای خوا ئه‌وه‌یه که له‌ دوا‌پو‌ژدا دیته‌دی، که لی‌بوردن و به‌خشین و به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگارو تاوانپه‌شه، به‌لام ئیمه لی‌رده‌ا ته‌نیا ناما‌ژه به‌ هه‌ندیک له‌ به‌ره‌مه‌ دنیا‌یه‌کانی ده‌یه‌یه‌ که بی‌گه‌ر له‌ لی‌بوردن و به‌خشین و به‌زه‌یی ده‌یه‌یه‌ هه‌ر هه‌یه.

جا لیږدها به په سندی دوزانم که یه کیک له کورته باسه کانی کتیبی: (پیکای صالح بوونو بهره و خواچوون) که زور په یوه نندی بهم مه سه له یوه هیه بخوازمه وه^(۱۹۰).

(په ریزي چاکه و خراپه له ژيانی ئینساندا)

عبداللای کوری عه عباس خوا له خوئی و بابی رازی بی، له باره ی په ریزي چاکه و خراپه وه له ژيانی ئینساندا فرمویه تی: (إن للحسنة ضياءً في الوجه، ونوراً في القلب، وقوة في البدن، وسعة في الرزق، ومحبة في قلوب الخلق، وإن للسيئة سواداً في الوجه، وظلمة في القلب، وهناً في البدن، ونقصاً في الرزق، وبغضة في قلوب الخلق)^(۱۹۱).

نهم قسه به پیژهی (ابن عباس) که به ناشکرا پووناکیی بنه ماله ی پیغه مبهری ﷺ پیوه دیاره، ده (۱۰) یاسای گرنکی دهر باره ی کاریگریی و شوینه واری چاکه کردن و خراپه کردن له ژيانی ئینساندا تیدان، پینجییان په یوه نندیان به بهرهمی چاکي چاکه کردن وه هیه، که نه مانه ن:

(۱) گه شیی و دره و شاوه یی پوو (ضياء في الوجه)، خواش فرمویه تی: ﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾^(۲۹) الفتح، واته: له نه نجامی سه جده بردنه وه نیشانه یان له پوهه کانیاندا یه.

(۲) پووناکی دل و دهر وون (نوراً في القلب)، خواش فرمویه تی: ﴿أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾^(۳۲) الزمر، واته: جا ئایا که سییک خوا

۱۹۰) پروانه: لایره (۵۷، ۵۸) له چاپی سیدم، ۱۴۲۱.

۱۹۱) نهم قسه یه (ابن القییم) له (الباہل الصبیح) دا هت: و به ی له گلیک شریعی دیکه شدا باسکراوه.

سینه ی بۆ ئیسلام گوشاد کردبێ و، له لایه ن پهروهردگار یی وه له سه ر پۆش نیا یی بێ (وهك بابایه کی سینه تاریکی دل رهق وایه؟).

(۲) به هیزی جهسته (قوة في البدن)، خواش له سه ر زمان ی (هُود) - عليه السلام - فه رموویه تی: ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ (۵۲) هود، واته: وه ئه ی گه له كه مه داوای لی بردن له پهروهردگارتان بکه ن، پاشان بگه ری نه وه لای، بارانی به خور زه م و پیژ نه تان به سه ردا دهبار ی نی، وه وی پرای هیزی خۆتان، هی زو پیزی دیکه شتان بۆ زیاد دهکات.

(۴) فراوانبوونی پوزی (وسعة في الرزق)، خواش فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ (۲) ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (۳) الطلاق، واته وه هه رکه سی ئ پار ی زگاری خوا بکات، دهرووی خیری لی دهکاته وه بێ ئه وه ی چاوه پروانی بکات بزێوی ده دات.

(۵) خۆشویستران له دلی خه لکی مسو لماندا (ومحبة في قلوب الخلق)، خواش فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ (۱۶) مریم، واته: بیگومان ئه و که سانه ی ئیمان یان هه یه و کرده وه باشه کان ده که ن خوا خۆشه ویستی یان بۆ پهیدا دهکات، له (دلی خه لکیدا).

وه پینجیشیان باسی په ری زی شووی خراپه کردن ده که ن، که ئه مانه ن:

۱/ په شی ی و ته لخی ده م و چاو (سواداً في الوجه)، خواش فه رموویه تی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَسَوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ ءِيمَانِكُمْ﴾ (۱۷) آل عمران، واته: جا ئه وان ه یان که پرویان په ش و ته لخ هه لگه پراوه (پی یان دهگوتری) ئایا پاش ئیمان هی نانتان کافر بو نه وه!!

۲/ تاریکی دل و دهر وون (ظلمة في القلب)، خواش - عز و جل - ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ

يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥٠﴾ البقرة ﴿١٥٠﴾، واته: خوا گالتهيان
پي ده کات و جله ويان بو شل ده کات، که له سهر کيشي خوياندا سهراسيمه
بن. ۱۹۲

۳/ بي هيزي له ش (وَوَهْنًا فِي الْبَدَنِ)، خواش - سبحانه و تعالى - فهرموويه تي:

﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَ ﴿١٥٧﴾ الْأَعْرَافِ ﴿١٥٧﴾، واته: وه ههرچييه که پيس و
زيان به خشه (له خواردن و خوار دنده و جل و بهرگو که ل و پهل و ... هتد)، اييان
قه دهغه ده کات.

۴- که م و کورتي بزيو (ونقصاً في الرزق)، خواش - عز و جل - فهرموويه تي:

﴿أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ﴿١٢٦﴾ طه ﴿١٢٦﴾، واته: وه ههر که سيک پوو
له بهرنامه ي من وهرگيرئ، نه وه بيگومان گيروده ي گوزهراني تهنگ و تال ده بي.

۵- بوغزينراوي له دلي خه لکيدا (وبغضة في قلوب الخلق)، خوي کار به جيش

له سهر زماني (لوط) - عليه السلام - فهرموويه تي: ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمْرِكُمْ مِنَ الْآلَيْنِ

﴿١٣٨﴾ الشعراء ﴿١٣٨﴾، واته: (لوط) به گه له که ي خوي فهرموو: به پراستي من له پق
ليبووه واني کردوه که تانم.

شاياني باسيشه که ئيستا به هوي بهر و پيشچووني زانستي پزيشکگهري (علم
الطب) به گشتي و زانياري دهر و نراني به تاييه تي، بوته شتيكي پوون و بي
چه ندوچوون، که ههر کام له پرووح جهسته کاريگهري پته و به تين و پراسته و خويان
له سهر يه کتر هيه و زور له نه خوش و دهرده جهسته ييه کان ريشه و هوکاره که يان

ده گهړپټه وه بو پړوځ و دل و د پروون و عقل و خو و خه سله و نه خوشييه په نهانيه کان.

ده جا هيچ گومانيش له وده دا نيه كه نه انجام داني هر گوناح و خراپه يه ك، برين و زاميكه كه له پړوځ و د پروون ده كړئ و، هر چاكه و خيريكيش، هه توان و چاره سهر يكي نه و برين و زامه مه عنه وييانه يه و، (توبه) ش هه نكاوي يه كه م و به رد ي بناغه و سهر چاوه ي، سهر جه م كرده وه چاك و په سهند و پرفتار و پړوشته به رزو جوانه كانه.

دوو: كاريگه ربي گهړانه وه لای خوا، له سهر ئيمان و عه قیده و له خوا
نزيككه و تنه وه ي ئينسان:

نه گهر گوناح و تاوانه كان به گشتي، چ چواندني فهران بن، چ توخنكه و تني سهر پيچيان، وه چ ناشكراو ديارين، وه كه قه تل و داوين پيسي و پيري و... هتد، وه چ په نهان و شير او به بن، وه كه بوغزو كينه و حه سده و به دگوماني و خوبه زلگري و... هتد، نيشانه و به لگه ي له خوا دووري ئينسان، تاعه و كرده وه چاكه كانيش به گشتي و، به تايبه ت گهړانه وه لای خوا، به لگه و نيشانه ي له خوا نيزيكيين، بويه گهړانه وه لای خوا (توبه الى الله) كاريگه ربي كه گهره و گرنكي له سهر ئيمان و خواناسي و گه شه پي كړدني و پته و مه حكه م كړدني هه يه.

وه له راستيدا وه چون ئيمان و عه قیده له سونگه ي گوناح و سهر پيچيه كانه وه، كزو لاواز ده ب و گهرم و گوړي و شوق و پروناكي جواني و پړونه قی كه م ده ب و، بگره جاري واش هه يه هر نامين و، وه كه گوتراوه: (المعاصي بريد الكفر) گوناچه كان پوسته ي كوفرن، به پيچه وانه شه وه، گهړانه وه لای خوا ده يته مايه ي هيزو پيزي ئيمان و عه قیده و، گهرم و گوړ داهي ناني دل و د پروون و، وه شوق هي ناني و جوان كړد و رازندنه وه ي به وې خواناسي و ئيمانه وه.

به‌ئێ له راستیدا تۆبه مشتومال کهری ئیمان و عه‌قیده‌یه، هه‌ر بۆیه‌ش نه‌ك ته‌نیا زانایان و پێشه‌وايان، بگه‌ر پێغه‌مبه‌رانی هه‌لبژاردو و پایه‌ به‌رزى خواش -عليهم الصلاة والسلام- له ئاماده‌مه‌وه تا خاته‌م، سه‌رجه‌م به‌ خه‌سه‌له‌تى به‌رزى تۆبه‌کردن و بۆ لای خوا گه‌رانه‌وه، مه‌دح و ستایش کراون وه‌ خواى لی‌بورده‌و به‌خه‌شنده‌ پرونى کردۆته‌وه، كه‌ تۆبه‌کردن و بۆ لای خوا گه‌رانه‌وه‌و داواى لی‌بوردن له‌ خوا کردنى ئه‌و زاته‌ به‌رزو ناوازان، مایه‌ی پله‌و پایه‌ بۆ به‌رزکراوه‌وه، هه‌لبژاردنیا‌ن بووه، له‌ لایه‌ن خواى کاربه‌جیوه، با سه‌رنجی ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ به‌دین:

۱- ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَىٰ ۚ ثُمَّ أَجَبَهُ رَبُّهُ، فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۖ﴾ طه ﴿۱۲۳﴾، واته‌: وه‌ ئاده‌م سه‌رپێچیی له‌ په‌روه‌ردگاری کردو له‌ ئاکامدا سه‌رگه‌ردان بوو، پاشان، په‌روه‌ردگاری هه‌لبژاردو تۆبه‌ی لێ وه‌رگرت و پێ‌پرونى کرد.

كه‌واته‌: له‌ ئه‌نجامی تۆبه‌کردن و داواى لی‌بوردن کردنى ئاده‌مدا -عليه السلام-، خوا دووباره‌ به‌ په‌رحمه‌ت و به‌خه‌ششى خۆی گه‌راوه‌ته‌وه‌ سه‌رى و هه‌لبژاردو و پێ‌پرونى کردو! واته‌: هه‌رچى به‌هۆی سه‌رپێچیه‌كانه‌وه‌ دۆراندوویه‌تى هه‌مووی و بگه‌ر به‌ زیاده‌شه‌وه‌ به‌هۆی تۆبه‌وه‌ تیی هه‌له‌یناوه‌ته‌وه‌ و قه‌ره‌بووی کردۆته‌وه‌.

۲- ﴿وَلَقَدْ دَاوُدُ إِنَّمَا فَنَنَّهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ، وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۚ﴾ فغفرنا له، ذلک وإن له،

عندنا لزللنی وحسن مآب ﴿۲۵﴾ ص ﴿۲۵﴾، واته‌: وه‌ داوود زانی كه‌ تاقیمان کردۆته‌وه‌ بۆیه‌ داواى لی‌بوردنى له‌ په‌روه‌ردگاری کردو گه‌رايه‌وه، جا ئی‌مه‌ش له‌وه‌ به‌خشیمان، وه‌ بیگومان بۆ وى له‌ لایه‌ی ئی‌مه‌، پله‌و پایه‌ی نیزیک و چاکترین جیگا و پێگا هه‌یه‌.

به‌ئێ، دوا‌ییش -عليه السلام- پاش گه‌رانه‌وه‌و داواى لی‌بوردنکردن، خواى په‌روه‌ردگار نیزیکی و پایه‌به‌رزى پاده‌گه‌یه‌نێ!

ئنجاه هەر له ئایه‌تی دواى ئەویشدا فرموویه‌تی: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً

فِي الْأَرْضِ ۝﴾ (ص ۸۶)، واتە: ئەه‌ی داوود! ئێمه‌ تۆمان له زه‌ویدا به‌ جێنشین داناوه‌.

۳- ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (ص ۳۰)، واتە: ————— وه

سوله‌یمانمان به‌ داوود به‌خشی که چاکترین به‌نده‌ بوو، چونکه ده‌گه‌پرايه‌وه لای خوا.

که‌واته‌: ئینسان به‌هۆی گه‌پرانه‌وه‌ لای خواو هه‌میشه‌ داواى لێبوردن لێکردنی، ده‌جێته‌ پیزی به‌نده‌ په‌سه‌نده‌کانی خواوه‌، که زۆر لێی نیزیکن.

۴- ((إِنَّهُ لَيُغَاثُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً)) رواه

مسلم وأحمد وأبو داود وابن حبان عن الأغر بن يسار المزني - رضي الله عنه -

(۱۹۳)، واتە: بێگومان ته‌مى بێئاگایی به‌سه‌ر دڵمدا دێ، وه‌ من له‌ پوژێدا سه‌د جار

داواى لێبوردن له‌ خواى زال و پایه‌ به‌رز ده‌که‌م.

وه‌ک ده‌بینین پێغه‌مبه‌رى خاته‌م ﷺ به‌هۆی گه‌پرانه‌وه‌ لای خواو داواى لێبوردن

لێ کردنییه‌وه‌، ته‌م و مژى جاروبار بێئاگایی (غفلة) له‌سه‌ر دڵ و ده‌روونی هه‌میشه‌ به‌

پووناکی ئیمان و یادی خوا پوژدن و ئاوه‌دانى و مشت و مال ده‌کات!

سێ: کاریگه‌ریی تۆبه‌ له‌ رووی خواپه‌رستییه‌وه‌:

گه‌پرانه‌وه‌ لای خوا که دڵ و ده‌روونی ئینسان مشت و مال ده‌کات و ئینسان له‌

خواى خۆى وه‌ نیزیك ده‌خات، کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر لایه‌نی خواپه‌رستی

(عبادة) هه‌یه‌ و ده‌بێته‌ مایه‌ی گه‌رم و گوپی ئینسان و چوست و چالاکی، بۆ

به‌ندایه‌تی و په‌رستنی چاکتر و قوولتر بۆ خوا، تام و چیژ و ه‌رگرتنی زیاتر.

به‌نده‌ به‌ ئەزموونی تایبه‌تی خۆم بۆم ده‌رکه‌وتوه‌، که له‌و کاتانه‌دا تۆبه‌ی چاکتر و

قوولتر و جیددی ترم کردوه‌، باشت‌ر بۆ لای خوا گه‌پراومه‌وه‌، بۆ پویشینی

گوناهه‌کانم و خاوێن کردنه‌وه‌و داشۆرینم له هه‌له‌کانم لێی پاراومه‌وه، تام و چێژی زیاترو چاکترم له خوا په‌رستییه‌کان (العبادات) کردوه.

هۆی ئه‌و حاله‌ته‌ش ئه‌وه‌یه که دڵ و ده‌روونی ئینسان له سۆنگه‌ی گوناح و سه‌رپێچییه‌کانه‌وه، نه‌خۆش ده‌بێ و به‌هۆی نه‌خۆش که‌وتنیشه‌وه می‌زاجی تیک ده‌چێ و، نه‌جه‌سته‌و پووحی وه‌ک پێویست توانای ئه‌نجامدانی خوا په‌رستییه‌کانی ده‌بێ و، نه‌دڵ و ده‌روونیش تام و چێژیان لێ ده‌کات! وه‌ک چۆن نه‌خۆشییه‌ جه‌سته‌یه‌کان، ده‌بنه‌ هۆی خواردن و خواردنه‌وه‌ پێ نه‌خوران و، تام و چێژو سوود لێ وه‌رنه‌گرتنی خواردن و خواردنه‌وه‌کان!

خوای په‌روه‌ردگاریش له دیاریکردنی خه‌سله‌ته‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌هلی ئیماندا، تۆبه‌و گه‌رانه‌وه‌ لای خوای خستۆته‌ پێش هه‌موو خه‌سله‌ته‌کانه‌وه، ته‌نانه‌ت خواپه‌رس—تیییش! ﴿التَّائِبُونَ الْعَمَدُونَ الْحَمْدُونَ أَلَسْتَ حَتَّى﴾
الرَّكَعُونَ السَّجِدُونَ... ﴿١١٢﴾ التَّوْبَةُ ﴿١١٣﴾

چوار: په‌وشتی به‌رزو جوان یه‌کیکه‌ له به‌ره‌مه‌کانی تۆبه‌:

شتێکی ئاشکرایه که خوای کاربه‌جێ هه‌رچی خراپ و شووم و بێ خێره، له نیازو مه‌به‌ست و قسه‌و کارو کرده‌وه‌و په‌فتاره‌کان، قه‌ده‌غه‌ی کرده‌وه، خستویه‌تییه‌ خانه‌ی (حرام)ه‌وه، وه‌ ته‌نها ئه‌و شتانه‌شی به‌ پێویست (فرض، واجب) یان په‌سه‌ند (مستحب) داناوه، که به‌ مسوگه‌ریی خێرو قازانج و به‌هره‌و به‌رژه‌وه‌ندیی جه‌سته‌و گیان و تاک و کۆمه‌لیان تێدایه، له دنیاو قیامه‌ت و داوڕۆژیشدا، وه‌ک فەرموویه‌تی:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ

وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴿١٥٧﴾ الْأَعْرَافِ﴾، واته: (خوا به‌زه‌یی خۆی تاییه‌ت کرده‌وه) به‌و که‌سانه‌ی که شوێن په‌وانه‌کراوی هه‌وال پێدراوی نه‌خوێنده‌وار واته‌ مه‌مه‌د ﷺ ده‌کاون، که ده‌بینن (ناوونیشانی) نووسراوه‌

گه پراڼه وه لای خوا ﷺ (۱۵۶) عهلی بابیر

له تهورات و ئینجیلی بهردهستیاندا، که فرمانیان به هرچی چاک و پهسهنده پی دهکات و هرچی خراب و ناپهسهنده پیشگیریان لی دهکات..

دهجا بیگومان هر که سیکیش له سونگهی شوین پی هه لگرتنی پیغه مبهری نه خوینده واره وه ﷺ شان بداته بهر نه جامدانی هرچی چاک و پهسهنده (المعروف) و توخنی هرچی به دو ناپهسهنده (المنکر) نه که وی، مانای وایه که م و زور ره وشت و خووی وه هی پیغه مبهری ره وشت بهرزو مهزن ﷺ دهچی، که له سایه ی به پیوه چوونی به گویره ی قورئانه وه، وهک (عائشة) ی هاوسهری گوتوویه تی: (كان خلقه القرآن) رواه مسلم، بوو بوو به خاوه نی ره وشت و خووی مهزن: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱) القلم.

دیاره ده عوای مسولمانان بوون و گه پراڼه وه لای خواش، له هیچ کهس ناسه لمینری، تا شوین پی پیغه مبهری خوا ﷺ هه لنه گری: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۱) آل عمران، واته: بلی نه گهر راسته خواتان خوشده وی، په پره ویم لی بکهن، خواش خوشی دهوین، وه له گوناچه کانیشان ده بووری، وه خوا لیبورده ی به به زه بیه.

پینج: به ره می گه پراڼه وه لای خوا له رووی کومه لایه تیه وه:

هیچ گومانی تیدا نیه که بابای بو لای خوا گه پراوه دهست له گوناخ و تاوان هه لگرتووی پاک بووه وه، که خوا موژده ی خوشویستنی خو ی پیداوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ (۲۴۲) البقرة، واته: بیگومان خوا زور توبه کاران و خو پاکه ره وانی خوشده وی، به لی بابای ئاوا هم بو خو ی و، هم بو خیزان و بنه ماله ی و، هم خزم و دهر و دراوسی و هاوشارو هاو لاتیانی، سوو دبه خش و سر به خیرو جوامیره.

چونکه بیگومان نهوهی که دهبیته هوئی گهندهل و پووجهل و کرمؤلکردنی میلیته و کومه لگاو، نه مانی هیمنیی و ئاسایش و دلنیایی و، بلاوبونهوهی ترس و له رزو بی باوه پیری و بهدگومانیی و دلپراوکی و.. هتد، بلاوبونهوه و تهشه نهکردنی نهو گوناح و تاوان و خراپه کاریبانهیه، که ئیسلام له پیناوی پاراستنی: دین و ژیان و وهچه و ئابرو و عقل و مال و ئاسایش (الدین والحیة والنسل والعرض والعقل والمال والأمن) ی کومه لگادا، چهندان جوړه سزای سهختی بو داناوڼ که پیشتر باسماڼ کردن.

به لئی هر کومه لگاو میلیته تی که سایه ی جی به جی کردنی شهریه تی خواوه، نهو هتوت شته ی تیدا پاریزراوڼ که شهر عزاناڼ به هتوت شته پیویسته کان (الضروریات السبع) ناویان بردوون که بریتین له: ئابین و ئابرو و ژیان و سامان و وهچه و عقل و ئاسایش، نهو بیگومان کومه لگایه کی ساغو سهلامهت و توکمه و توندو تول دبی، دهجا بیگومان بابای بو لای خوا گه پراوه بو خوا صولحاو، بهر له هر شتی که لهو گوناح و تاوانه پیسو نهگریسانه دوور دهکوهیته وه، که خوا له دنیاو دواپوژیشدا سهختترین سزاو جهزربه ی بو نهجامدهرانیاڼ داناوه.

شاهش: بهرهمی توبه له رووی جیهادییه وه:

هرکاتی که ئینسان به راستی بهره و خوا گه پرایه وه له گه لئی ناشت بووه و لئی نزیك بووه، خوئی و هرچی هیه تی به سهخواهته وه له پیناویدا بهخت دهکات و دهبه خشی، چونکه به راستی سهنگه ری پیشه وه (الخذق الامامی) ی شهیتان بو شهر له گه لکردن و زهفر پیردنی مروّف نه فسیه تی، هرکاتی که ئینسان له خودی خویدا له بهران بهر شهیتاندا شکستی خوارد، له هیچ سهنگه رو بهره (جبهه) یه کی دیکه دا خوئی ناگریته وه!

هرروه ها به پیچه وانه شهوه هر راسته و، هرکاتی که ئینسان له جوغزی نه فسیدا به شهیتان ویرا، مه گهر چوڼ، دنا شهیتان جاریکی دیکه خوئی بو ناگریته وه.

ئنجاشکریه که توبه و بۆ لای خوا بادانه وه، پوو به چاکه و تاعهت گه پانه وه، خالی وهرچه رخان (نقطه إنعطاف) ی ئینسانه، بۆ دژایه تیکردنی شهیتان و زهفر پیبردنی و پشت له زهوی دانی، چ شهیتانی جندو، چ هی مروڤ، هر بویهش خوی بالادهست فهرموویهتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآبَ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْرَبُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْنُلُونَ وَيُقْنَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝﴾ التَّائِبُونَ الْعَمِدُونَ الْحَمِدُونَ السَّاجِدُونَ الرَّكُّعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝﴾ التوبة ۱۱۳، واته: بیگومان خوا گیان و سامانی له بروداران کریوه که به هشتیان بداتی، له پئی خوادا دهجنگن دهکوژن و دهکوژین، (ئهوه) به ئینکی راسته که له تهورات و ئینجیل و قورئاندا داویهتی، ئنجا ئایا کئ به به ئینی خوی وه فادارتره له خوا؟ که واته شادمان بن بهو سهودایه که پهیمانتان له سهری داوه، وه هر ئه وه شه به مراد گه یشتنی مهزن، (برودارانیکیش ئه وه به ئینهیان پئی ده بریته سهر که) توبه کاران، خواپه رستان، ستایشی خوا که ران، پوژووگران، رکوع به ران، سهجده به ران، فرمان به چاکه که ران و پئی له خراپه گران و، پارێزهرانی سنوره کانی خوان، وه موزده بده به بروداران (یک که خاوهنی ئه وه خهسله تانهن به سهرخستنی خوا، بۆیان و به مراد گه یاندنیان).

وهک ده بینین خوی زانی په نهان و ئاشکرا، یه که مین خهسله تی بنچینهیی و گرنگی ئه وه که سانهی که ئامادهن خویان بۆ خوا فیدا بکهن و سهرومالیان بهخت بکهن، به گه پانه وه لای خوا (التوبة الى الله) داناوه! وه جیی سهرنج ئه وهیه که نۆیه مین خهسله تیان (واته موجهیدان و جهنگاوه رانی پئی خوا) بریتیه له پاراستنی سنوره کانی خوا (حفظ حدود الله)! واته: ته نیا که سانیک شایستهیی و توانای

نډه‌یان هه‌یه که سنوره‌کانی ټایین و به‌نامه‌ی خوا پارېزگاریی لی بکه‌ن، که بهر له هه‌رشتیک به‌هوی گهړاندوه لای خوا و ده‌ست هه‌لگرتن له هه‌لوه ناشه‌رعییه‌کانه‌وه، توانیږیایان سنوره‌کانی ټایین و شه‌ری خوا له جوغزی خوځاندا بپاریزن، نه‌گه‌رنا به‌ردی گه‌وره نیشه‌انی نه‌وه‌شاندنو (من لم یکن لنفسه فکیف یكون لغيره!!).

حه‌وت: به‌ره‌می گهړاندوه لای خوا له رووی سیاسی و مشوور لی‌خواردنی

مسوئمانانه‌وه:

به‌ره‌که‌ت و به‌ره‌میکی دیکه‌ی له‌گه‌ل خوا ناشت‌بوونه‌وی ئینسان و بولا گهړاندوه‌ی، بریتیه له‌وه که بابای توبه‌کار دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌هوی توبه‌وه خوی پاک و چاک ده‌کات و گوناح و ناشه‌رعییه‌کان له خوی دوور ده‌خاته‌وه و به‌فه‌رمانبه‌ریی (طاعة) و چاکه‌کان خوی جوان ده‌کات و ده‌پازینیت‌وه، یه‌کسه‌ر ده‌که‌ویت‌ه بیرو نه‌ندیشه‌ی پاکسازیی و چاکسازیی ده‌ورو به‌رو میله‌ت و ولاتی، تاکو نه‌وه‌ گوراندکاریی (تغیر) هی که به‌سه‌ر خویدا هی‌ناو‌یه‌تی به‌سه‌ر خه‌لک و ولاتیشیدا نه‌نجامی بدات، دیاره هه‌میشه‌ش خو گورین بناغی خه‌لک گورینه، وه‌ک خوی په‌روه‌ر دگار فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ الرَّعْدُ﴾، وات‌ه: بی‌گومان خوا حال‌ت و واقعی هیچ کومه‌لیک نا‌گورئ، تاکو نه‌وان حال‌ته‌ی ده‌روونی خو‌یان نه‌گورن.

به‌لئ هه‌رکاتیک ئینسان بولا خوا گه‌پایه‌وه‌و، خوی له‌خلته‌و خال و ژه‌نگ‌وژاری هه‌لوه‌و په‌لوه‌و ناشه‌رعییه‌کان بزارکردو، هه‌ستی به‌پاک‌بوونه‌وی خوی کرد، ده‌ست‌به‌جئ ده‌که‌ویت‌ه بیرو هه‌ولی بزارکردنی خه‌لک و کومه‌لگای ده‌ورو به‌ریشی، تاکو ده‌ورو به‌ره‌که‌یشی وه‌ک خوی لی بکات و، شتیکی نامو (غریب) نه‌بی له‌و کومه‌لگا و واقیعه‌دا.

هه‌ر بویه‌شه که ده‌بینین له‌پا‌بردوداو ئیستاش، نه‌هلی کوفرو خراپه‌و تاوان، هه‌رگیز چاویان به‌خه‌لکی بولا خوا گه‌پاوه‌ی پاک و چاک هه‌لنه‌هاتوه‌و دانوویان

له گه لیا نه کولیوه، چونکه زانیویانه و ده زانن که ئایین و شه ریه تی خوا له شوینکه و تووه کانی خوئی داوا ده کات که ئه وهق و چاکیی و پاکیهی خوئیان په بیان پیی بردوه و ده ستیان لیی گیربوه، له خوئیاندا کورتی هه لنه هیئن و بی درهنگ به خه لک و میله تیشیانی بگه یه نن و کومه لگا و ولاتی پی پرازیڼنه وه!

سه رنج بده چوڼ گه لی (لوط) - علیه الصلاة والسلام - که کومه لیکی پیس و په ست و نه گریس بوون، به (لوط) و ئه وه ده سته یه ی که ئیمانیاڼ پی هیئا وه و بو لای خوا گه پراڼه وه، ده لیڼ: ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنطَهُرُونَ﴾ (۸۲) الأعراف، واته: له ئاوه دانی خوټان وه ده ریاڼ بیڼ، چونکه ئه وانه که سانیکن خوئیان پاکسازیی ده که ن!

به لی گه لی ره وشت نرمی (لوط) - علیه السلام -، زانیویانه که (لوط) و کومه له برودارو بو لای خوا گه پراوه که ی ده وری، پاش قوڼاغی خو پاکسازیی کردن، ده گه نه قوڼاغی پاکسازیی و چاکسازیی کومه لگا که شیان و سه ره نجام ئه وان (که له سه رگه ردان و ره وشت په سته که) ژیاڼ و گوزهرانی نه فامانه و پیس و په ستیان لی تیکده چی، که وهک چوڼ قالونچه هوگری تام و بوئی پیخ و ته رس بووه، به بوئی عه ترو گولاو گیز ده بی، ئه وانیش هوگری ئه و جوړه ژیاڼ و گوزهرانه ئازده لیی و بگره له ئازده لییش خراپترو نرم تره بوون!!

به لی ئه مه یه هوکار بڼه پته یی دژایه تی کردن و به رهنکار بوونه وه ی حیزب و پژییم و کومه لگا نه فامیه کان^(۱۹۴) (الأحزاب والأنظمة والمجتمعات الجاهلیة)، له گه ل ئه و

(۱۹۴) مده بست له کومه لگای نه فامیی (المجتمع الجاهلي) هدر کومه لگایه که که یه کیک یان زیاتر له خه سه لته و بوچوون و په فتارو هه لسه کوته پیچ وانه ی شه رعیه کانی تیدابن، نیدی مهرج نیه که حه تمه ن کافرو له ئایین ده رچوویی، هدر بویه ش خوی به رزو مه زن هدر کام له: به رنامه ی هوکمرانیی (الحکم) و، گومانی خراب به خوا بردن (الظن السیء بالله) و، جوانیی و عه وړه تی خو درخستنی نافرته تان و (تبرج النساء) و، ده مارگیری و دلگه رم بوونی به ناهدق (الحمیة) به هی نافامییتی ناوبردوون: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ...﴾ (۵۰) المائدة، ﴿...يَطْمُونُ وَاللَّهُ عَزَّ وَحْدَهُ ظَنُّ الْجَهْلِيَّةِ...﴾ (۱۰۴) آل عمران، ﴿...لَا تَرْجِعْ تَرْجِعْ الْجَهْلِيَّةِ...﴾ (۳۷) الأحزاب

گهڻج و لاوه هیدایهت دراو بو لای خوا گهراوه و پاڪ و چاڪاندا، که به تهئکید
چاویان بهرینایی نادات له خه ٽک و کوڙه لگای سهرگردان و پیس و پوځلیان
رابمینن و، دهسته پاچه نه دهست له نه ژنویان وهریینن و، تهنیا به وهنده وازیئن که
زیکری: (لا حول ولا قوة الا بالله) بخوینن!

خوینهری به پړو شیرین!

لیره شدا کوتایی بهم بهشی هه و ته مه دینن که تهرخانمان کردبوو بو باس و
تویژنه وهی کاریگری و شوینهارو بهرهمی گهراڻهه لای خوا له سرینه وهی
گونا و چاکره نی ئینساندا.

دیاره ئه م باسه ش گه وره ترین باسی بابته (موضوع) ی توبه بووو، بیگومان
بهرهم و شوینهاره کانی توبه ش سهنگی مه هه کینی و، به لگه و نیشانه ی جه وهرو
نیوه پوکینی، چونکه وهک گوتراوه، درخت به بهرکه ی ده ناسری (الشجرة بثمرها)،
ئجا پاش ئاراسته کردنی (دوا قسه م) کوتایی بهم کتیبه دینن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ...﴾ (الفتح ٢٦)، کهواته: هدر کام له حوکم و
به نامده و، ههست و نهست و بیرو پوچوون و، عادهت و نه ریت و، رهشت و رهفتاری، ناشه رعییانه و دژو پیچه وانه ی
ههق، به چند حالت و دیاردهیه کی نهفامانه و ههلقولای و اقیعیکی نهفامیتی (جاهلیه) داده ترین، ههرچه نهده
خه که کدهش هه مده جار، بیان هه موریان کاف نهه.

www.alibapir.net

دوا قسه‌م

خوینهری به‌پیزو خوشه‌ویسته‌کانم!

دوا قسه‌م که عه‌رزتان بکه‌م له باره‌ی تۆبه‌و گه‌رانه‌وه لای خواوه، ئه‌وه‌یه که هیچ کامتان هیچ کاتی‌ک پیی وانه‌بی، که پیویستی به تۆبه‌نیه‌و لیی بی‌نیازه! به‌لکو هه‌موو ئینسانیک له هه‌ر پله‌یه‌کی ئیمان و مسوولمانه‌تیدا بی‌و، له هه‌ر قوناغ و هه‌ل و مه‌رجیک دینداریدا بی، به‌رده‌وام پیویستی به گه‌رانه‌وه لای خوا هه‌ر هه‌یه‌و، هیچ کاتی‌ک له هیچ حال و هه‌ل و مه‌رجیکدا، لیی بی‌نیاز نابی، به‌لگه‌شم ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌رانی هه‌لبژاردو پاک و پایه‌به‌رزی خوی لیبوردو به به‌زه‌یی، له ئاده‌مه‌وه هه‌تا خاته‌م، -عليهم افضل الصلوات واتم تسليمات-، به‌رده‌وام سه‌رگه‌رمی گه‌رانه‌وه لای خوا و داوی لیبوردن لیکردنی بووون، بو‌وینه: ئه‌وه‌تا گه‌روهو سه‌روه‌ی پیغه‌مبه‌ران موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدو‌للا- عليه من الصلاة اودمها ومن التسليمات اكلها-، خوی په‌روه‌رگار له کاتی گرتنی شاری مه‌که‌و پرگارکردنی له چنگالی شیرک و کوفردا، فه‌رمانی پیکردوه، که به پاک‌ی بگری و ستایشی بکات و، داوی لیبوردنی لی بکات و بگه‌ریته‌وه لای!

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝١﴾

﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٢﴾ النصر ﴿٢﴾، واته: به‌ناوی خوی به به‌زه‌یی به‌خشنده، کاتی‌ک یارمه‌تی خوا هات و (شاری مه‌که‌) ئازاد کرا، وه خه‌لکت دی کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل ده‌هاتنه نیو ئایینی خواوه، ئه‌وه به ستایش کردنه‌وه په‌روه‌رگارت له هه‌ر هه‌له‌و په‌له‌یه‌ک به دوور بگه‌رو داوی لیبوردنی لی‌بکه، چونکه بیگومان ئه‌و زۆر گه‌راوه‌یه (بو‌سه‌ر به‌نده‌کانی به به‌زه‌یی و به‌خششه‌وه).

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده راست (صحیح) ه‌کاندا هاتوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاش ته‌واوکردنی نویژنی فه‌رزو سه‌لام دانه‌وه‌ی سی جارن ده‌یفه‌رموو: (استغفر الله) داوی لیبوردن له خوا ده‌که‌م..

جا با سه‌رنج بده‌ین و پ‌امینن ئایا ئە‌گەر پی‌غه‌مبه‌ریکی وه‌ک (محمد المصطفی) که‌وره‌و سه‌روه‌ری وه‌چه‌ی ئاده‌مه: ((انا سید ولد آدم)) رواه مسلم و‌أبو داود، له‌ دوا‌ی ئە‌نجام‌دانی دوو خوا‌په‌رستی گه‌وره‌ی وه‌ک: ئازاد‌کردنی مه‌ککه‌ که‌ گه‌وره‌ترین قه‌لای شیرک و‌ کوفر بووه، له‌ نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بی‌داو، نو‌یژ به‌ریاکردن، که‌ گه‌وره‌ترین جو‌ره‌ خوا‌په‌رستی تایبه‌تییه، پی‌ویست و‌ په‌سه‌ند بی‌ بگه‌رپ‌ته‌وه‌ لای خوا‌و دا‌وای لی‌بور‌دنی لی‌ بکات، ده‌بی ئیمه‌ و‌مانان که‌ فه‌رمان‌به‌ری و‌ چاکه‌کانی‌شمان له‌ چاو هی پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی عَلَيْهِ السَّلَام وه‌ک گوناح و‌ سه‌رپی‌چی و‌ان، چ‌ جای گوناح و‌ هه‌له‌و په‌له‌ی زۆرو زه‌وه‌نده‌کانمان، چه‌نده‌ هه‌وجی‌ی تو‌به‌ی به‌رده‌وام و‌ دا‌وای لی‌بور‌دن له‌ خوا کردنی په‌یتا په‌یتا بین؟!

به‌لئ تو‌به‌و دا‌وای لی‌بور‌دن له‌ خواکردن، پاک‌که‌ره‌وه‌و مشت و‌ مال‌که‌ری دل‌و ده‌روونه‌و، ته‌نانه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی (النبي الخاتم) عَلَيْهِ السَّلَام ی‌ش فه‌رموویه‌تی: ((إنه لیغان علی قلبي...)) رواه مسلم و‌أحمد و‌غیرهما، که‌واته: هیچ که‌س لی‌ی بی‌نیاز نیه. زانای پایه‌به‌رزیش (عبدالقادر الگیلانی) خوا لی‌ی خو‌شب‌ی له‌وباره‌وه‌ چه‌ند قسه‌یه‌کی جوانی کردون که‌ ده‌یان‌که‌ینه (مسك الختام) ئە‌م دوا قسه‌یه‌مان ^(١٩٥):

(التوبة فرض عين في حق كل شخص، ولا يتصور أن يستغني عنها أحد من البشر، لأنه إن خلا عن معصية الجوارح، فلا يخلو عن الهم بالذنوب بالقلب، وإن خلا، فلا يخلو عن وسواس الشيطان بأيراد الخواطر المتفرقة المذهلة عن ذكر الله عز وجل، فأن خلا، فلا يخلو عن غفلة وقصور في العلم بالله وبصفاته وأفعاله، فلكل حال طاعات وذنوب وحدود وشروط، فحفظها طاعة وتركها معصية، والغفلة عنها ذنب، فيحتاج الى توبة وهي الرجوع عن التعويج الذي وجد الى سَنَنِ الطريق المستقيم الذي شرع له.

فالكل مُفْتَقِر الى التوبة، وإنما يتفاوتون في المقادير، فتوبة العوام من الذنوب، وتوبة الخواص من الغفلة، وتوبة خواص الخواص من ركون القلب الى سوى الله عز وجل...، واته:

{تۆبه کردن پیوستییه کی تایبه تییه له سهر هه موو که سیک، وه ناگونجی که هیچ ئینسانیک لیی بی نیاز بی، چونکه (ئینسان) ئه گهر سه ریچی ئه دنامه پو له تییه کانیشی نه بی، له مه بهستی گوناح له دل گرتن خالی نابی، وه ئه گهر ئه وهش نه بی، له خوتخوتهی شهیتان قوتار هه نابی که خه یالی پرژو بلاوی له یادی خوی زال و پایه بهرز بیئاگا کهری به سهردا دینی، وه ئه گهر له وهش خالی بی، ئه وه له بی ئاگایی و که مو کووپی له بهاری زانیاری به خواو به سیفه ته کانی و به کرده و کانی، هه به دوور نابی، چونکه هه حاله تیک چهند جوړه خوا په رستییه ک و، چهند جوړه گوناحیک و، چهند سنوورو مه رجیکی هه، که پاراستنیان فه رمان به رییه و چواندنیان سه ریچییه و، لی بی ئاگا بوونیان گوناحه! که واته: پیوستی به تۆبه هه یه که بریتییه له گه پانه وه و دهست هه لگرتن له و لاریوون و لادانه ی که له پوشتندا به ره و راسته شه قامیک که بو ی دیاری کراوه په یدا بووه. مادام وایی هه موویان هه ر ئاتاجی گه پانه وه لای خوان، به لام له شیوه و ئه ندازه دا جیا جیان:

گه پانه وه ی خه لکی گشتی، دهست هه لگرتنیانه له گوناحه کان، وه گه پانه وه ی خه لکی تایبه تی په شیمانی و وازه یانیانه له له خوا بی ئاگا بوون، به لام بو لای خوا گه پانه وه ی به نده تایبه تی تایبه تییه کان بریتییه له په شیمانی و داوای لی بووردن کردنیان له دل به ره و غه یری خوا بالا دهست و پایه بهرز چوون!}

سا خوا به ناوه هه ره چاکه کانت و سیفه ته هه ره به رزه کانت، لی ت ده پارینییه وه که هیدایه تمان بده ی بو تۆبه یه کی راست و ساغ، که له چلک و چه پهری گوناح و هه له کانمان پاکمان بکاته وه و، به ره و به ندایه تی چاکتر و زیاتر بو تو نیزیکمان بخاته وه و، به ره و مه نزلگای دواپوژ بامان بداته وه و، له پیزی دوژمنان و ناحه زانی کافرو دهغه ل و یاخی و لاری و گوناحباران جیامان بکاته وه و، له نیوان کومه لی پیغه مبه ران علیهم الصلاة والسلام و ئیمان پته وان و شه هیدان و چاکاندا، جیمان بو بکاته وه، ئامین.

۲۲ محرم ۱۴۲۲ ک - ۲۰/۴/۱۶ - ۲۰۰۱ ز

هه ورامان / ئه حمده ئاوا

پیدا چوونه وه ی بو چاپی چوارهم

۲۸ جه مادی دووه می ۱۴۳۱ ک - ۱۱/۶/۲۰۱۱ ز - هه ولیر

بهره‌مه‌ګانی دانه‌ر

- ۱- پوخته‌یه‌ک دهر باره‌ی نیسلام. چاپی ۲۰۰۶/۲
- ۲- دبه‌ریټک راچوونی نیسلامو ریټچکان. چاپی ۲۰۰۶/۳
- ۳- یادی خوا، ګرنګی یادی خوا له ژبانی مرؤف دا. چاپی ۱۹۸۷/۱
- ۴- کؤمه‌لی خوا. چاپی ۱۹۸۸/۱
- ۵- پیښمه‌رګه‌ی نیسلام، یان مسوئلانی موجهید کی‌یه‌و چؤنه؟ چاپی ۲۰۰۱/۳
- ۶- دهر دو دهرمانی بزووتنه‌وه‌ی نیسلامی. چاپی ۱۹۸۹/۱
- ۷- ریټبازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کامه‌یه؟ چاپی ۱۹۸۹/۱
- تییښی: دواتر خرایه نیو کتیبی (مسوئلانی کامل: به‌شی یه‌که‌م: بیروپروای مسوئلان) وه دواتر ته‌میش خرایه نیو کتیبی (تیمان و عه‌قیده‌ی نیسلامی) یه‌وه .
- ۸- ریټګای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون. چاپی ۲۰۰۵/۳
- ۹- کوردستان بؤ ویران بو و چؤن ناوهدان ده‌بیته‌وه؟! چاپی ۱۹۸۹/۱
- ۱۰- حوکمی ګهړاندوه ژیر نیری طاغوت. چاپی ۲۰۰۵/۲
- ۱۱- سؤزی نه‌ته‌وايه‌تی و بی‌ری ناسیؤنالیزم له تهرازووی نیسلامدا. چاپی ۲۰۰۵/۳
- ۱۲- مسوئلانی کامل/ به‌شی یه‌که‌م: بیروپروای مسوئلان چاپی ۱۹۹۷/۱
- تییښی: ((دواتر خرایه نیو کتیبی (تیمان و عه‌قیده‌ی نیسلامی) یه‌وه)).
- ۱۳- چاره‌سری کیشه‌ی کورد له نیوان تیمان و په‌رله‌مان دا. چاپی ۱۹۹۲/۱
- ۱۴- بزووتنه‌وه‌ی نیسلامی له دووریانی مان و نه‌مان دا. چاپی ۱۹۹۳/۱
- ۱۵- بزووتنه‌وه‌ی نیسلامی و ناینده‌یه‌کی ګه‌ش و پوون. چاپی ۱۹۹۵/۱
- ۱۶- پرؤژه‌ی به‌رنامه‌ی فیکری کار نیسلامی. چاپی ۱۹۹۶/۱
- ۱۷- چهند ریټرونییه‌ک بؤ نیسلامیه‌ګانی کوردستان. چاپی ۱۹۹۶/۱
- ۱۸- نیسلام و کیشه‌ه‌نووکه‌ییه‌ګان چاپی ۱۹۹۵/۱
- ۱۹- با وریا بین! داروخانی ره‌وشت کؤمه‌لګاګه‌مان به‌رو هه‌لدیر ده‌بات. چاپی ۲۰۰۶/۲
- ۲۰- مسوئلانی کامل: به‌شی دووه‌م/ خواپه‌رستی مسوئلان - به‌رګی یه‌که‌م. چاپی ۲۰۰۰/۱
- ۲۱- مسوئلانی کامل: به‌شی دووه‌م/ خواپه‌رستی مسوئلان - به‌رګی دووه‌م. چاپی ۲۰۰۰/۱

چاپی ۲۰۰۵/۴

چایی ۲ / ۲۰۰۲

تېببىنى : بۇ زىمانى عەرەبىش وەرگىتراوہ .

چایی ۱ / ۱۹۹۹ .

۲۰۰۰/۱ جایز

۲۰۰۰/۱ چایبی

۲۷- بنہ ما شہر عیہ کان و ہیئہ گشتیہ کانی کو مہ لئی کی نیسلا می رہسہن .

چایی ۲۰۰۱/۱

٢٩- پاساوو به لڳه شهرعیهه کانی بنیاتنانی کومه لپی نیسلاهی، نالقه کانی: ١ او ٢ و ٣ و ٤ .

چایی ۲۰۰۱ / ۱

۳۰- نافرہتی مسولمانی کورد مافہ شہرعییہ کانی و ئہرکہ گرنگہ کانی.

چاپی ۱/۲۰۰۰.

۳۱- تافرهت و خیزان له سایه‌ی شهریهت دا .

چای ۲ / ۲۰۰۵

۳۲- چند مسئله‌ی کی باوی سردهم .

چایبی ۲۰۰۵ / ۵

تیبینی: وہ گیڑاوتہ سہر زمانی عہرہ بی.

۳۳- چەند رېپرونييەك بۆ خوشك و برايانمان لە هەندەران. چاچي ۲۰۰۲ / ۱

چایبی ۲ / ۲۰۰۴

۳۴- سنوورہ قہدہ غہ کان مہ شکیئن! (چاویپکھ و تنی دکتور حسین محمد عزیز) .

جایہ ۱ / ۲۰۰۲

۳۵- چۆن ھەلس وکەوت لە گەڵ خەڵکی دا بکەین؟!

تیبینی: وەرگیراوته سهر زمانی عهره بی.

چایبی ۲۰۰۲ / ۱

۳۶- شہید کیہ وچ پلہ و پایہ کی ہدیہ؟!

چایی ۱ / ۲۰۰۲

۳۷- جيهاد له ريی خواداو چهند سهرنجو ئاگادارييهك.

۲۰۰۲ / ۱ جایبی

۳۸- بۆئەوہی لەسەر جیھاد کردغان قەرزدار نەیینەوہ!

۱ / ۲۰۰۲

۳۹- جیهاد لہ ریئی خواہا حی یو بوچہ دہ کیمو چن دہ ریئی

- ۴۰- ټه شکه ځه و زیندان (چاوپیکه وتنی هاوژین عومه)
 ټیپینی: وه رگیراوه ته سهر زمانی عهره بی، ههروه ها دوو ته رجه مهی فارسیشی کراوه و چاپ و
 بلا و کراوه ته وه.
 چاپی ۲ / ۲۰۰۶ .
- ۴۱- کارو پرژدهی نیسلا میمان (وتاری کونگره ی یه که می کومه لی نیسلا می)
 ۴۲- نیسلا م مسولمانه تی و کاری نیسلا می له بهر رښنایی قورثان و سونه تدا.
 چاپی ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۳- ټیمان و عه قیده ی نیسلا می. بهرگی / ۱، ټیمان و عه قیده ی نیسلا می چی یه و چونه؟! ۱ تا ۱۲
 چاپی ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۴- ټیمان و عه قیده ی نیسلا می. بهرگی / ۲، خوا به یه کگرتن (التوحید) له به دیه ښه رایه تی و
 په روه ر دگار ټی ۱۳ تا ۲۶ .
 چاپی ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۵- ټیمان و عه قیده ی نیسلا می. بهرگی / ۳، خوا به یه کگرتن له ناو و سیفه ت و له په رستر او ټی ۱۲، ۲۷
 چاپی ۱ / ۲۰۰۷ .
 تا ۳۶ .
- ۴۶- ټیمان و عه قیده ی نیسلا می. بهرگی / ۴، ټیمان به فریشته کانی خوا (عزوجل)، کتیبه کانی خوا
 (عزوجل)، پیغه مبه رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام). ۳۷ تا ۴۰ .
 چاپی ۱ / ۲۰۰۷ .
- ۴۷- ټیمان و عه قیده ی نیسلا می. بهرگی / ۵، ټیمان به رږژی دوا یی قه ز او قه ده ر ۴۱ تا ۴۵ .
 چاپی ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۴۸- ټیمان و عه قیده ی نیسلا می. بهرگی / ۶، تایبه تمه ندی و دیدو بډوونه کانی په یړه وانی رټیازی راست.
 چاپی ۱ / ۲۰۰۸ .
 ۴۶ تا ۵۰ .
- ۴۹- ته وژمی نیسلا می و عه لمانی و خاله هاو به ش و جیا وازه کانیان.
 ټیپینی: زږه ی به (۲۴) ټالقه له هغه نامه ی (هاو لاتی) و نه وه دیکه ش به (۹) ټالقه له هغه نامه ی
 (ټاو ټنه) ۱۵ بلا و کراوه ته وه.
 ۵۰- گه ځه کانمان له نیوان په سه نایه تی و لاسای کړ دنه وه دا.
 ۵۱- به دوور خسته نه وه ی ثافره ت له نیسلا م چ زیان ټک ده که یین؟
 ۵۲- سیاسه تی نیسلا می و چه ند روون کړ دنه وه یه ک.
 ۵۳- چو ټیه تی بوونه پی شه نگ و بنیان تانی بنکه ی جه ماو هری.
 ۵۴- چه ند بنه مایه کی گرنگی وتاری ټی.
 ۵۵- قوتایانی زانیاری شه رعی چه ند سهرنج و رټنمای یه ک.
 ۵۶- خو ورو شتی به رزو په سند سه نگی مه ده کی مسولمانه تی یه .
 ۵۷- بانگه واز بلا و خوا

- ۵۸- قوتابیان لہم ههلو مهرجهدا پیتویسته چۆن بن و چی بکهن؟!
 ۵۹- ضیف و قضیه (مقابله مع قنائة العربیة). که دواپی له شیوهی نامیلکهدا چاپ کراوه.
 ۶۰- حوار خاص (مقابله مع قنائة العالم). که دواپی له شیوهی نامیلکهدا چاپ کراوه.
 ۶۱- خواناسیی، نایین، ئیمان. چاپی ۲ / ۲۰۰۹.
 ۶۲- واقعی هه ریمی کوردستان... دیدیکی ئیسلامییانه. چاپی ۱ / ۲۰۰۸.
 ۶۳- چهند بابه تیکی هونه ریی له بهر رۆشنایی قورئان و سوننهت دا. چاپی ۱ / ۲۰۰۸.
 ۶۴- چۆن باشر له کتیبی بهر پیزی خوا به هره مه ند ده بین؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۸.
 ۶۵- سروشت و پایه کانی خیزان و مه سه له ی چهند ژنایی له ته رازوی شهرعو عه قل دا
 تیبینی: ئه م نامیلکه به به (۱۴) ئالقه له رۆژنامه ی (رۆژنامه) دا بلا و کراوه ته وه.
 ۶۶- پوخته ی ژياننامه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ . چاپی ۱ / ۲۰۱۰.

ئهو بهر هه مانه ی له ژیر چاپن

- ۱- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الأول.
 ۲- چهند بابه تیکی سیاسی هاو چه رخ له بهر رۆشنایی عه قل و وه چی دا

ئهو بهر هه مانه ی چاوه ریی چاپن.

- ۱- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد ۲- ۷.
 ۲- خو و ره وشتی ئیسلامیی.
 ۳- ئافرهت و خیزان له سایه ی شه ریه تدا. بهرگی دووهم.
 ۴- گرنگی و پیتویستی پایه ندیی به قورئان و سوننه ته وه.
 ۵- چهند ده رسیک له: (ته فسیری قورئانی بهرزو به پیت)، که ئه گه ر خوا ته مه ن بدات هه موو قورئان ته واو ده که یین.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

نیوه روکی بابه ته کان

- پیشکه شه ۵
- پیشه کی چاپی چواره م ۶
- پیشه کی چاپی سی یه م ۸
- پیشه کی چاپی دوو ه م ۹
- پیشه کی چاپی یه که م ۱۲
- پی خوش کردن ۲۱
- به شی یه که م: پیناسه ی توبه له روانگه ی زمان و شهرعه وه ۲۴
- پیناسه ی (توبه) له روانگه ی زمانه وه ۲۵
- پیناسه ی (توبه) له روانگه ی شهرعه وه ۲۶
- به شی دوو ه م: حوکمی گهړانه وه لای خوا ۳۰
- یه ک / گهړانه وه لای خوا پیو یستییه کی تاییه تییه ۳۱
- دوو / توبه ده بی گشتگیر بی و هیچ گوناچیک نه بویری ۳۳
- سی / ده بی توبه بهرده وام و نه پساوه بی ۳۷
- چوار / پیو یسته توبه ده ست به جیو زو و به زو و بی ۳۸
- به شی سی یه م: چونییه تی توبه کردن و توبه ی راست و ساغ (التوبه النصوح) چییه؟
- أ - چونییه تی توبه کردن ۴۲
- ب - پیناسه ی توبه ی راست و ساغ ۴۸
- به شی چواره م: مهرجه کانی توبه ی راست و ساغ و هوکارو فاکته ره کانی
- سهرویه رگرتنی ۵۱
- خالی یه که م: مهرجه کانی توبه ی راست و ساغ ۵۲
- خالی دوو ه م: هوکارو فاکته ره کانی سهرویه رگرتنی توبه ۶۹

٨٢ به‌شی پینجه‌م: تۆبه له چی و چی ده‌کری؟!

٨٤ خالی یه‌که‌م: ناوه گشتیه‌کانی گوناحه‌کان

٨٧ خالی دووهم: گوناحه‌کان یه‌کسان نین

٩٠ گوناحی زل (الکبیره):

٩١ گوناحی گچکه (الصغیره):

٩٣ خالی سێ‌یه‌م: ئەو هۆیانە‌ی که حوکمی گوناحه گچکه‌کان ده‌گۆڕن بۆ هی گه‌وره

به‌شی شه‌شه‌م: شوینه‌واری خراپ و شووم و زیانی گوناح و تاوان بۆ تانک و کۆمه‌ل

١٠٠ أ - شوینه‌واری شوومی گوناح له ژیا‌نی تاکدا

١٠٢ ب - شوینه‌واری شوومی گوناح له ژیا‌نی کۆمه‌لگادا

به‌شی هه‌وته‌م: کاریگه‌ریی و به‌ره‌مه‌ و شوینه‌واری گه‌رانه‌و لای خوا

١٠٨ له‌ سرینه‌وه‌ی گوناح و چاک‌کردنی ئینساندا

١١٠ خالی یه‌که‌م: کاریگه‌ریی و شوینه‌واری تۆبه له‌ سرینه‌وه‌ی گوناحدا

١١٠ یه‌ک: مانای سرینه‌وه‌ی گوناح

١١٤ دوو: تۆبه ئەو گوناحانه‌ش که سزایان بۆ دانراوه ده‌سپێته‌وه

١١٥ ئایا سزاو تۆله شه‌رعییه‌کان ده‌بنه‌ مایه‌ی سرینه‌وه‌ی گوناح له‌ خاوه‌نه‌کانیان؟!

١١٨ ١/ له‌ ئایین هه‌لگه‌رانه‌وه

١٢٠ ٢/ رێگریی

١٢١ ٣/ کوشتنی به‌ناهه‌ق

١٢٣ ٤/ داوین پیسی

١٢٤ ٥/ سزای دزیی

١٢٦ ٦/ بوختانی داوین پیسی

١٣٠ ٧/ خواردن و خواردنه‌وه‌ و بۆن‌کردنی سه‌رخۆشکه‌ر

١٣٣ سێ: چۆنیه‌تی سرینه‌وه‌ی تۆبه بۆ ئەو گوناحانه‌ی سزای دیاری کراویان نیه

- ۱۳۷ چوار: چۆنیه تی سړینه وهی تۆبه بۆ گوناحه زله کان
- ۱۴۱ پینج: چۆنیه تی سړینه وهی تۆبه بۆ ورده گوناح و هه له و په له کان
- ۱۴۴ شه ش: گۆړینی گوناح و تاوانه کان به چاکه و خیر
- ۱۴۸ خالی دووهم: کاریگه ریی و بهرهمه می گهړاندوه لای خوا له چاککردنی ئینساندا
- ۱۴۸ یه ک: کاریگه ریی تۆبه له سه ر پووح و جهسته
- ۱۴۹ په ریزی خراپه و چاکه ل ئینساندا
- دوو: کاریگه ریی گهړاندوه لای خوا، له سه ر ئیمان و عه قیده و له خوا
- ۱۵۲ نزیکه و تنه وهی ئینسان
- ۱۵۴ سی: کاریگه ریی تۆبه له پرووی خواپه رستییه وه
- ۱۵۵ چوار: ره وشتی بهرزو جوان یه کیکه له بهرهمه کانی تۆبه
- ۱۵۶ پینج: بهرهمه می تۆبه له پرووی کۆمه لایه تییه وه
- ۱۵۷ شه ش: بهرهمه می تۆبه له پرووی جهادییه وه
- ۱۵۹ هه وت: بهرهمه می تۆبه له پرووی سیاسی و مشور لى خواردنی کۆمه لگاوه
- ۱۶۲ دوا قسمه
- ۱۶۵ بهرهمه کانی دانه ر
- ۱۶۹ نیوه رۆکی بابه ته کان

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پروژہی (باشترین هاوری) بلاوکردنہوہی پھیام و بیری رہسہن و سہردہ میانہ لہ ریگہی کتیب و نامیلکہوہ بو سہرجہم توئژہکان .

بہرہمہکانی پروژہ :-

- ۱- هاكا ئیسلام گہراپہوہ . (توئژینہوہیہکی کورتہ لہسہر
داہاتووی ئیسلام) نویسنی ئیکرام کریم .
- ۲- فہرہنگی بانگخوازان ، نویسنی (ئہندازیار عوسمان) .
- ۳- بہرہو پەروردهی ئیسلامی ، نویسنی (ئہندازیار عوسمان) .
- ۴- رامان لہ قورئان ، نویسنی (ئہندازیار عوسمان) .
- ۵- بہخشین لہ پیناوی خوادا ، نویسنی (عہمر خالید) وەرگیرانی
اروقیہ صدیق) .
- ۶- مانای ناوہ جوانہکانی خوا ، وەرگیرانی ام.عمر نیقामी) .
- ۷- گہرانہوہ لای خوا ﷺ ، نویسنی عہلی باپیر .

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

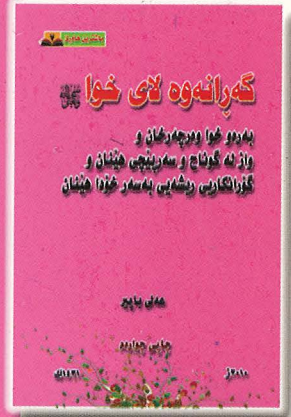
www.alibapir.net

نەم كىتەپە :

لىكۆلىنەۋەيەكى پېشوو و ژىرانەيە لەبارەى بەرەو خوا گەرانهۋە
(توبە) ۋەو تىيدا تيشك خراۋەتە سەر :

*چەمك و واتاي تۆبەو بەرەو خوا گەرانهۋە.
*حوكمى بەرەو خوا گەرانهۋەو تۆبەگردن لەگوناهو سەرپىچىيەكان.
*شېوازو چۆنيەتى تۆبەگردن و تۆبەى راست و ساغ (التوبة النصوح).
*مەرجهكانى تۆبەى راست و ساغ و ھۆكارو ھاكتەرەكانى سەرگرتنى و
بەرگرتنى.

*ئەو شتانەى پىويستە تۆبەيان لى بكرى.
*شويىنەۋارى خراپ و شوومى گوناھو تاوان بۆ تاك و كۆمەل.
*كارىگەرىي تۆبە لەسرىنەۋەى گوناھدا.
*بەرھەم و شويىنەۋارى تۆبە لە چاكگردنى ئىنساندا.
*كارىگەرىي گەرانهۋە لاي خوا ﷻ لەرووى:
ئيمان و عەقىدەو، خواپەرستىي و، خو و رەشتو، كۆمەلايەتتى و،
جەنگ و جىھادو، لايەنى سىياسىيەۋە.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ژمارەى سپاردنى (٤٢٠) ى سالى (٢٠٠١) وەزارەتى رۆشنەبىرى پىداراۋە

www.alibapir.net